

OD. No. 658

Naam E H I N F E E S E V E B E E N I E I N F E N d.T.L.

Lie ook: *ACD/IO-dossiers bet. CHINESE VEREENIGINGEN.*

[illegible]

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 658

NAAM: Chinese Vereenigingen

1. *Gesam*
BVII
10/11
2. *Gesam in terug aan Ned*
BVII
4/7/49.
3. *Gesam EXT 31/3*
4. *Gesam EXT 1/6.*
5. *Organ CAN II 1/5.*
6. *Gesam in van 89016/TAN/ Nr. II 19-2-52*
7. Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd.

februari '69.

RAPPORT VAN KB
AAN CAW I

No.: 5292

Betr.: BINNENKANT 39 TE AMSTERDAM

Typ. E.

6.621
4.26-~~4.37~~
6.63
10 JUNI 1952

ACB/141394

Schuttlaad is removed by the

Het Chinesche Clubgebouw aan de Binnenkant 39 heeft een nieuw bestuur gekregen. Dit bestuur heeft enige bezwaren dat in dit gebouw door de P.I. bijeenkomsten worden gehouden.

Dit werd niet ronduit gezegd, doch zij zeggen dat het gebouw enige restauratie behoeft en zodoende voorlopig niet kan worden afgestaan voor bijeenkomsten.

(Zie bijgaand aanzegging van het P.I. bestuur dat de bijeenkomst van 3 Juni niet kan doorgaan).

mit angetroffen

KB, 9 Juni 1952

VRIJ VOOR ACTIE

UITTREKSEL

Uit : PD 15393

Naam: CHANG YUNG.

Voor : OD 658

Naam: CHINESE VERENIGINGEN h.t.l.

Ag.nr: 116544

Afz. : CAW II.

datum: 22-8-51.

Aard van het stuk: Betreft: Chinese Restaurants in Amsterdam.

"De belangen van de echte Chinezen worden thans behartigd door de Chinese club aan de Binnen Bantammerstraat, waarvan ik lid ben en door welke club ten behoeve van de aangesloten leden verzoekschriften worden ingediend op handelsgebied en belastingzaken aan de autoriteiten in dit land."

Op de vraag of deze club de nationale partij of de partij van de Chinese Volksrepubliek is toegedaan zegt hij: "De club is oorspronkelijk opgericht door de "Kuo Min Tang", doch deze partij bestaat niet meer. In feite wordt er onder de Chinezen h.t.l. niet aan politiek gedaan en bestaat er geen uitgesproken nationale of communistische partij. Natuurlijk zullen er onder hen wel zijn, die zich persoonlijk meer tot Mao Tse Tung dan tot Chang Kay Shek voelen aangetrokken, maar van afzonderlijke partijen heb ik nog nooit gehoord."

Uitgetr. door: LJ.

Op aanwijzing van: CAW.

Datum: 26-9-51.

de Huis

G E H E I M

Verbinding: No.12

29 Mei 1951.

Doss.13/349

Onderwerp: Chinese Vereniging "HWA DJO LIHA HWE"

Datum ontvangst bericht: 22 Mei 1951

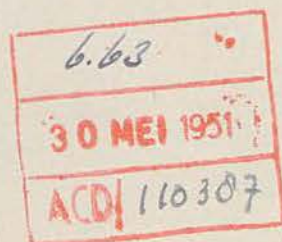
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

So het OLA is reanietig

Hierbij wordt het volgende medegedeeld:

Van een goed geïnformeerd persoon werd vernomen, dat de

- organisatie - kaart*
- Chinese vereniging, genaamd: "Hwa Djo Liha Hwe" (dezerzijds rapport van 21 Mei 1947 Doss.13/349) te 's-Gravenhage, nog wel bestaat, doch dat er niets meer van uit gaat sedert de opheffing van de Chinese Ambassade te 's-Gravenhage en het Consulaat-Generaal te Amsterdam.

Het bestuur, dat zichzelf als zodanig heeft opgeworpen, bestaat uit:

- 7*
- D.K.*
x	Voorzitter:	CHEUNG, Kwak Shu, (gegevens bekend);	1355-6
x	Secretaris:	BUN, Chen,	" "
x	Penningmeester:	MAN, Tchao,	" "
x	2e Secretaris :	KOO, Lam Tsai al, YANG, Chun P.K. (gegevens bekend).	

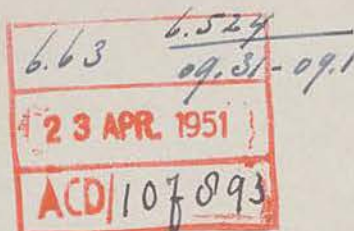
Laatstgenoemde is in vorenaangehaald schrijven niet genoemd. (einde)

4

3

RAPPORT VAN CAW/I.

Betr.: Chinese studenten en
verenigingen in Nederland

Van een relatie werd het navolgende vernomen over de Chinese studenten en verenigingen in Nederland.

De landelijke vereniging "Chung Hwa Hui", welke te beschouwen is als de moedervereniging voor de Chinezen in Nederland, is gevestigd te Delft. Afdelingen zijn gevestigd te Leiden onder de naam "Piën Lun Hioe", te Rotterdam onder de naam "Kwan Tjung" en te Delft onder de naam "Tjin Hui" en vóór 1938 te Amsterdam onder de naam "Chung San Hui". Na de oorlog h.t.l. heeft deze laatste afdeling zich geheel van de moedervereniging afgescheiden en is een zelfstandige vereniging geworden.

Te Leiden zijn ongeveer 150 Chinese studenten, waarvan circa 120 lid zijn van de "Piën Lun Hioe", te Rotterdam circa 30 studenten, die bijna allen lid zijn van de "Kwan Tjung", te Delft plm. 100 studenten waarvan minstens 75 lid zijn van de "Tjin Hui". Te Utrecht zijn plm. 10 Chinese studenten en te Groningen waarschijnlijk 4, die, voor zover bekend niet zijn aangesloten bij de "Chung Hwa Hui" of een der afdelingen. Te Amsterdam zijn circa 150 Chinese studenten, die allen zijn aangesloten bij de vereniging "Chung San Hui". Voor zover bekend zijn geen Chinese studenten van andere plaatsen bij de "Chung San Hui" aangesloten. Te Enschede zijn circa 90 Chinese studenten welke met de Indonesische studenten zijn aangesloten bij de "Rupi".

Voorzitter van de "Piën Lun Hioe" te Leiden is momenteel ONG GWAN ENG, 3de jaars student in de geologie; secretaris is Mej.H.DJIE, 3de jaars Ind.Recht; penningmeester LIEM DHIAM KIE, 4de jaars Pharmaceutica en Commissarissen KHO KING HIEN en SIE PEK GIOK, 4de jaars in de medicijnen.

Een van de eerste voorzitters van de "Chung San Hui" na de afscheiding van de "Chung Hwa Hui" was KWA HONG GIOK, zoon van de in Indonesië als communist bekend staande Dr KWA, welke laatste is overleden. KWA HONG GIOK was in die tijd 4de jaars student in de medicijnen, doch heeft zijn studie hier te lande afgebroken en is omstreeks 1950 naar Indonesië teruggegaan. Volgens berichten zou hij thans zijn studie aan de Geneesk.Hogeschool aldaar vervolgen en woont hij Baljuweg 37 te Djakarta. Kwa Hong Giok werd in 1948 als voorzitter opgevolgd door TJAN TJONG TIK en deze weer door de tegenwoordige voorzitter KHOUW KHE TJONG, die geboren is te Wonosobo, waar zijn vader tabakshandelaar is.

KHOUW KHE TJONG is een stille figuur en woont Keizersgracht 650 te Amsterdam. De afdeling "Piën Lun Hioe" houdt 2 à 3 maal 's jaars een gezellige bijeenkomst, welke uitgaat van de "S.S.R.", een Nederl. Studenten vereniging en waarbij alle studenten in Nederland, ook de leden van de "Rupi" worden uitgenodigd bijeen te komen in het Zendingshuis te Oegstgeest voor onderlinge kennismaking en waarbij verschillende spelen als ping-pong, schaak- en bridge-wedstrijden worden georganiseerd. Lezingen worden niet gehouden, ook wordt niet over politieke onderwerpen gesproken.

Na de bestuursoverdracht in Indonesië hebben de statuten van de "Piën Lun Hioe" een wijziging ondergaan. Konden vroeger slechts uitsluitend Chinese studenten lid van de vereniging zijn, thans is de mogelijkheid geopend, dat ook studenten van andere

nationaliteit lid mogen worden, mits zij zich voor het doel der vereniging interesseren. Deze regeling is o.m. getroffen om te voorkomen, dat de afdeling door een andere vereniging zoals de "Chung San Hui" of de "Rupi" wordt opgeslokt. Niet dat tot heden te Leiden is gebleken, dat daarvoor pogingen worden gedaan, doch de moedervereniging "Chung Hwa Hui" acht zulks niet onmogelijk en zal zich zeker hiertegen verzetten.

Verzoeken agenderen en terug aan CAW/I.

CAW/I, 23-4-1951.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

Copie voor CO.94931

's-Gravenhage, 1 Februari 1951

No.: C. 96770

Bijl.: Gene

C.XI. TA.3.

Betr.: Vereniging van
Chinese zeelieden

UNGEBOEKT
GEHEIM

Met verwijzing naar het rapport van Uw Inlichtingendienst van 14 October 1950, no.50/1947 18, moge ik U mededelen, dat van enige activiteit van een vereniging van Chinese zeelieden gevestigd aan de Binnen Bantammerstraat no.18 of 19 te Amsterdam tot dusverre niets is gebleken. Op no.19 in genoemde straat is een kantoorboekhandel, terwijl het perceel no.18 bewoond wordt door een aantal Chinezen, hoofdzakelijk zeelieden, die verleden jaar in Chinese restaurants en bij landgenoten gelden hebben ingezameld om de kosten te betalen van de begrafenis van een landgenoot.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
's-GR A V E N H A G E.

Jhr Mr W.J.Th.Serraris

10 November 1950.

Uw schrijven No. 94931.
van 31 October 1950.

D i e n s t g e s h e i m.

Onderwerp: Vereniging van
Chinese Zeelieden.

11 NOV. 1950
ACD/ 96770

In antwoord op het bovenaangehaald schrijven, alsmede ten
vervolge op het dezerzijds schrijven No. 3638 - '49 van 25
October 1949 - Uw schrijven No. 67640 van 19 Augustus 1949 -
zij medegedeeld, dat tot dusver geen activiteit naar buiten
van een te Amsterdam gevestigde vereniging van Chinese Zee-
lieden, kon worden waargenomen, welke zeelieden vereniging
gevestigd zou zijn in perceel 18 of 19 aan de Binnen Ban-
tammerstraat te Amsterdam.

Naar is gebleken, is in het benedenhuis van perceel 19
aan de Binnen Bantammerstraat de kantoorboekhandel geves-
tigd van Johannes Lambertus van HILST, geboren te Amsterdam
~~30 September 1885~~ 30 September 1885, boekhandelaar, wonende te Am-
sterdam, Oude Waal 6. II. Het verdere gedeelte van dit per-
ceel - n.l. de I, II en III verdieping - wordt bewoond door
respectievelijk 2, 1 en 1 Nederlandse gezinnen.

Perceel 18 aan de Binnen Bantammerstraat te Amsterdam, wordt
bewoond door de na te noemen personen - Chinezen -:

- a. TJONG Fong, geboren te Kwantung, 14 Mei 1891, zeeman,
(hoofdbewoner)
- b. AH Mong, geboren te Kwantung, 3 September 1889, (inwonende)
- c. NG Han Ching, geboren te Kwantung, 15 November 1887, zeeman
(inwonende)
- d. LEW Kam, geboren te Canton, 4 Januari 1895, zeeman (inwo-
nende.)
- e. HU Hwa, geboren te Kwantung, 23 December 1899, (inwonende)
- f. LOU Yao, geboren te Kwantung, 9 December 1893, stoker (in-
wonende).
- g. KAN Ying, geboren te Kwantung, 12 Februari 1886, zeeman,
(inwonende)
- h. KAN Kwan Hwa, geboren te Kwantung, 26 October 1901 (inwonende)

Naar werd vernomen, moet het uitgesloten worden geacht, dat
in dit perceel een vereniging van Chinese zeelieden zou zijn
gevestigd.

Wel - aldus werd vernomen - zou in dit perceel op ongere-
gelde tijden aan landgenoten - Chinezen - gelegenheid worden
gegeven om te spelen - gokken - en opium te schuiven, zodat
het wel voorkomt, dat in dit perceel vrij veel Chinezen sa-
menkomen en het de schijn zou hebben, dat daar bijzondere
samenkomsten en/of vergaderingen worden gehouden.

Voorts werd vernomen, dat enige weken geleden door Chinezen
wonende in perceel 18 aan de Binnen Bantammerstraat te
Amsterdam in de Chinese restaurants en bij andere aldaar
wonende landgenoten - Chinezen - gelden werden ingezameld.
Deze toen ingezamelde gelden zouden - aldus werd vernomen -
niet bestemd zijn geweest voor de bekende CHIN Shiman, ge-
boren te Shanghai, 25 November 1901 - 1911 -, of voor steun

/ regering
van de

aan de Chinese Volksrepubliek, doch om de kosten te betalen van de begrafenis van een overleden landgenoot.

Opgrond van het feit, dat de onder a t/m. h. genoemde Chinezen, spelen en opium schuiven, welke misbruiken, naar verluidt door de Chinese Volksrepubliek op krachtige wijze worden bestreden en bij de wet zouden zijn verboden en door CHEN Shiman in het destijds door hem uitgegeven in de Chinese taal gestelde periodiek, tegen het gebruik van opium en het spelen, herhaaldelijk stelling werd genomen en veroordeeld, wat bij deze hiergenoemde personen - Chinezen - wel voldoende bekend mag worden verondersteld, kan worden aangenomen, dat deze personen wel de laatste zullen zijn, die gelden zouden inzamelen - collecteren - bestemd voor CHEN Shiman of voor steun aan de Chinese Volksrepubliek.

Voor zover bekend, werden de laatste tijd door ter plaatse verblijvende Chinezen geen andere dan de evengenoemde - geldinzamelingen gehouden.

0. K. Zoals reeds herhaaldelijk werd medegedeeld, is in perceel 17 aan de Binnen Bantammerstraat te Amsterdam, het club-lokaal gevestigd van de ~~XXXXXX~~ Chinese belangen vereniging: "HWA-CHIAO LIEM HE HWEI". Andere Chinese verenigingen zijn voor zover tot dusver is kunnen blijken, niet in de Binnen Bantammerstraat te Amsterdam gevestigd.

HK T.a.v. de activiteit van de "HWA CHIAO LIEM HE HWEI", zij nog medegedeeld, dat naar werd vernomen, de laatste tijd van enige activiteit geen sprake is.

Hoewel algemeen werd verwacht, dat na de restauratie van het clublokaal de belangstelling der leden voor de vereniging zou toenemen en meer actief zou worden deelgenomen aan het verenigings-leven, is deze verwachting niet verwezenlijkt en wordt door de leden niet de minste belangstelling getoond voor de vereniging.

De aandacht blijft zoals steeds op deze aangelegenheid gevestigd en zodra hieromtrent iets naders mocht blijken, zal daarvan bericht worden gezonden. Einde.

Jo. 13

0. 3.

UITGEGEKT

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 31 October 1950

No.: C. 94931
Bijl.: Gene
C.XI. TA.4.
Betr.: Vereniging van
Chinese zeelieden

DIENSTGEHEIM

Volgens uit betrouwbare en goed geïnformeerde bron ontvangen inlichtingen zouden door een vereniging van Chinese zeelieden, gevestigd aan de Binnen Bantammerstraat no.18 of 19 te Uwent, kortgeleden bij Chinese restaurants en kleine Chinezen gelden zijn ingezameld, waarvan het niet uitgesloten wordt geacht, dat zij bestemd zijn voor CHEN Shi Man, dan wel voor steun aan de Chinese Volksrepubliek.

Ik teken hierbij aan, dat omtrent activiteit van een vereniging van Chinese zeelieden hier te lande dzz. geen gegevens voorhanden zijn. In het rapport van Uw Inlichtingendienst van 25 October 1949 is sprake van een vereniging van Chinese zeelieden te Amsterdam (Hai Yuan Ko Hwei), die echter de laatste jaren weinig van zich liet horen.

Voorts is aan de Binnen Bantammerstraat no.17 het clublokaal van de algemene Chinese belangenvereniging "Hwa Chiao Liem He Hwei" gevestigd. Ten behoeve van de restauratie van dit clublokaal zouden blijkens van Uw Inlichtingendienst ontvangen rapporten gelden worden ingezameld.

Aangezien het dzz. niet duidelijk is welke verenigingen nu aan de Binnen Bantammerstraat hun domicilie hebben, zal ik het zeer op prijs stellen hieromtrent inlichtingen te mogen ontvangen, zomede indien mogelijk met betrekking tot hun activiteit in het algemeen en in het bijzonder wat de kwestie van de geldinzamelingen betreft.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Jhr Mr W.J.Th. Serraris

Rappel: 30-11-50

a/96770

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
AMSTERDAM.

G E H E I M

Verbinding: No.12

14 October 1950.

Ag.no.50/1947¹⁸ *de Hong*

Onderwerp: Geldinzameling door Chinese vereniging van Zeelieden

Datum ontvangst bericht: 6 October 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

NIET O.K.
ACD/4C
DAT: 17-10-50
PAR: 6

6.32
03.21 - 03.21

<i>16.35.2.2</i> <i>03.31</i>
17 OCT. 1950
ACD/ <i>94931</i>

Hierbij wordt medegedeeld, dat van een betrouwbare- en gewoondlijk zeer goed geïnformeerde Chinees het volgende werd vernomen:

Door een vereniging van Chinese zeelieden - naam van de vereniging is dezerzijds niet bekend - gevestigd Binnen-Bantammerstraat no.18 of 19 te Amsterdam, werden enige dagen geleden bij Chinese restaurants en kleine Chinezen gelden ingezameld. Het is niet uitgesloten, dat de ingezamelde gelden bestemd zijn voor CHEN Hsi Man, wonende Corelli-straat no.15 te Amsterdam-2., doch het is ook mogelijk dat de gelden zijn ingezameld voor steun aan de Chinese Volksrepubliek.

Volgens uitlatingen van leden van bedoelde vereniging zal op 11 en 12 November a.s. in Nederland een Chinese Consul-Generaal van de Volksrepubliek benoemd worden. (einde)

3

Verbinding: No. 13

No. 6519B - '49.

bijlage: een.

Onderwerp: CHUNG HWA HUI.

Datum ontvangst bericht: Juni 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: -

Medewerkende instanties: geen.

Ondernomen acties: geen.

10 Juli 1950.

Vertrouwelijk.

OP KAART
ACD/ 48
DAT: 10.7.50
PAR: C.H.H.

11 JULI 1950 d
ACD/ Pg 016

October 1949
Hierbij wordt toegezonden één exemplaar van het in October 1949, door de in Nederland gevestigde vereniging van Indo-Chinezen, de: CHUNG HWA HUI -(C.H.H.), ter gelegenheid van de Ronde Tafel Conferentie speciaal uitgegeven z.g. " R.T.C.-nummer".

Betreffende de evengenoemde vereniging C.H.H., zij medegedeeld dat deze volgens haar statuten is gevestigd te Amsterdam. Hierbij zij echter opgemerkt, dat het overgroot deel van de te Amsterdam verblijvende Indo-Chinezen, zich enige jaren geleden van deze als landelijke bedoelde vereniging van in Nederland verblijvende Indo-Chinezen, hebben afgescheiden en zich hebben georganiseerd in de plaatselijke te Amsterdam gevestigde vereniging, de: "CHUNG SAN HUI". Ondanks de vele daartoe voor, 1 zijdens de C.H.H. ingestelde pogingen om de C.S.H. weer onder te brengen - te doen oplossen in de C.H.H., hadden, door de halsstarrige houding, hierbij vooral door de communistische georiënteerde oppositie in de C.S.H. aangenomen, geen dezer/tot dusver enig resultaat.

/ pogingen

Als vertegenwoordiger der C.H.H. te Amsterdam, schijnt thans op te treden:

X
TENG Khoen Hing, geboren te Pasoeroean, 21 Januari 1926, wonende te Amsterdam, Nieuwe Keizersgracht 16. (voordien Nassaustraat 507 II.)

Deze werd n.l. voor het bestuurs-jaar 1949-1950, als 2e commissaris in het bestuur der C.H.H. gekozen. Voordien was hij lid van de C.S.H. en had zitting in de contact-commissie van deze vereniging.

Vernomen werd, dat thans 450 tot 500 personen lid zouden zijn van de C.H.H. Het merendeel hiervan is woonachtig in de grote studie- centra in Nederland, zoals Leiden, Delft, Rotterdam, den Haag en enigzins te Amsterdam en Wageningen.

Te Leiden, Delft en Rotterdam, zijn onder verschillende Chinese namen, plaatselijke afzonderlijke verenigingen gevestigd, welke de meer plaatselijke belangen der leden behartigen, zoals het organiseren en verzorgen van feestelijke samenkomsten en dergelijke. Van deze te Leiden en Delft gevestigde afzonderlijke verenigingen, werd tot heden zijhet ook slechts een geringe activiteit naar buiten waargenomen, terwijl van het bestaan van deze te Rotterdam gevestigde vereniging naar buiten niets viel waar te nemen.

De te Leiden gevestigde afzonderlijke vereniging voert de naam: " PIEN LUN HUI".

Van de te Delft en Rotterdam gevestigde afzonderlijke verenigingen zijn de namen niet bekend.

Deze plaatselijke

- 2 -

Deze plaatselijke verenigingen zijn onder - middels - een soort federatief verband samengebundeld in de landelijke C.H.H., door welke de meer algemene belangen van de Indo-Chinese groep worden behartigd en voorgestaan.

Voor zover naar buiten kon worden waargenomen, werd tot dusver door de C.H.H., zowel bij haar politieke oriëntering op China, Indonesië, als Nederland, een gematigde rechts georiënteerde politiek voorgestaan.

Hierbij zij opgemerkt, dat, daar het merendeel van de in de C.H.H. georganiseerde groep van Indo-Chinezen, over het algemeen, meer was ingesteld op de Nederlandse en voormalige Ned-Indische gemeenschap en cultuur, dan op de Indonesische, door deze groep, het Indonesisch-staatsburgerschap - warga negara - met een bepaalde schroom werd - is - tegemoetgetreden en aangevaard.

In verband met de gewijzigde omstandigheden - aldus werd vernomen -, werd door het bestuur van de C.H.H., in een tot H.M. de Koninging gericht verzoekschrift, de goedkeuring op de statuten wijziging verzocht.

In het bestuur van de C.H.H. voor het bestuursjaar 1948 - 1949 hadden zitting de na te noemen personen:

- X Voorzitter : OEY Liang Lee, student Handelshogeschool, wonende te Rotterdam, Westzeedijk 80 a.
- X Vice Voorzitter: ONG Tjing Gie, geboren te Salatiga, 7 November 1922, student ~~Technische Hogeschool~~ T.H.S., wonende te Delft, Voorstraat 88.
- X Secretaresse: LIE Mei Kwie (Mej), geboren te Djatinegara - d.i. Meester Cornelis-, 8 Augustus 1926, wonende te Leiden, Vliet 44.
- X Penningmeester: KHOUW Hoey Tjoe, wonende te Rotterdam, Matheneserstraat 365b.-
- X 1e Commissaris: OEH Tjin Kie, geboren te Batavia, 9 November 1921, wonende te Leiden, Witte Rozenstraat 16.
- X 2e Commissaris: IE Hin Wan, wonende te Delft, Cornelis Trompstraat 17.-

Voor het bestuursjaar 1949 - 1950 hebben zitting in het bestuur der C.H.H.:

- X Voorzitter : ONG Tjing Gie, voordien 1948 -1949 vice voorz.
- X Secretaris : IE Keng Djin, wonende te Delft, Timorstraat 23.
- X Penningmeester : TAN Tek Hian, wonende te Rotterdam, Beukelsweg 38b.
- 1e Commissaris : LIE Mei Kwie (Mej). zie secretaresse 1948-1949.
- 2e Commissaris : TENG Khoen Hing, werd reeds genoemd, wonende te Amsterdam, Nieuwe Keizersgracht 16.

Door de C.H.H. wordt onder de naam: "CHUNG HWA HUI TSA CHIH" een blad uitgegeven. Mogelijk in verband met de minder gunstige financiële toestand der vereniging, verschijnt dit blad, - dat vroeger een maandblad was - vrij onregelmatig. Volgens het hierbij gevoegde z.g. "R.T.C.-nummer", van de 18e jaargang No. 2, October 1949, hadden toen in de redactie van het blad zitting:

- a. F.O.G. KHO,
- b. OEY Beng To,
- c. LIEM

- c. LIEM Hoo Swie en
- d. KHOUW Hoey Tjoe, reeds genoemd in het bestuur 1948-1949.
De administratie van het blad werd gevoerd door:
Mej. LIEM Poo Lien, wonende te Leiden, Rodenburgerstraat 4.
Stukken bestemd voor de redactie moesten toen worden geadresseerd, Sabangstraat 28 te Delft.

In het hierbij gevoegd nummer van "CHUNG HWA HUI TSA CHIH", zijn, naast een redactioneel artikel, met als titel "Ten Geleide", ter gelegenheid van de Ronde Tafel Conferentie, opgenomen bijdragen van Z.E. Sultan HAMID II, Z.E. Moh. HATTA en Z.E. J. van MAARSEVEEN. De bijdrage van Z.E. Moh. HATTA is gesteld in de Indonesische taal. Al de overige bijdragen en artikelen in dit nummer opgenomen, zijn in de Nederlandse taal gesteld. Verder zijn artikelen opgenomen, met als titel:

- a. Cultuurhistorische beschouwing achter het Indonesische minderheidsprobleem, van KWEE San Liat.
- b. Onderwijsproblemen, Gedateerd Delft, Oct. 1949., van F.O.G. KHO.
- c. Warga Negara-schap en het agrarisch probleem. Gedateerd Wageningen, 17-8-49 van TAN Hong Tong.
- d. Indonesië. Een gedicht van de bekende Indonesische dichter R.M. Noto Soeroto.

behu
Ten slotte zij medegedeeld, dat door de C.H.H., samen - medewerking wordt verleend, bij de uitgifte van het onlangs te Amsterdam verschenen periodiek "Gelanggang Merdeka", - zie het dezerzijds schrijven No. 1088 - '50 van 30 Maart 1950 - waarvan tot op heden twee nummers zijn verschenen.

ok
Als vertegenwoordigers van de C.H.H. hebben in de redactie van dit periodiek - de G.M. - zitting:

- a. F.O.G. KHO, die in dit schrijven reeds werd genoemd en
- b. KWEE Swan Liat, wonende te Oegstgeest, Boonstraat 1.- Einde.

UITTREKSEL

Voor OD 658 Naam Chinese Vereniging h.t.l.
Origineel in OD 1233 Naam Chung San Hui.
Volgnr. Ag.nr. 75494 Aard van het stuk medelingenblad
Afz. 0 3 Datum 12.12.49

Met CHIN HUI (Delft) en natuurlijk KUAN CHUNG (Rotterdam)
en P.L.H. (PIEN LUN HUI, Leiden) sloot de CHUNG HUA HUI
een fusie.

Uitgetrokken door vdE Afd./Sectie ACD IVb Datum 9.1.50
Op aanwijzing van B VIII.

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

5 December 1949.

Doss.13/596

Onderwerp: Chinese Handelsvereniging "Ou Hai"

Datum ontvangst bericht: 30 November 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

OP KAART
ACD 18 B
DAI 2614
PAR 1

-7 DEC. 1949

ACD/75147

B.O.S. van 11 November 1949

No.69305 M.v.B.Z.

Naar aanleiding van nevensvermeld schrijven wordt medegedeeld, dat, voorzover dezerzijds bekend is geworden, te 's-Gravenhage geen afdeling bestaat van de te Amsterdam gevestigde Chinese handelsvereniging "Ou Hai". Wel zouden enkele te 's-Gravenhage woonachtige Chinezen lid zijn van genoemde Vereniging te Amsterdam.

Vermoedelijk zijn:

TSENG, Tsi Tsiang, geboren 15 November 1910 te Tchekiang, kellner bij het restaurant "Tchekiang" aan het Spui te 's-Gravenhage, wonende Geleenstraat 52 te 's-Gravenhage en

CHEN, Chen Hsi, geboren 3 Juni 1911 te Hopei, koopman in textiel, wonende Geleenstraat 90 te 's-Gravenhage, lid van de "Ou Hai" te Amsterdam. (einde)

Onderwerp: HWA CHIAO LIEM HE HWET.

4 November 1949.

Vertrouwelijk.

7 NOV. 1949

ACD 73142

Ten vervolge op het dezerzijds schrijven No. 5638A - 49 van 25 October 1949, (Uw schrijven No. 67640 van 19 Augustus 1949) worden hierbij toegezonden, de juiste namen en personalia van de bestuursleden van de te Amsterdam gevestigde Chinese belangen vereniging: "HWA CHIAO LIEM HE HWET".

Voorzitter: MA Wen San, geboren te Foo San, 17 Juli 1906, koopman in Chinese artikelen, gehuwd met LIU Shen Chin, geboren te Fu Shans Hsien, 13 November 1914, wonende te Amsterdam, Titiaanstraat 28 hs.

Vice.Voorz: WANG Mang Ching, geboren te Chekiang, 8 April 1911, pensionhouder, ongehuwd, wonende te Amsterdam, Rechtboomssteet 55 II (voor).

Secretaris: WANG Cheun (Chung) Lin, geboren te Chefoo, 6 October 1917, importeur van Chinese artikelen, ongehuwd, wonende te Amsterdam, Geulstraat 30 I.

Penningmeester: SUN Shao Yuan, geboren te Chèkiang, 27 Juli 1903, koopman, gehuwd met, Johanna Cornelia R I E M S L A G, geboren te Rotterdam, 7 Mei 1903, wonende Van Oldenbarneveldtstraat 13 hs.

Commissaris: WEN Chang Kam, geboren te Pao Om, (Kwangtung) 30 September 1905, eigenaar restaurant Hongkong, gehuwd met Maria Wilhelmina, KOENDERS, geboren te Arnhem, 12-Februari 1915, wonende te Amsterdam, Stadhouderskade 114 F. bv.

Commissaris: N G Ku Chun, geboren te Kwangtung, 27 Mei 1907, koopman, gehuwd met, Maria Theodora de HAAN, geboren te Leeuwarden, 1 Augustus 1918, wonende te Amsterdam, Leidsestraat 61 bv.

Commissaris: TSIN Po Ching, alias KING Mong Sing, alias Joseph KING, geboren te Chekiang, 10-October 1908, eigenaar restaurant King Long, gehuwd met Cornelia Antonia Jacoba, de RIES, geboren te Amsterdam, 25 September 1914, wonende te Amsterdam, Geldersekade 80 hs.

Commissaris: SIH Ta Kwai, geboren te Chekiang, 2-Juni 1906, koopman, wonende te Amsterdam, Watteaustraat 19 hs.

Commissaris: CHEN Bun, geboren te Chekiang, 8 Augustus 1911, eigenaar restaurant Rokin, gehuwd met LEE, Liesje, geboren te Rotterdam, 1 November 1930, wonende te Amsterdam, Kinkerstraat 131 I.

Commissaris: N G Gally Ching, geboren te Bo - On (Canton) 24 Februari 1889, eigenaar restaurant Taitong, gehuwd met Maria Cornelia MOLTINI, geboren te Teteringen

OP KAART

D/4 C

UAT: Y-12-50

PAR: u

No. 5638 A - '49 van
4 November 1949.

- 2 -

24 April 1901, wonende te Amsterdam, Kerkstraat 234
III. Binde.

6

Hand

O. 3.

25 October 1949.

Uw schrijven No. 67640
van 19 Augustus 1949.

n Vertrouwelijk.

Valans:

27 OCT. 1949

ACD

72512

Onderwerp: Chinese Vereniging:

"HWA CHIAO LUAN HOAP OY".
("HWA CHIAO LIEM HE HWET").

In antwoord op het bovenaangehaalde schrijven, zij medegedeeld, dat voorzover is kunnen worden nagegaan, met de naam "HWA CHIAO LUAN HOAP OY", of "HWA CHIAO LIEM HE HWET", wordt aangeduid, de te Amsterdam gevestigde, algemene Chinese belangen vereniging, zoals bedoeld in het dezerzijds schrijven No. 870b-'46, ddo 15 April 1948.

Mede werd vernomen, dat soortgelijke verenigingen, onder soortgelijke namen ook zouden bestaan, te den Haag, Rotterdam, Utrecht en Leiden.

Deze plaatselijke verenigingen, streven allen een zelfde doel na, n.l. het behartigen van de belangen van de in Nederland verblijvende Overzee (emigranten) Chinezen, waaronder begrepen, het verlenen van morele en financiële steun, waar zulks nodig wordt geoordeeld.

Hoewel deze plaatselijke verenigingen wel onderling gegevens uitwisselen, kan hier toch ook weer niet gesproken worden van het bestaan van een landelijke vereniging van in Nederland verblijvende Chinezen. Wel heeft aanvankelijk de bedoeling voor gezeten, om deze plaatselijke verenigingen samen te voegen in een landelijke vereniging. Het stichten van een landelijke vereniging, werd vooral in de jaren 1946 - 1947 in sterke mate gestimuleerd, door de Chinese Ambassade te den Haag. Zo daartoe aanleiding bestond, werden vooral in deze jaren, vertegenwoordigers van deze plaatselijke verenigingen, door de Chinese Ambassade te den Haag, opgeroepen, om daar besprekingen te voeren, rakende de belangen van de h.t.l. verblijvende Chinezen. Naar mate echter door het oprukken der communistische troepen, de toestand voor de nationale Chinese regering, de huidige vorm aannam en bleek, dat daarmee ook de stemming van een deel der hier verblijvende Chinese emigranten, pro Mao Tse Tong en anti-nationale regering werd, werden deze besprekingen op de Chinese Ambassade, in het geheel niet meer, of slechts sporadisch, gehouden. Mede als gevolg van deze onderlinge politieke verdeeldheid, der in Nederland verblijvende Chinezen, kon ook tot dusver de algemene landelijke Chinese belangen vereniging niet definitief worden opgericht.

Nadat geruime tijd geen besprekingen, op de Chinese Ambassade te den Haag, met de vertegenwoordigers van deze plaatselijke verenigingen waren gehouden, werden deze enige tijd geleden uitgenodigd, om op 10 October 1949, ter gelegenheid van de nationale Chinese dag, op de Chinese Ambassade te verschijnen, ten einde deze dag daar te vieren. Mogelijk als gevolg hiervan, werd, op 11 October 1949 met deze vertegenwoordigers op de Ambassade besprekingen gevoerd. Naar werd vernomen, zou op deze bijeenkomst o.a. ook gesproken zijn over de destijds door de nationale Chinese regering beschikbaar gestelde gelden, voor het verlenen van steun aan in Nederland verblijvende behoeftige Chinezen en het opzenden van deze behoeftige personen naar China.

Voor dit doel zou destijds door de Chinese Ambassade te den Haag een bedrag van 10 000 pond zijn ontvangen. Van dit bedrag werden enige tijd geleden ongeveer 15 personen behoeftige

OP KAART
ACD/ 4c
DAT: 8-10-49
PAR: 4

Chinezen vanuit Nederland naar China teruggezonden, terwijl ook enige financiële steun werd verleend aan enige behoeftige in Nederland verblijvende Chinese zeelieden.

In daartoe tot oordelen bevoegde Chinese kringen, is men de mening toegedaan, dat van dit ter beschikking gestelde geld, nog wel een bedrag van 5 tot 6 000 pond over moet zijn.

Daar men in bepaalde Chinese kringen h.t.l., (de pro MAO Tse Tong groep) de overtuiging is toegedaan, dat door het steeds verder oprukken der communistische troepen in China, de positie van de Chinese nationale regering op den duur niet houdbaar zal zijn, zou op deze bespreking, voornamelijk door deze groep, er met klem en in vrij heftige bewoordingen, op zijn aangedrongen, deze gelden dusdanig te verdelen, of op andere wijze veilig te stellen dat deze eventueel door de bestaande Chinese belangen verenigingen, voor het gestelde doel zullen kunnen worden aangewend en niet voor andere doeleinden zullen worden gebruikt, of verloren zullen gaan. Zijdens de Ambassade werd daarbij kenbaar gemaakt, dat men hierop niet verkoos in te gaan en deze gelden, zoals tot dusver, in beheer zouden blijven bij de Ambassade. E.e.a. had tot gevolg, dat naar werd vernomen, de stemming en sfeer op deze bijeenkomst vrij gespannen was, terwijl van beide zijden scherpe woorden werden gebezigd.

Ook zou tijdens deze bijeenkomst, critiek zijn uitgeoefend op de Chinese consulaire vertegenwoordigers in Nederland. Door deze, of op ~~China~~ initiatief, werden n.l. in de laatste jaren, meerdere geld-inzamelingen gehouden, onder de in Nederland verblijvende Chinezen, ten behoeve van verschillende hulp-acties in China. Algemeen is men de mening toegedaan, dat de ingezamelde bedragen veelal niet naar China werden overgemaakt, doch nog zouden berusten bij deze consulaire vertegenwoordigers, of voor andere doeleinden werden aangewend. Hierbij zij opgemerkt, dat hoewel bij het inwinnen van deze informaties, getracht werd concrete feiten, of gegevens dienaangaande te verkrijgen, zulks niet mogelijk was. Het is opmerkelijk, dat men vooral thans, met het oog op de gebeurtenissen in China, in Chinese kringen h.t.l. een bepaalde huiverig, of gereserveerd zijn, valt waar te nemen, bij het verstrekken van informaties de Chinese gemeenschap betreffende.

Omtrent het bestaan van een Chinese Zeelieden vereniging, werd vernomen, dat zowel te Amsterdam als te Rotterdam een vereniging van Chinese zeelieden zou bestaan. Van deze verenigingen werd - aldus werd vernomen - de laatste jaren, geen of zeer weinig activiteit naar buiten waargenomen.

De naam van deze te Amsterdam gevestigde vereniging van Chinese zeelieden zou zijn: "HAI YUAN KO WHEI". In het bestuur van deze vereniging zouden zitting hebben:

Wen Song Fong
Liu Kin Chio en
Yeh Pio.

Tot dusver kon niet worden vastgesteld, of de hier gebozigde schrijfwijze van de evengenoemde namen de juiste is. Zodra dat zal zijn vastgesteld, zullen de juiste namen en personalia bij afzonderlijk schrijven worden toegezonden.

Naar werd vernomen, zouden de twee eerstgenoemde personen niet meer in Nederland verblijven.

Een persoon genaamd: "Hwa Chiao Liem", werd tot dusver te Amsterdam niet aangetroffen en is daar ook niet bekend.

Betreffende de politieke gezindheid van:

TSIN Po Ching, alias King Mong Sing, alias Joseph KING, geboren te Chekiang, 10 September 1910, eigenaar van het Chinese restaurant King Long, is op 12 Mei 1938 te Amsterdam gehuwd met Cornelia,

Antonia, Jacoba de RIES, geboren te Amsterdam, 25 September 1914, wonende te Amsterdam, Geldersekaade 80, zij medegedeeld, dat hij in Januari 1934, met een Engels schip te Rotterdam is aangekomen en zich in Maart 1936, te Amsterdam heeft gevestigd. Na dien heeft hij nog op meerdere plaatsen in Nederland verblijf gehouden.

In 1936 zou hij zich hebben ingelaten met het voeren van communistische propaganda onder zijn landgenoten in Nederland. Nadat hij echter in goede doen is komen te verkeren, werd niets meer omtrent zijn politieke activiteit vernomen en heeft hij zich, voor zover bekend, rustig gedragen.

In het bestuur van de Amsterdamse Chinese belangen vereniging, ~~hebben thans zitting~~: "HWA CHIAO LIEM HE HWET", hebben thans zitting:

voorzitter, MA Wen San,
Vice.Voorz. WANG Mang Cheng,
Secretaris, WANG (Chung) Chuen Lin,
Penningm, SUN Shao Yuan,
Commissaris, WEN Kam Chang,
id. NG Ku Chu,
id. TSIN Po Ching,
id. SIH Ta Kwai,
id. CHEN Bun,
id. NG Gally Ching.

De personalia en eventuele andere gegevens van de even- genoemde personen, zullen eveneens bij afzonderlijk schrijven worden toegezonden. Einde.

13142
No. 131

O. 3.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 19 Augustus 1949

No.: B. 67640

Bijl.: Gene

VIII. TZ. 4.

Betr.: Chinese Vereniging
"Hua Chiao Luan Hoap Oy"

VERTROUWELIJK

UITGEBOEKT

af 72512

Dezerzijds is vernomen, dat in Nederland een Chinese belangenvereniging zou bestaan, genaamd "Hua Chiao Luan Hoap Oy" (of: "Hwa Chiao Liem He Hwei").

De Inlichtingendienst van de Gemeentepolitie te 's-Gravenhage heeft dienaangaande het navolgende bericht:

"Een Chinese belangenvereniging, genaamd "Hua Chiao Luan Hoap Oy" of "Hwa Chiao Liem He Hwei" is in Chinese kringen te 's-Gravenhage onbekend. Ter toelichting moge dienen, dat de "twee laatste woorden, n.l. "He Hwei" in het Cantonnese dialect betekent: "Zeeliedenbond". De drie eerste woorden "Hwa Chiao Liem" zijn de naam van een persoon. Het geheel betekent dus Mijnheer Hwa Chiao Liem van de Zeeliedenbond. Deze "Hwa Chiao Liem bestaat inderdaad en zou in Amsterdam woonachtig moeten zijn. Hij is compagnon van zekere: TSIN, Po Ching, geboren Tchekiang, 18 September 1910, wonende te Amsterdam, eigenaar of groot aandeelhouder van de Chinese restaurants "King Long" aan de Nieuwe Zijds Voorburgwal, "Nan King" aan het Leidsenplein en "Tien Tien" aan de Breestraat te Amsterdam, zomede van het restaurant "Tsjoengko" aan de Javastraat No. 13 te 's-Gravenhage. Volgens geruchten in Chinese kringen moet deze TSIN communistisch georiënteerd zijn".

Gaarne houd ik mij voor Uw inlichtingen aanbevolen.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

J.G. Crabbendam.

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
AMSTERDAM.

Uw schrijven No. 64900 van
29 Juni 1949.

15 Augustus 1949.

Onderwerp: Chinese Handelsvereniging:
"O U H A I".

G E H E I M.

In antwoord op het bovenaangehaald schrijven, wordt
het volgende medegedeeld:

Ongeveer 1½ jaar geleden, werd te Amsterdam, op initiatief van YU Chung (geen HU Chung), geboren te Chekiang, 15 September 1910, kunstschilder, calligraaf en textielkoopman, wonende te Amsterdam, Oude Schans 58 II, onder de naam "OU HAT" een vereniging opgericht.

Lid van deze vereniging kunnen zijn, in Nederland te verblijvende Chinezen, die geboren zijn in het district Wenchow, van de provincie Chekiang.

Doel van deze vereniging is, het behartigen van de belangen van de in Nederland verblijvende Chinezen, geboren (afkomstig uit) in het district Wenchow (provincie Chekiang), in het algemeen en die der leden in het bijzonder.

Naast het verlenen van morele en financiële steun, waar zulks nodig is, lag het ook in de bedoeling, om door het coöperatief inkopen van de eerste levens-behoeften, zoals voedsel en kleding, de leden te steunen. In verband met de minder gunstige tijdsomstandigheden (distributie maatregelen), kon hiertoe echter nog niet worden overgegaan.

Zonder dat kan worden gezegd, dat de vereniging zich thans op politiek terrein ~~hanteert~~ beweegt, zijn de jongste gebeurtenissen in China, ook weer niet geheel onopgemerkt aan haar voorbij gegaan. Deze gebeurtenissen werden herhaaldelijk besproken, met als gevolg, dat er zich in de vereniging twee groepen aan het vormen zijn. Hiernaast, of mede als gevolg ~~hies~~ hiervan, heeft er zich in de vereniging een oppositie-groep gevormd, welke er naar streeft de leiders, of voorzitters-functie, tot zich te trekken. Deze functie werd tot heden vervuld door YU Chung vd.

Mede werd vernomen, dat de waarnemend Chinese Consul te Amsterdam, geen voorstander zou zijn van deze vereniging, zodat van deze zijde iedere medewerking wordt onthouden. Om trent de juiste oorzaak hiervan kon tot heden geen zekerheid worden verkregen. Wel werd vernomen, dat YU Chung, vrij kritisch is aangelegd en onmiddellijk gereed staat om alles wat volgens hem, onbillijk of onrechtvaardig is, op vrij heftige wijze te becritiseren en te veroordelen, terwijl hij daarbij zijn mening niet onder stoelen of banken steekt.

Ongeveer 140 personen - waarvan de namen niet bekend zijn - zouden thans lid zijn van deze vereniging. Het merendeel van deze leden is woonachtig te Amsterdam, den Haag en Rotterdam.

Voorzover kon worden vastgesteld, hebben de volgende personen thans zitting in het bestuur van deze vereniging
Voorzitter: YU Chung vd.

Secretaris: HU Wen Kiu, geboren te Chekiang, 29 Juni 1909, kok, wonende te Amsterdam, Fagelstraat 1 II. Deze vestigde

tigde zich, komende van Leiden, Bloemstraat 26, op 31-1-1949 te Amsterdam.

Penningm: HOE Yo (Jo) Toe, geboren te Chekiang, 15 Mei 1913, textielhandelaar, wonende te Amsterdam, Betheniëndwarestraat 11 huis.

Commissaris: WENG Chung Fa, alias CHEN Ji Si, geboren te Chekiang, 17 Mei 1911, textielhandelaar, wonende te Amsterdam, Nic. Beetsstraat 109 huis.

Commissaris: SIK Ta Kwai, geboren te Chekiang, 2 Juni 1902, koopman, wonende te Amsterdam, Watteaustraat 19.

Commissaris: MAI Tson Wie, wonende te Amsterdam, verdere personalia onbekend.

Commissaris: ZON Tson, textielhandelaar, wonende te Zaandam, verdere personalia onbekend.

2. Secretaris: WANG Yun (Jun) Yu, geboren te Kiangsu, 20 Augustus 1902, koopman, wonende te Amsterdam, Koestraat 8 II. Hoewel dit tot dusver niet is kunnen blijken, kan worden aangenomen, dat ook personen wonende te den Haag en Rotterdam zitting hebben in het bestuur van "OU HAI".

Betreffende YU Chung vd., zij verder vermeld, dat volgens het Bevolkings-register te Amsterdam, hij is gehuwd met; TSEN Tsou, geboren te Chekiang, 14 Juni 1914. Deze is op 11 October 1940 uit dit Bevolkingsregister afgevoerd, als zijnde naar China vertrokken.

Op het adres Oude Schans 58 II, te Amsterdam, zijn tevens woonachtig:

1. LEE Man Fong, geboren te Canton, 17 November 1913, kunstschilder, en dienst echtgenote LEE - MU Lan, geboren te Menado, 15 November 1916.

LEE Man Fong vd., ontvangt van de nationale Chinese regering een studiebeurs van f. 250 per maand.

2. LIM Kek Tiang, geboren te Bandjermassin, 21 Maart 1928, student en,

3. Wilhelmina AALBERS, geboren te Amsterdam, 4 Mei 1925, ongehuwd, die sedert enige tijd in concubinaat leeft met YU Chung.

Deze W. AALBERS, heeft 6 broers, allen wonende op verschillende adressen te Amsterdam.

Van Marinus Johannes AALBERS, geboren te Amsterdam, 14 Februari 1912, hout-bewerker, wonende te Amsterdam, Von Zesenstraat 87 II, is bekend, dat voor de in 1946 gehouden verkiezing van de 2de Kamer der Staten Generaal, voor het raam van zijn woning een C.P.N.-affiche was aangebracht. Mede is bekend, dat hij op 28 Januari 1949, te den Haag werd geverbaliseerd, wegens verboden venten, (het verkopen van de E.V.C. stakerskrant). Niet bekend is, of hy terzake reeds werd veroordeeld.

Van Jan Joannes AALBERS, geboren te Amsterdam, 9 Februari 1915, apothekers-bediende, wonende te Amsterdam, Frans Halsstraat 96 II, is bekend, dat voor de in 1948 gehouden verkiezing van de 2de Kamer der Staten Generaal, voor het raam van zijn woning een C.P.N.-affiche was aangebracht.

Voorzover is kunnen worden nagegaan, is omtrent de politieke gezindheid der andere broers van Wilhelmina AALBERS vd, niets ~~kunnen~~ nadelings kunnen blijken.

Gebleken is voorts, dat YU Chung, omgang heeft met de familie van meergenoemde W. AALBERS. Hierbij is tot heden echter niet kunnen worden vastgesteld, met welke familie-leden hij omgaat. Tevens is niet kunnen blijken, of deze omgang tot gevolg heeft, dat zijdens deze familie een zekere pressie op YU Chung wordt uitgeoefend, om in de "OU HAI" de communistische

ideeën te propageren.

jk
Wel is komen vast te staan, dat door hem, YU Chung, de tekst van de twee eerste nummers van het te Amsterdam verschijnende Chinese maandblad "Hwa Chaio Tien Ti" werd geschreven, alvorens daarvan clichés werden vervaardigd. Toen hem de tekst voor het 3de nummer van dit blad, voor dit zelfde doel werd gegeven, zou hij zijn verdere medewerking hebben geweigerd, voorgevende, dat zijn vrouw, W. AALBERS, niet wilde hebben, dat hij zijn verdere medewerking aan dit blad verleende. De reden hiervan werd niet door hem genoemd.

De aandacht blijft op deze aangelegenheid gevestigd. Einde.

Tevens bericht gezonden aan
I.D. te den Haag, op schrijven
Doss. 13/596, van 23 Juni 1949.

0.3.

No. 13

G E H E I M.

Verbinding: No.12

9 Augustus 1949.

Doss.13/332

Onderwerp: Chinese belangenvereniging

Datum ontvangst bericht: 3 Augustus 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

evens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Volgno.

10 AUG. 1949

ACD/67640

OD 678

OP KAART
ACD/40
DAT 7-12-49
PAR: 4

B.O.S. van 1 Juli 1949

No.64693 M.v.A.2.

Naar aanleiding van nevenvermeld schrijven wordt medegedeeld, dat een Chinese belangenvereniging, genaamd: "Hua Chiao Luan Hoap Oy" of "Hwa Chiao Liem He Hwei" in Chinese kringen te 's-Gravenhage onbekend is. ter toelichting moge dienen, dat de twee laatste woorden, n.l. "He Hwei" in het Cantonnese dialect betekent: "Zeeliedenbond". De drie eerste woorden "Hwa Chiao Liem" zijn de naam van een persoon. Het geheel betekent dus mijnheer Hwa Chiao Liem van de Zeeliedenbond. Deze Hwa Chiao Liem bestaat inderdaad en zou in Amsterdam woonachtig moeten zijn. Hij is compagnon van zekere:

TSIN, Po Ching, geboren te Tehekiang, 18 September 1910, wonende te Amsterdam, eigenaar of groot aandeelhouder van de Chinese restaurants "King Long" aan de Nieuwe Zijds Voorburgwal, "Nan King" aan het Leidseplein en "Tien Tien" aan de Breestraat te Amsterdam, zomede van het restaurant "Tsjoengko" aan de Javastraat No.13 te 's-Gravenhage.

Volgens geruchten in Chinese kringen moet deze TSIN communistisch georiënteerd zijn. (einde)

OK - H

mijnheer

OK - 2
Plus Restaurants

OK

m. P. D.

B
GEHEIM.

23 Juni 1949.

Volgno.

25 JUNI 1949

ACD/64900

Verbinding: No.12

Doss.13/596

Onderwerp: Chinees HU CHUNG

Datum ontvangst bericht: 20 Juni 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan: I.D. Amsterdam

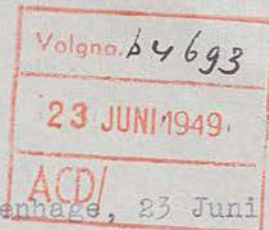
Medewerkende instanties: ---

Ondernomen actie:---

In Amsterdam is een Chinese Handelsvereniging, genaamd "OU HAI". Deze vereniging doet niet aan politiek en beweegt zich uitsluitend op handelsgebied.

De voorzitter, genaamd: HU CHUNG (nader adres onbekend) leeft in concubinaat met een Nederlandse vrouw.

De ouders en broers van deze vrouw zijn zeer communistisch georiënteerd. Zij oefenen op HU CHUNG pressie uit en sporen hem aan in de vereniging communistische ideeën te propageren. Dit heeft de laatste tijd dan ook plaats gehad. (einde)

NOTITIE.

VAN: B.VIII.

G E H E I M.

's-Gravenhage, 23 Juni 1949.

In Nederland bestaat een Chinese belangen vereniging genaamd HUA CHIAO LUAN HOAP OY (moet vermoedelijk zijn HWA CHIAO LIEM HE HWEI). Deze vereniging behartigt de belangen van de blijvend in Nederland gevestigde Chinezzen.

Bij voorkomende gevallen worden door middel van deze verenigingen verzoeken ingediend bij de daartoe geëigende instanties, terwijl middels deze vereniging steun wordt verleend aan eventuele behoeftige en armlastige landgenoten.

Een der leden in Amsterdam betaald f.7.50 contributie per maand.

Verzoeken te agenderen en aan B.VIII terug.

B.VIII.

MINISTERIE VAN
ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 1 Juli 1949

No.: B.64693.

Bijl.: Gene

Betr.: Chinese belangen-
vereniging

VIII. 12.4.

Ik heb de eer U mede te delen, dat hier te lande een Chinese belangenvereniging moet bestaan, genaamd "Hua Chiao Luan Hoap Oy" (of: Hwa Chiao Liem He Hwei), ten doel hebbend de belangen van in Nederland vertoevende Chinezen te behartigen.

In verband hiermede verzoek ik U mij zo mogelijk terzake te willen inlichten.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
's-GRAVENHAGE.

L.L.van Laere.

134-1
GEHEIM
DOEK

a/67640

POLITIE TE AMSTERDAM

Bureau Hoofdcommissaris

Inlichtingendienst

Nr. I.D. 870 B - 46

BUREAU B

21 APR 1948

Volgno. OPGM. LEO

20 APR. 1948

A 33628

Geheim.

Amsterdam, 16 April 1948

Betreft: Chinese vereniging
te Amsterdam.

Naar dezerzijds werd vernomen, bestaat te Amsterdam de vereniging "Hwa Chiao Liem He Hwei" ofwel Chinese vereniging.

In navolging van een soortgelijke vereniging te Rotterdam, werd deze vereniging omstreeks 1937 te Amsterdam opgericht. Waar echter gedurende de bezettingsjaren van enig actief verenigingsleven geen sprake kon zijn, werd getracht in September 1946 de vereniging tot nieuwe bloei te brengen en werd een bestuur samengesteld, bestaande uit de navolgende personen:

Voorzitter:

- | MA, Wen San,
geboren 17 Juli 1906 te Foo San,
koopman van beroep,
geen godsdienst,
wonende Titiaanstraat 28 huis, Amsterdam;

Vice-Voorzitter:

- | NG, Ku Chun,
geboren 27 Mei 1907 te Kuangtung,
koopman van beroep,
geen godsdienst,
wonende Leidsestraat 61 boven, Amsterdam;

Secretaris:

- X | WANG, Chung Lin,
geboren 6 October 1917 te Chefoo,
geen godsdienst,
importeur van beroep,
Geulstraat 30 I, Amsterdam;

Penningmeester:

- | WANG, Mang Ching,
geboren 8 April 1911 te Chekiang,
pensionhouder,
geen godsdienst,
Rechtboomsloot 55 II, Amsterdam.

Leden van deze vereniging kunnen zijn in China geboren personen, die de Chinese nationaliteit bezitten en in Amsterdam woonachtig zijn. Het aantal leden bedraagt ongeveer 400, zijnde vrijwel alle te Amsterdam woonachtige Chinezen.

De vereniging stelt zich ten doel: het behartigen van de geestelijke en materiele belangen van haar leden. Zij tracht dit doel te bereiken door:

- a. het verlenen van morele en financiële steun aan de leden;
- b. het bevorderen van onderlinge verdraagzaamheid en het saamhorigheidsgevoel;
- c. het bevorderen van vriendschappelijke betrekkingen tussen Chinezen en Nederlanders;
- d. het verlenen van hulp en steun aan Chinezen (schepelingen), die voor de eerste maal ter plaatse komen of uit andere hoofde hulp of steun behoeven;
- e. het oprichten en instandhouden van een clubgebouw.

Het is tot dusver ook dit bestuur nog niet gelukt de vereniging tot enige bloei te brengen. Het bestuur vergadert minstens éénmaal per maand in het clubgebouw, Binnen Bantammerstraat 17 huis, alhier. Contributie wordt tot nu toe door de leden vrijwel niet betaald; de onkosten van administratie en huur clubgebouw worden bestreden uit regelmatige bijdragen van bestuursleden of meer gegoede Chinezen. Ook voor eventuele financiële steun aan behoeftige landgenoten wordt een beroep gedaan op de beter gesitueerde leden.

Hoewel regelmatig contact wordt onderhouden met de Chinese ambassade hier te lande, is van enige politieke activiteit geen sprake. Van de leden kan gezegd worden, dat zij achter de huidige Chinese Regering staan en derhalve de beginselen van de "Kou Min Tang" zijn toegedaan.

X Met de zusterorganisaties in Rotterdam en 's-Gravenhage wordt regelmatig contact onderhouden; o.m. bestaat er een uitwisseling van gegevens betreffende ter plaatse gevestigde of vertrokken landgenoten. Van één landelijke organisatie kan niet worden gesproken door de volkomen zelfstandigheid van de plaatselijke verenigingen.

De hoofdstedelijke vereniging heeft als zodanig niets te maken met de uitgifte van het destijds gesignaleerde Chinees informatorisch maandblad "Chung San Tsa Chih".

Verz. aan Hfd. CVD, 's-Hage.

O-M-2.

INLICHTINGENDIENST.

ROTTERDAM.

I.D. No. 480

GEHEIM.

UITGEBOEKT

Volgno.

9 JULI 1947

ACD/18066

Rotterdam, 4 Juli 1947.

BUREAU B

Nummer:

datum:

10-7-47

In antwoord op Uw schrijven d.d. 2 Mei 1947, No. BX 14556, betreffende de Chinese vereniging "Hwa Chiao Hueo Kuan" wordt het volgende bericht.

De "Hwa Chiao Hueo Kuan" (Chinese vereniging in Holland) werd ongeveer 25 à 26 jaar geleden te Rotterdam opgericht.

Doel van deze vereniging is het behartigen van de sociale belangen van de Chinezen in het algemeen en die van de leden in het bijzonder. Zij verleent n.l. financiële en morele steun aan hulpbehoevende leden-landgenoten, zomede geeft zij voorlichting en helpt landgenoten-niet-leden - hoofdzakelijk schepelingen - die voor het eerst in Rotterdam komen.

De vereniging heeft in de Lombokstraat 5 alhier een verenigingsgebouw, waarin vergaderingen en samenkomsten worden gehouden.

In 1943 werd gedurende ongeveer één half jaar in dit gebouw Chinees onderwijs gegeven aan kinderen en volwassenen, doch wegens gebrek aan belangstelling moest dit onderwijs worden gestaakt. Wel werd in 1946 nogmaals getracht om tot het geven van dit Chinese onderwijs te komen, doch ook deze poging bleef zonder resultaat, z.g. doordat de Chinese onderwijzer, die hiervoor uit Engeland zou komen, niet kwam opdagen. Vermoed wordt echter, dat de financiële lasten, welke hieraan zijn verbonden, aan een en ander niet vreemd zullen zijn geweest.

Voor zover bekend, laat de vereniging zich niet in met politiek. Haar leden kunnen gerekend worden de beginnenden te zijn toegedaan van de "Kuo Min Tang" en staan derhalve achter de huidige Chinese regering van Tsjang Kai Tjsek, dus achter de grote centrale regeringspartij in China.

In Rotterdam zijn 140 tot 150 personen als lid bij deze vereniging aangesloten. Hiervan ~~waarschijnlijk~~ circa 100 personen permaand naar draagkracht een contributie, variërende van f. 0.50 tot f. 2.50, terwijl de overigen in verband met hun huidige minder gunstige financiële omstandigheden voorlopig zijn vrijgesteld van het betalen van contributie.

Het bestuur der vereniging alhier bestaat uit 8 personen t.w. :

1. Chen, Wa Fen, geboren 4-4-1904 te Pao-On, wonende Katendrechtsestraat 14b te Rotterdam;
2. Chow, Ling, geboren 13-4-1897 te Kwantung, wonende Atjehstraat 88b te Rotterdam;
3. Wing, Ernst, geboren 4-7-1886 te Hongkong, wonende Sumatraweg 18 te Rotterdam;
4. Lee, Chow alias Lee Wong, geboren 14-5-1899 te Canton, wonende Atjehstraat 92 te Rotterdam;
5. Li, Chang Ken, geboren 19-6-1899 te Tschekiang, wonende Veerlaan 38c te Rotterdam;

6. Low,

/betalen

I.D.
D E N H A A G .

Doss.13/350.

G E H E I M .

Volgno.

2 2 MEI 1947

ACD/15468.

Ltoch lief!

Naar aanleiding van het schrijven van de Centrale Veiligheidsdienst d.d. 2 Mei 1947, No.B.X.14557, kan worden medegedeeld, dat de Chinese vereniging Hwa Chiao Hueo Kuan te dezer stede nimmer heeft bestaan. *←*

Te Rotterdam zou thans wel een vereniging van die naam bestaan. *Bekend*

Verzonden op 21 Mei 1947.
aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier

BUREAU E

Nummer:

Latum:

23-5-47

I.D.
DEN H A A G.

Doss.13/349.

G E H E I M.

Volgno.

2 2 MEI 1947

ACD/15467

C
C
C
Van betrouwbare zijde werd vernomen, dat alhier werd opgericht de Chinese Vereniging, genaamd "Hwa Djo Liha Hwe" (Vereniging van eensgezinde Chinezen).

Voorzitter van deze Vereniging is:

KWAK SHU CHEUNG, geboren te Canton Bo. on 21 Januari 1894, van beroep restaurateur (eigenaar restaurant "Het Verre Oosten") en wonende Hugo de Grootstraat 36 alhier.

Secretaris is: CHEN BUN, geboren te Tehekiang, 8 September 1909, van beroep restaurateur, wonende Rokin 20 te Amsterdam, voordien Prins Hendrikstraat 122 alhier.

Penningmeester is: Tchao Tcho MAN, geboren te Pao An, 3 Februari 1898, van beroep koopman (eigenaar Restaurant "Insulinde") wonende Acaciastraat 137 alhier.

Deze vereniging is een plaatselijke vereniging en heeft tot doel: onderlinge hulp; verzoeken van leden bij de Chinese legatie of Consul voorbrengen en sociaal werk. Bijna alle ter plaatse wonende Chinezen (+ 140) zijn lid van deze Vereniging.

Politieke doelstellingen heeft deze vereniging niet. Wel is zij de Kuo Min Tang (Politiek van TSJANG KAI CHEK) gedachte toegedaan.

Verzonden op 21 Mei 1947.

aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

EXTRA U B

Nummer:

Deel:

23-5-47

UITTREKSEL

Uit : PD 15438

Naam: ONG Goan Eng

Voor : OD 658

Naam: CHINESE VERENIGINGEN HIER TE LANDE.

Ag. nr: 123304

Afz. : R.P.Leiden

Datum: Nov 51

Aard van het stuk: Antwoord op schrijven van Min.v.Binnenl.Zaken dd.15-11-51 no. 118529
betreffende ONG Goan Eng.

Verder ben ik in het bezit gekomen van een adreslijst van leden van van de Chinese vereniging PIEN-LUN HUI. Mogelijk kan deze lijst nuttige diensten bewijzen. De lijst wordt hierbij gevoegd.

Uitgetr. door: vP.

Op aanwijzing van: CAW

Datum: 25-4-52

ADRESLIJST

PIÈN-LUN HUI

LEIDEN

L.S.

Deze ledenlijst wordt niet jaarlijks uitgegeven; hier wordt zo lang mogelijk mee gedaan.
Derhalve worden de leden verzocht:

1e. aan het Ab-actiaat te melden:

A onjuistheden in naam,
studierichting,
adres,
telefoonnummer.

B. wijzigingen in
studierichting
adres,
telefoonnummer.

2e. de ledenlijst regelmatig bij te houden.

A = Amsterdam
L = Leiden
W = Wassenaar
* = Aspirantleden

H = Den Haag
O = Oegstgeest
Z = Zoeterwoude

LEDENLIJST VAN PIEN-LUN HUI

LEIDEN

Opgericht: 10 April 1932.

1948—1949.

BESTUUR:

Praeses: Tjioe Swie Gwan.

Ab-Actis: Mej. I. Djie.

Qlaestor: Lim Bian Ek.

Assessor I: Goei Joe Tik.

Assessor IIa: Mej. Goei Kiem Giok.

Ab-actiaat: Waldeck Pyrmonlaan 24, Oegstgeest, Tel. 23351.

PIEN-LUN HUI TSA CHIH:

Redactie: Goei King Sien, Fred. Hendriklaan 10, Oegstgeest, Tel. 24581.

Tan Tjong Gwan, Oude Vest 35 L.B., Tel. 25183.

Administratie: Lie Kim Khong, Roodborststraat 49, L.B.

Poh Bing Han, Fred. Hendriklaan 10, Oegstgeest, Tel. 24581.

CONTACTCOMMISSIE:

Mej. Liem Tjik Nio, Groenhovenstraat 23, L.B.

Ong Goan Eng, Mauritslaan 1, Oegstgeest.

SPORTCOMMISSIE:

Lie Kim Khong, Roodborststraat 49, L.B.

Tan Gwan, Liang, Prins Hendriklaan 10, Oegstgeest, Tel. 23919.

ONDERAFDELINGEN:

Leider Chin, dispuut „Yen Chiang Hui”:

G. W. The, Vreewijkstraat 6 L.B., Tel. 23162.

Leider Alg. dispuut „Optimistici”:

Liem Khe Siang, Lijsterstraat 7, L.B.

Lionel Schutterstraat?

Hans Rave, zoon van
prof. Rave, Utrecht.

Eric Sprey, Nassauaars
Bevogtgeest.

P. O' Kerne -

den Haag

geol. student.

- ANG IE KWAN, Rapenburg 116, L., Ind. R.
 ANG IE TJENG, Herengracht 100, L., tel. 21935, Pharm.
 BONG WIE LIE, Rijn en Schiekade 112, L., Med.
 DJIE, H. E., Mej., Waldeck Pyrmontlaan 24, O., tel. 23651, Ind. R.
 DJIE, I., Mej., Waldeck Pyrmontlaan 24, O., tel. 23651, Ind. R.
 DJIE KIOK NIO, Mej., Koninginnelaan 13, L., tel. 22948, Med.
 GAN SIANG NIO, Mej., Cobetstraat 47, L., tel. 24371, Sinol.
 GAN TJAY IM, Mej., Vliet 44, L., Slav. T.
 GAN TJIANG TEK, Vliet 44, L., Sinol.
 GH0 BAN KIEM, Schelpenkade 41, L., tel. 23121, Pharm.
 GO LAM SAN, Stadhouderslaan 34, L., tel. 25542, Apoth.
 GO TJAN HWAT, Herenstraat 12, H., Ind. R.
 GOEI JOE TIK, Roodborststraat 28, L., tel. 22810, Med.
 COEI KIEM GIOK, Mej., Koninginnelaan 67, L., tel. 25228, Pharm.
 GOEI KING SIEN, Fred. Hendriklaan 10, O., tel. 24581, Med.
 GOUW SOEN HOK, Vreewijkstraat 10, L., tel. 23939, Apoth.
 HAN GIOK NIO, Mej., Jan. v. Goyenkade 13, L., Pharm.
 * HAN SWAT NIO, Mej., Joh. v. Oldenbarneveldt. 118, H., Ind. R.
 HAN TJIAT NIO, Mej., Oude Singel 154, L., Med.
 * HOE FANG SUNG, Ten Hovestraat 2, H., Opt.
 IE DJING LIONG, Rijn en Schiekade 115E, L., Apoth.
 * KAN SOEI LIAN, Mej., Rijnsburgerweg 31D, L., tel. 24873, Med.
 KAUW TJHOEN GWAN, Spaargarenstraat 20, O., Pharm.

KHO BOEN TONG, Rijn en Schiekade 26, L., tel. 24041, Apoth.

* KHO HAN JAUW, de Ridderstraat 16, L., Pharm.
KHOE DJOEN GWAN, Groenhovenstraat 5, L., tel. 25478, Ind. R.

* KWEE GIOK BIE, Tomatenstraat 14A, L., tel. 23330, Pharm.

KWEE KIEM KING, Vreewijkstraat 6, L., tel. 23642, Astron.

KWEE SWAN LIAT, Boonstraat 1, O., W & N

* KWEE TIAUW SIANG, Tomatenstraat 14A, L., tel. 23330, Pharm.

? x LIAUW SIAN TEK, Witte Rozenstraat 23, L., tel. 21076, Ind. R.

LIE CHIANG HAN, Lijsterstraat 19, L., Med.

LIE KIM LIAN, Mej., Zoeterwoudse Singel 97, L., tel. 26236, Ind. R.

LIE KIM KHONG, Roodborststraat 49, L., Med.

LIE KWIE SIOE, Mej., Witte Singel 79, L., Pharm.

LIE MEI KWIE, Mej., Vliet 44, L., Chem.

LIE OEN GIEN, Ind. R.

LIE POK LIEM, Heerenstraat 118, L., Psych.

LIE POK LIEM, Mevr., Heerenstraat 118, L.

LIE DHAM KIE, Boerhaavelaan 9, L., tel. 23718, Pharm.

LIEM GWAT GO, Mej., Emmalaan 4, O., Ind. R.

LIEM KHE SIANG, Lijsterstraat 7, L., Med.

LIEM KHE SIANG, Mevr., Lijsterstraat 7, L., Med.

LIEM KING HOK, Sumatrastraat 44A, L., Med.

LIEM KIT SIANG, Lange Kerkdam 89, W., Med.

LIEM OEY YAM DJIN, Wasstraat 1, L., Pharm.

LIEM POO LIEN, Mej., Roodenturgerstr. 4, L., Pharm.

LIEM SENG GO, Mej. Witte Singel 79, L., Pharm.

LIEM SIK GIOK, Schelpenkade 41, L., tel. 23121, Med.

LIEM SOEI POH, Leeuwerikstraat 49, L., tel. 22732, Med.

LIEM TIAUW HIEN, Fagelstraat 49, L., Med.

verhuist
schepen
hanc

- LIEM TJAE HOO, Oude Singel 132, L., tel. 25371, Pharm.
- LIEM TJIK NIO, Mej., Groenhovenstraat 23, L., Med.
- LIM APOO, W., de Kempenaerstraat 80, O., tel. 25385, Ned. R.
- LIM BIAN EK, A., J. v. Goyenkade 41, L., Med.
- LIM BIAN IT, H., J. v. Goyenkade 41, L., Med.
- LIM BIAN SIOE, B., J. v. Goyenkade 41, L., Med.
- LIM BOK SENG, Rijnsburgerweg 39, L., Med.
- LIM IN LIAN, Mej., J. v. Goyenkade 41, L., HBS
- LIM KOK WIE, Hogewoerd 89, L., Sino.
- LIM, M. I., Mej., Groenhovenstraat 1, tel. 24709, Med.
- LIM TIANG GOAN, Merelstraat 50, L., Chem.
- LIM WAN TOO, Hoge Rijndijk 7, Z., Ind. R.
- LIM WIE HOK, Zeemanlaan 57, L., Pharm.
- LIM WIE KHOEN, Mevr., J. v. Goyenkade 41, L.
- * NJOO KHIK SING, Tomatenstraat 14a, L., tel. 24330, Opt.
- * OEI HOAY TJIANG, Rijnsburgerweg 144, L., HBS
- OEI LIEN NIO, Mej., Jan Luyckenstr. 60, A., Chem.
- OEI TJEN KIE, Witte Rozenstraat 16, L., tel. 21971, Ind. R.
- OEI TJEN TEK, Assendelftstraat 19, O., Ind. R.
- OEY BING SWAN, Oude Vest 35, L., tel. 25183, Med.
- * OEY, F., Schelpenkade 41, L., tel. 23121, Med.
- OEY SIOE ING, Mej., N.Z. Voorburgwal 135, A. Sinol.
- OEY TJOEN ING, Mej., N. Z. Voorburgwal 135, A., Sinol.
- ONG GOAN ENG, Mauritslaar 1, O., Geol.
- * ONG HIAN HOEY, Groenhovenstraat 5, L., tel. 25478, Theol.
- ONGKIEHONG, G. L., Nieuwe Rijn 61A, L., Med.
- ONGKIEHONG, J. C., Groenhovenstraat 5, L., tel. 25478, Ind. R.
- * ONG LIEN NIO, Mej., Rlouwstraat 153, H., Med.
- * ONG TJONG HAUW, Fred. Hendriklaan 19, O., Ind. R.
- PHOA SOEY NIO, Mej., Plantsoen 57, L., Ind. R.

POH BING HAN, Fred. Hendriklaan 10, O., tel. 24581,
Ind. R.

- * SIEK GIOK HWA, Engelenburchstr. 74, H., Pharm.
- SIEK TJIEN HIAN, Marienpoelstraat 41, L., Med.
- SIEK TJIEN TJIAK, de Sitterlaan 54, L., Ind. R.
- SIEM GIOK NIO, Mej., Oude Singel 220A, L., Mr.
- SIEM DJIOE NIO, Mej., Oude Singel 220A, L.
- * SJOE, WALTER, Zoeterwoudse Singel 107, L., tel.
25404, Chem.
- SOUW HONG GIAP, Witte Rozenstraat 26, L., tel.
21076, Med.
- SUN AY HWA, E, Zeemanlaan 26, L., W & N
- * TAN BOEN HIE, Leidsche Straatweg 11, O., Pharm.
- * TAN FAY T'HHION, de Kempenerstraat 83, O., Ind. R.
- TAN GIOK LOAN NIO, Mej., Engelenburchstraat 74, H., Med.
H., Med.
- TAN GWAN LIANG, L. F., Prins Hendriklaan 10, O.,
tel. 23919, Ind. R.
- TAN HOAN GIOK, Witte Rozenstraat 13, L., tel. 21971,
Med.
- TAN HOAY TJANG, Boerhaavelaan 21, L., Med.
- TAN HONG DHIEM, Langegracht 204, L., tel. 24738,
Med.
- * TAN HONG DHIEM, Mevr., Langegracht 204, L., tel.
24738.
- TAN KIAN LOK, Hugo de Grootstraat 3, L., Mr. dr.
- TAN KOEN SOAN, Spaargarenstraat 23, O., Psych.
- TAN LIANG DJIN, Spaargarenstraat 22, O., Med.
- TAN LIANG NIO, Me., Rijn en Schiedade 115, L.,
Med.
- TAN PING LAM, Drie Octoberstraat 35, L., Med.
- TAN R. T., Marienpoelstraat 41, L., Mr.
- TAN, R. T., Mevr., Marienpoelstraat 41, L., Eng.
- TAN SING TJWAN, Resedastraat 6, L., Ind. R.
- TAN TEK HONG, Wasstraat 1, L., Med.
- * TAN TIK HONG, Rijnsburgerweg 50, L., Med.
- TAN TJIE SOEN, Boerhaavelaan 29, L., tel. 21609,
Econ.

en zijn over zijn neven van Ong.

TAN TJONG GWAN, Oude Vest 35, L., tel. 25183, Med.
 TAN TWAN BIE, de Laat de Kanterstr. 13, L., Med.
 TAN WIE GIOK, J. v. Houtkade 26A, L., W & N
 TENG GIEN NIO, Mej., Fagelstraat 15, L., Ind. R.
 * TENG HWIE GIAP, Voltastraat 6, H., Med.
 THE, G. W., Vreewijkstraat 6, L., tel. 23462, W & N
 THE KHIK DJIEN, Juffermansstraat 12, O., Med.
 THE SIE HO, de Sitterlaan 54, L., tel. 23069, Ind. R.
 THE SOEN GIOK, v. d. Waalsstraat 34, L., Med.
 THE TJIE KOAN, v. Zuylen v. Neyeveltdtstr. 80, L., Med.
 * THE TJENG HOO, Terweeweg 1, O., tel. 24970, Med.
 TIAN TJENG HOEY, Leidsche Straatweg 11, O., Med.
 TIO GWAT LIE, Mej., Roodborststraat 47, L., Ind. R.
 TIO TIANG HOEY, Stadhouderslaan 31, L., Pharm.
 TIO TIONG HOO, Med.
 TJAN TIK HING, Rijsburgerweg 30, L., tel. 24952, Med.
 TJAN TIK TJIANG, Rijsburgerweg 30, L., tel. 24952, Med.
 TJIO LIANG HOAT, Prins Bernhardlaan 50, O., tel. 23331, Ned. R.
 TJIO SIE BENG, Roodborststraat 28, L., tel. 22810, Med.
 TJIOE BIAN KHING, Sumatrastraat 44A, L., Pharm.
 TJIOE HIANG NIO, Mej., Groenhovenstraat 1, L., tel. 24709, Eng.
 TJIOE SWIE GWAN, Poelgeeststraat 3, L., Med.
 YAP KIM JONG, Oude Singel 162, L., tel. 25853, Ind. R.
 YAP KING HIEN, Mej., Witte Singel 90, L., Med.
 YAP KING UNG, Mej., Witte Singel 90, L., Ind. R.
 YO GIOK HONG, Mej., Juffermansstr. 50, O., Ind. R.
 YO PENG HIAN, Thorbeckestraat 31, L., Mr.
 YO SWIE HONG, Jan van Goyenkade 35, L., Sinol.

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

8 September 1951.

Doss.13/368^D

Onderwerp: Viering "Garebeg Besar"

Datum ontvangst bericht: 5 September 1951

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

UITTREKSEL
Uit: PD12551
Voor: 08 627
o.a.v.: CAWI
Dat.: 10/10-51.
Par.: hyl

16 SEP 1951
ACD/118069

Hierbij wordt medegedeeld, dat van een betrouwbaar persoon het volgende werd vernomen:

Op Woensdag 12 September zal om 10.30 uur in "Backershagen" te Wassenaar door de Islamietische Vereniging "Perkumpulan Islam" te 's-Gravenhage een bidstond worden gehouden ter gelegenheid van de Mohammedaanse feestdag "Garebeg Besar".

Voor deze bidstond, die onder leiding staat van Soeratjitro NOERALI, geboren te Soerabaia in 1891, wonende Obrechtstraat no.263 te 's-Gravenhage, voorzitter van genoemde vereniging, zijn alle te 's-Gravenhage woonachtige Islamietische Indonesiërs uitgenodigd.

In de middaguren zal ten huize van NOERALI voornemd een "Slametan" worden gehouden. (einde)

Speciale instructies aan A C D, (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

CO 107893

08 658

ONAFGEDAAN

o.k.

In O.D. 658.

Afd./Sect.:

CAW

Dat.:

26/1

Par.:

A

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

30/6/52

Par.:

K

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1) CAW 27/4/51

CAW II Hebt u opmerkingen?

CAW II 11/5

Miss A
verv. aenschot
CAW II
11/5

CAW I Volg me nu een goed algemeen overzicht. Dit heb ik in de herinnering van 4D Amsterdam en 719 den Haag - maar dan niet per brief, maar op de maandelijkse bijeenkomst v.d. heren afgewisseld. Geachte heren, account, dan krijg ik met afschriften wat ik weer terugkrijg.

CAW II 1/5

CAW II heeft besloten

om te laten weten dat de zaak is afgehandeld. CAW II 18/5

Afgedaan CAW II 18/5

ACD. 28/5

019658
C

RAPPORT VAN CAW/I.

Betr.: Rapport over uitlatingen
van TCHENG TCHEUNG SIU

Bijl.: één

06.584 of. 51
19 FEB 1951
ACD/103562

Bijgevoegd rapport over uitlatingen van
TCHENG TCHEUNG SIU ontvangen van een relatie.

Verzoeken te agenderen en terug aan CAW/I.
CAW/I, 19-2-1951.

UITTREKSEL
Uit: DD 1756
Voor: 00658
o.a.v. CAW I
Dat. 20-3-51
Per: 4.

R A P P O R T

Betr.: Onderzoek Restaurant
Tehkiang, Spui 24.

Directeur van dit restaurant is genaamd TOHENG TOHEUNG SIU, gehuwd met een Nederlandse vrouw. Betrokkene heeft 3 kinderen, het 4e kind wordt in Februari verwacht. Hij is reeds 18 jaren in Holland en woont Frankenslag 38 te Scheveningen. Hij verklaart nationalist te zijn evenals zijn 3 Chinese bedienden. De menu's in het restaurant zijn voorzien van de nationale vlag. Betrokkene met wie ik 3 maal een onderhoud had, verklaart in zijn hart een warm aanhanger te zijn van Chang Kai Shek, doch thans hiervoor niet meer te durven uitkomen, daar nu ook de Nederlandse Regering de communistische Volksregering heeft erkend. Ongeveer een tweetal jaren geleden bestond er te 's-Gravenhage een vereniging (de naam wil hij niet noemen) waarvan praktisch alle Chinezen lid waren en allen nationaal gezind waren. Voorzitter van die vereniging was K.S. CHEUNG eigenaar van het restaurant "Het Verre Oosten", secretaria was WOO PING, de eigenaar van het restaurant van dezelfde naam Korte Poten 3. Men is echter reeds langer dan een jaar niet meer bij elkaar gekomen en het is betrokkene bekend, dat vele der toenmalige leden geen nationalist meer zijn, daar zij Chang Kai Shek te oud vinden om thans nog te regeren. Enige tijd terug heeft betrokkene op een nationale feestdag voor zijn restaurant de nationale vlag uitgehangen, waarna hij kort daarop bezoek ontving van een drietal hem niet bekende landgenoten, die hem de raad gaven de vlag maar weer binnen te halen, daar hij anders moeilijkheden zou krijgen. Waaruit die moeilijkheden zouden bestaan wilde men hem niet zeggen, slechts werd hem medegedeeld, dat Chang Kai Shek had afgedaan. Uit vrees heeft hij toen de vlag maar binnen gehaald. Hij heeft deze gelegenheid besproken met twee hem van aanzien bekende Nederlandse rechercheurs van politie, die hem zeiden, dat hij gerust de nationale vlag mocht uitsteken en dat hij, indien hij daarover lastig werd gevallen, zeker op hun hulp kon rekenen. Hij vond het echter beter als zakenman geen aanleiding tot moeilijkheden te geven en rustig de verdere ontwikkeling in China af te wachten. Daarbij is hij zich wel bewust, dat het momenteel niet de tijd is, zoals hij zegt, zijn nationale gevoelens kenbaar te maken. Naar zijn mening is dit ook de zienswijze van het merendeel van de hier te stede aanwezige Chinezen. Met Chung en Woo Ping heeft hij nagenoeg geen contact meer.

R.T.C.-nummer

中華全錄
總

CHUNG HWA HUI TSA CHIH

Orgaan van de Chung Hwa Hui Nederland

Redactie: F. O. G. Kho, Oey Beng To, Liem Hoo Swie, Khouw Hoey Tjoe
Administratie: Mej. Liem Poo Lien, Rodenburgerstraat 4, Leiden

Ten Geleide

De analyserende menselijke geest maakt bij haar analytische expedities, hetzij op wetenschappelijk, hetzij op elk ander terrein, gaarne gebruik van het hulpmiddel der vergelijkingen. Men tracht dan tussen twee grootheden of resultaten, die men op een bepaald ogenblik aan een critische beschouwing wenst te onderwerpen, de overeenkomsten en verschillen op te sporen, de bij de bedoelde resultaten heersende constellatie van betrokken factoren, invloeden en dies meer, te onderkennen en met elkaar te vergelijken.

Het zou slechts in overeenstemming zijn met de leer van de in de filosofische literatuur bekende „school” van het empirisme, indien men de „redenering naar analogie”, welke vooral in de juridische wetenschap een rol speelt, als uitvloeisel zou zien van deze ingeboren neiging van de mens tot het maken van vergelijkingen. In meer primitieve vorm uit zich deze intuïtieve tendenz in het zich behelpen met beeldspraak voor gevallen, waarbij men de gecompliceerdheid der materie tracht terug te brengen tot de eenvoud der kern ervan.

Het behoeft dan ook geen verwondering te baren, indien men, zich bezinnend op de aller gemoederen bezig houdende gebeurtenissen op politiek gebied in deze eeuw, onwillekeurig teruggrijpt naar de overeenkomstige periode in de voorgaande eeuw. In de economisch-historische literatuur pleegt men de laatstbedoelde periode het tijdperk der *industriële revolutie* te noemen, althans de laatste phase ervan, omdat men dit tijdperk veelal laat aanvangen met de uitvinding van de stoommachine door James Watt.

De industriële revolutie had, naar later gebleken is, als haar meest verstrekkend gevolg, dat reeds vroeg in de 2e helft der 19e eeuw de voltooiing van een machtsverschuivings-proces zich begon af te tekenen, een verschuiving van politieke macht van het Europese continent naar Engeland.

Reeds bij een eerste confrontatie van deze 19e eeuwse periode met de huidige, vallen de verschillen en overeenkomsten tussen beide direct op. Een der overeenkomsten ligt hierin, dat de voorgaande evenzeer als de huidige periode, er één was van heftige beroeringen

INHOUD

Ten Geleide	21
Bijdragen van Z.H. Sultan Hamid II	23
Z.E. Moh. Hatta	26
Z.E. J. H. van Maarseveen	29
Cultuurhistorische beschouwingen achter het Indonesische minderheidsprobleem	30
Onderwijsproblemen	36
Warga Negara-schap en het agrarisch pro- bleem	52
Indonesië	56

Bijdragen voor het volgend nummer zende men
uiterlijk 1 December aan de Redactie:

Sabangstraat 28, Delft.

De schrijvers worden geacht verantwoordelijk te zijn
voor de meningen geuit in hun artikelen.

18e Jaargang No. 2
October 1949

op politiek gebied. De gevolgen van de industriële revolutie immers sloegen van de economische sfeer — waar zij de gemechaniseerde productie der goederen in de plaats stelde van die met behulp van de handenarbeid — welhaast direct over naar de politieke sfeer. De machtsverschuivingen in de richting van Engeland leidden er uiteindelijk toe, dat dit land zijn "World Empire" kon opbouwen. Duidt de opgemerkte overeenkomst voornamelijk op *dezelfde aard* der beroeringen, een andere grote overeenkomst is tevens op te merken in het *verloop* dezer gebeurtenissen: in beide gevallen vertoont dit verloop een heftig, explosief karakter.

Het markante verschil met de tegenwoordige periode is niet zozeer, dat men thans, voor wat Engeland betreft, de afbrokkeling van het imperiaal gebouw beleeft, doch wel dat, waar toentertijd het speeltoneel zich hoofdzakelijk uitstreckte tot het Europese territorium en de rollen werden toebedeeld aan het blanke ras, thans ook, en niet in de laatste plaats, de Oostelijke helft der wereld een actieve rol voor zich opeist. Men zou gerust kunnen zeggen dat de Aziatische figurant zich ontwikkeld heeft tot een der belangrijke hoofdrol-vertollers.

De functie-verwisseling van de Aziaat is niet zonder moeilijkheden gepaard gegaan. Indien wij ons slechts bepalen tot dat gedeelte van het Oosten, op welks bodem de meesten van ons, leden van de studerende Chinese gemeenschap hier te lande, het levenslicht zagen en waartoe wij reeds uit dien hoofde ons direct gebonden voelen, dan weten wij langs welk een moeizame weg zulk een functie-verwisseling plaats vond.

Alhoewel de eigenlijke consolidatie van de verkregen positie, welke noodzakelijk zal zijn om ook in de toekomst in het zadel te blijven, nog zal moeten plaatsvinden, kan de huidige Ronde Tafel Conferentie als het einde worden gezien van de bedoelde zware weg voor de functie-verwisseling. Tevens is ze evenzeer als sluitpost op te vatten van de balans der herziene verhoudingen tussen Indonesia en Nederland. Een bedrijfsbalans sluit het afgelopen boekjaar af en luidt tegelijkertijd een nieuw boekjaar in. Hoeft er nog aan getwijfeld te worden, dat wij ons realiseren, dat ook de afsluiting van *deze* Indonesisch-Nederlandse balans het einde van een periode aankondigt en het begin ener nieuwe inluidt? Een groots moment inderdaad.

Het verheugt de redactie de lezers op dit historische ogenblik, terwijl een nieuwe mijlpaal in de loop van Indonesia's en Nederlands geschiedenis wordt ingeleid, een nummer van de Chung Hwa Hui Tsa Chih aan te bieden, welke eerste pagina's gevuld zijn door persoonlijke regels van de hand van Z.H. Sultan Hamid II, Z. Exc. Moh. Hatta en Z. Exc. J. van Maarseveen, Voorzitters resp. van de B.F.O., Republikeinse en Nederlandse delegatie ter Ronde Tafel Conferentie, aan wie de redactie voor de toegekende eer en gunst haar dank betuigt.

DE REDACTIE.

De Redactie heeft het genoegen de lezers de volgende bijdragen van de hand van Z.H. Sultan Hamid II, Z.E. Mohammad Hatta en Z.E. J. H. van Maarseveen aan te bieden.

Als voorzitter van de B.F.O. (Bijeenkomst voor Bijzonder overleg) en als zodanig deelnemend aan de Ronde Tafel Conferentie stel ik het verzoek om een bijdrage te leveren voor het orgaan van Chung Hwa Hui ten zeerste op prijs.

Uit dit verzoek immers blijkt dat bij de Chinese studenten in Nederland een grote belangstelling bestaat voor het wel en wee van Indonesië en in het verloop van de Ronde Tafel Conferentie, welke thans in Den Haag wordt gehouden.

Deze besprekingen betreffen de levensbelangen van Indonesië en Nederland. Als resultaat van deze conferentie zal het Indonesische volk als een eenheid de onafhankelijkheid verkrijgen en van dit Indonesische volk maakt de Chinese bevolkingsgroep een integrerend en belangrijk deel uit.

De belangstelling van de Chinese studenten uit Indonesië voor de besprekingen, welke thans hier worden gevoerd is derhalve vanzelfsprekend, maar ook verheugend.

Ik zeg hier met opzet verheugend. Herhaaldelijk immers heb ik moeten constateren dat aan deze aandacht voor Indonesië en zelfs voor de belangen van de eigen Negara of Daerah, waarbij toch ook de Chinezen ten nauwste zijn betrokken in bepaalde kringen nog wel eens het een en ander ontbreekt. Dat men daar het oog uitsluitend gericht houdt op de eigen particuliere aangelegenheden en op China en de zo belangrijke gebeurtenissen aldaar; dat men zich bijna uitsluitend op China oriënteert en niet of slechts in geringe mate medeleeft met Indonesië en het Indonesische volk.

Dat men zich dus niet saamenhorig gevoelt, doch slechts een Chinese groep in Indonesië, door geboorte- of woonplaats en economische betrekkingen enigermate met land en volk verbonden.

Het is mij opgevallen, dat Chinezen in verschillende streken van Indonesië zelfs de taal van het land niet kennen en ook de wil niet hebben in deze ongewenste toestand verbetering te brengen.

Daarom acht ik de belangstelling bij de Chinese studenten in de huidige besprekingen, in de gebeurtenissen Indonesië betreffende verheugend en noodzakelijk. Deze gebeurtenissen en de besprekingen in Den Haag zijn immers, zoals hier boven reeds gezegd, van beslissende betekenis voor de toekomst van Indonesië en Nederland, voor de mogelijkheid van een duurzame samenwerking van beide landen en zij zijn eveneens van zeer groot belang voor de gehele wereld.

Niet zonder reden zijn aller ogen: van Amerika, Rusland, India, China en Engeland, van Oost en West op Den Haag gericht en ziet men vol spanning uit naar de resultaten, welke thans spoedig bereikt zullen moeten worden.

In dit verband mag ik niet nalaten melding te maken van het feit, dat een groot deel van de Chinese bevolkingsgroep in Indonesië, in tegenstelling met evenbedoelde groepen heeft getoond zich wel één te gevoelen met het Indonesische volk door de vertegenwoordigers der Regeringen der Deelstaten ter Ronde Tafel Conferentie ook als hunne vertegenwoordigers te erkennen en door zich uit te spreken voor automatische verkrijging van de Indonesische nationaliteit op het moment van de soevereiniteitsoverdracht. Ongetwijfeld zal dit het samenhorigheidsbesef van de verschillende bevolkingsgroepen zeer bevorderen en de tegenstellingen doen verdwijnen, waarvan in het tijdperk, dat thans wordt afgesloten, helaas meermalen is gebleken.

De Chinezen zijn sinds eeuwen in Indonesië gevestigd en door innige banden met ons land verbonden. Ze zijn door hun cultuur, vlijt en spaarzaamheid en door hun werkzaamheid op economisch gebied van grote waarde voor de toekomst van Indonesië, voor de wederopbouw, voor het herstel van de welvaart en de verdere ontwikkeling.

Om hun plaats in het geheel naar behoren te kunnen vervullen zal ook hun bestaans- en rechtszekerheid veilig gesteld dienen te zijn.

De soevereine en onafhankelijke Republiek Indonesië Serikat moet zijn een rechtsstaat, waar het voor een ieder, onverschillig ras en geloof, goed zal zijn om te leven. Waar orde en rust, gewetensvrijheid, vrijheid van woord en vereniging, waar de menselijke rechten zullen zijn verzekerd.

Het is onze taak hiervoor te waken, er voor zorg te dragen dat de fundamenteën van de staat hecht en stevig zullen zijn en het is aan de jongeren er voor zorg te dragen hunne beste krachten te geven, opdat in deze staat ook in de toekomst orde, recht en welvaart zullen heersen.

Indonesië heeft veel geleden in de laatste jaren; op elk gebied van staatszorg, op cultureel en economisch terrein zal veel moeten worden hersteld en weder opgebouwd, een geweldige achterstand moet worden ingehaald en veel werk dat onvolledig of onvolmaakt was, moet worden voortgezet en verbeterd.

De toekomst zal voor de jonge Indonesische Republiek niet gemakkelijk zijn, niet alleen inwendig, doch ook internationaal. Zij zal moeten tonen in staat te zijn zich in een zeer roerige wereld vol gevaren te handhaven en haar aandeel bij te dragen in het belang van vrede en recht.

Gaarne maak ik daarom van de mij geboden gelegenheid gebruik om op U, jongeren uit Indonesië een beroep te doen om U terdege voor te bereiden op de taak, welke U wacht en in later jaren — na volbrachte studie — Uwe krachten en talenten in dienst te stellen van land en volk van Indonesië, dat ook Uw hulp niet zal kunnen ontberen.

's-Gravenhage, 20 September 1949.

De Voorzitter van de B.F.O.,

HAMID II,
Sultan van Pontianak.

Dari R.T.C. ke R.I.S.

„Er is maar één land dat mijn land kan zijn.
Het groeit naar de daad en die daad is mijn.”

(René de Clerq).

Udjud K.M.B. ialah melaksanakan penjerahan kedaulatan yang penuh dan njata kepada Indonesia. Selambat-lambatnja pada akhir tahun 1949 maka terdirilah Republik Indonesia Sarikat yang merdeka dan berdaulat. Dengan berdirinja R.I.S. tertjapailah tjita-tjita bangsa Indonesia yang berpuluh tahun diperdjoangkan dengan korban yang tidak sedikit.

Kegembiraan mempungai Tanah Air merdeka akan memuntjak. Sang Merah Putih akan berkibar seluruh Indonesia dengan semaraknja, melambai-lambai diembus angin, seolah-olah ia memintakan rahmat Tuhan Yang Mahakuasa, supaya bangsa yang berlingung dibawahnja terpelihara hendaknja sepanjang masa. Air mata akan berlinang karena gembira dan terharu melihat kebesaran yang dilimpahkan Tuhan kepada bangsa. Kerongkongan pemuda akan kering karena karena menjanjikan lagu Indonesia Raja dengan tak putus-putusnja.

Memang, semua orang yang bernama putera bangsa akan bersuka-rala, riang gembira. Tanah pusaka bangsa dimiliki kembali!

Tetapi selain dari gembira, kita harus insaf pula akan kewadajiban kita sebagai warganegara dan putera bangsa. Indonesia Merdeka kita peroleh sebagai hasil perdjoangan dan pengorbanan pemimpin dan rakjat dimasa yang lampau. Untuk mentjapai tjita-tjita ini, banjak diantara mereka itu yang sengsara dalam pembuangan, meringkuh dalam tutupan dan meninggal dimedan pertempuran, tetapi senantiasa menjimpan dalam hatinja yang luka wadjah Tanah Air yang duka. Banjak diantara mereka itu yang berdjoang dengan tiada mentjapai tudjuan. Mereka hanja merasakan pahitnja. Buahnja kita sekarang yang memetik.

Oleh karena itu adalah kewadajiban bagi kita untuk memelihara harta pusaka bangsa itu dengan sebaik-baiknya, menjempurnakannja untuk kebahagiaan anak-tjutju kita, angkatan datang. Sebagaimana leluhur kita berdjoang dan berkorban untuk kita, demikian pula seharusnya kita berusaha untuk keselamatan bangsa dan rakjat dimasa datang.

Sebagai negara yang baru bangun, R.I.S. akan menghadapi pada permulaan djalannja berbagai kesulitan yang tidak enteng. Perumahan Hindia Belanda yang lama, yang ditimbang-terimakan

kepada R.I.S., diberati dengan hutang yang sebagian harus dipikul oleh R.I.S. Selandjutnja perbelandjaan negara pada penjerahan tanggung djawab kepada pemerintah R.I.S. sementara menjatakan defisit yang tidak sedikit. Dari begroting yang berdjumlah 3000 miljun, hanja separoh, j.i. 1500 djuta rupiah yang dapat dipenuhi dari pendapatan negara. Bagaimana menutupi yang separoh lagi? Pindjaman dalam negeri tidak akan mentjukupi berhubung dengan kemiskinan rakjat. Beberapa tahun akan berlalu lebih dulu, barulah akan tertjapai perimbangan antara pendapatan dan pengeluaran. Dan tjara bagaimana mengatur rumah tangga negara dalam sementara itu?

Inilah berbagai soal yang sulit yang akan dihadapi oleh Indonesia Muda dan pemuda Indonesia. Mungkin kegembiraan tadi akan berobah mendjadi gelisah dan putus asa. Tetapi, bukanlah adat bagi pemuda untuk berputus asa menghadapi kesulitan. Adat pemuda berdjoang melawan kesukaran, agar kesukaran itu lenjap, berganti keselamatan hidup bagi bangsa.

Indonesia Merdeka tak ada gunanja bagi rakjat, apabila ia tidak sanggup memberikan keluasan hidup dan kemakmuran. Beratus tahun rakjat hidup dalam sengsara dan kemiskinan, dikatakan karena pendjadjaan. Dan dalam Indonesia yang merdeka dan berdaulat, rakjat menghendaki buahnja kemerdekaan itu. Kalau pemimpin negara tak sanggup membawakan kema'muran kepada rakjat, djangan diharap mereka akan ditaati oleh rakjat. Mungkin pimpinan negara akan dikuasai oleh negeri luaran kembali.

Angkatan sekarang akan merasai lezatnja mendjadi bangsa yang merdeka, orang yang terhormat, tetapi harus sanggup pula menelan pahitnja, dengan tiada gentar. Merdeka berarti pula tanggung djawab bagi diri sendiri. Tanah Indonesia yang kaya pasti akan membuahkan kebahagiaan dan kesedjahteraan hidup dimasa datang. Tetapi untuk mentjapai kebahagiaan dan kesedjahteraan itu, kita harus sanggup menderita lebih dulu. Menderita sambil membangun.

Banjak diantara kita yang terlampau mementingkan keperluan peribadinja dan melupakan kepentingan masjarakat. Tetapi sedjarah segala zaman menundjukkan bahwa tak mungkin orang-seorang hidup berbahagia dan kekal ditengah-tengah masjarakat yang sengsara. Kebahagiaan hidup orang-seorang hanja terdjamin apabila masjarakat seluruhnja sedjahtera hidupnja. Ini adalah suatu adjaran lama, yang lazim diutjapkan oleh pudjangga dari berbagai masa. Adjaran hidup itu harus dipahamkan. Oleh karena itu segala warganegara yang menamakan dirinja putera bangsa harus berusaha lebih dulu mentjapai kesedjahteraan hidup bagi seluruh bangsa Indonesia.

R.I.S. jang berdasarkan demokrasi dan peri-kemanusiaan akan mengenal hanja *satu* matjam warganegara, dengan tiada membeda-bedakan asal-usulnja. Siapa jang lahir di Indonesia, betapa djuga asal orang tuanja, boleh memandang Indonesia sebagai tanah airnja dan dapat mentjintai Tanah Air jang molek itu, dapat mendjadikannja djadi tanah harapan bagi turunannja. Tanah air sendiri menuntut dari puteranja pengorbanan jang perlu untuk memelihara kelandjutan bangsa dan negara.

Sebab itu, kepada turunan bangsa Tionghoa jang bakal mendjadi warganegara Indonesia Merdeka, aku berharap: sumbangkanlah tenagamu dan buah-pikiranmu untuk membangun Indonesia tanah air kita bersama, agar supaja dalam Indonesia dimasa datang lenjap segala perbedaan bangsa dan hilang pula perbedaan kekajaan jang mendjolak mata.

Tudjuan kita hendaklah mentjapai suatu bangsa jang bersatupadu, tak'kan terpisah-pisah dalam suka maupun duka. Indonesia tanah pusaka, pusaka kita semuanya.

Marilah kita mendo'a: „Indonesia bahagia“!

Marilah kita berdjandji: „Indonesia abadi“!

MOHAMMAD HATTA.

De Chinese bevolkingsgroep heeft van oudsher in Indonesië een rol van betekenis gespeeld en bijgedragen tot de ontwikkeling van de economische mogelijkheden, waardoor dit gebied een belangrijke plaats in het wereldbestel kreeg.

Daarom begrijp ik ten volle Uw belangstelling — zich ook uitende door dit speciale nummer van de Chung Hwa Hui Tsa Chih — voor de thans in 's-Gravenhage bijeengekomen Ronde Tafel Conferentie. Slaagt deze, dan zal het vrijheidsideaal van de Indonesische volkerengemeenschap op het punt staan verwezenlijkt te worden. Dan zal de nieuwe staat de krachten moeten opbrengen om zowel de geestelijke als de stoffelijke belangen van de bevolking te verzorgen.

Het is aan dit werk, dat alle bevolkingsgroepen, die in Indonesië onder het nieuwe staatsgezag verenigd zullen zijn, naar beste vermogen zullen moeten bijdragen. Want het is dit werk, dat de nieuwe staat de levenssappen zal moeten geven zonder welke hij, trots alle geestkracht, waarmede hij in het leven wordt geroepen niet kan bestaan. En zoals in het verleden, zal daarbij de taak van de Chinese bevolkingsgroep bepaling vinden in naar beste weten mede te werken aan de verdere economische en culturele ontwikkeling van het land waarmee zij sinds vele eeuwen door sterke banden verbonden bleef. Zo zal in de nieuwe verhouding tussen Nederland en Indonesië, welke er een zal zijn van samenwerking in vrijheid, de Chinese bevolkingsgroep wederom een aandeel kunnen hebben dat zich als onderdeel van deze verhouding spreiden zal over breder vlak en daarmee, naast Indonesië en Nederland, de gehele wereld ten zegen kan zijn.

J. H. VAN MAARSEVEEN.

Cultuurhistorische beschouwingen achter het Indonesische minderheidsprobleem.

Schrijver dezes heeft lang geaarzeld alvorens te besluiten deze beschouwingen juist op dit tijdstip te publiceren. Deze aarzeling vloeit voort uit de overweging dat er juist nu reeds zovele meningen en tegenstrijdige belangen naar voren worden gebracht dat nog meer woorden in deze zaak eerder verwarrend dan verhelderend zouden kunnen werken. Bovendien zijn de opvattingen hier verkondigd — hoewel het resultaat van eigen overdenking gedurende de Japanse bezettingsperiode en van vele contacten en gesprekken met Indonesische nationalisten en prominente Hollandse figuren nadien, toch geenszins nieuw en origineel — nog niet afgerond en voldoende gedocumenteerd. Het was des schrijvers bedoeling om van deze gehele materie eerst een grondige studie te maken, om de conclusies waartoe hij jaren geleden gekomen is met historisch feitenmateriaal te kunnen staven en het betoog des te klemmender te kunnen maken. Het moment is echter gekomen, dat diep ingrijpende veranderingen velen voor beslissingen zullen plaatsen die genomen moeten worden zonder dat alle factoren die hiervoor overwogen moeten worden voldoende beseft of geweten worden. Het is een gevoel van medeverantwoordelijkheid dat tenslotte de schrijver ertoe gebracht heeft, om toch deze uiterst bescheiden bijdrage in de algemene meningsvorming hier te leveren, niet als onbetwistbare waarheden, maar integendeel als alsnog strikt subjectieve suggesties die in gezamenlijke overdenking kritisch getoetst zullen moeten worden en hierdoor concreter gestalte zullen nemen.

Op de Chung Hwa Hui-bijeenkomst van 4 September j.l. te Den Haag met de Chinese delegatie-leden van de Republiek Indonesia en de B.F.O., is zeer sterk er op aangedrongen dat de Chinese gemeenschap van studerende hier te lande, niet zich blind staart alleen op de rechten en garanties die ze in Indonesië van de toekomstige staat heeft te verwachten, maar vooral ook op de positieve bijdrage die de Indonesische staatsburgers van Chinese afkomst omgekeerd bij de vorming van deze Staat kunnen leveren. Aangezien zulk een positieve bijdrage in hoge mate afhankelijk is van de concrete positie waarin de bovenbedoelde staatsburgers momenteel verkeren en van de historische achtergrond hiervan, is het noodzakelijk ons hierop nader te bezinnen, teneinde aldus de meest gerechtvaardigde houding te kunnen bepalen. Dit is wat dit artikel in grote trekken beoogt. Terwille van de beknoptheid worden de beschouwingen in zeven stellingen gegroepeerd, die hier alleen maar geponeerd en niet nader gemotiveerd worden. Wellicht dat het de schrijver later

vergund zal worden op enige van zijn stellingen uitvoeriger in te gaan.

Stelling 1: Ethnologisch en cultureel gezien vormt Indonesië waarschijnlijk het heterogeenste conglomeraat ter wereld. De positie van een minderheid in zo'n configuratie is niet zozeer die van een corpus alienum in een enkelvoudig organisch geheel, als wel die van een integrerend bestanddeel in een symbiotisch totaal. Het federatieve karakter van de toekomstige Indonesische staat is de meest adaequate politieke uitdrukkingsvorm van deze heterogene eenheid. Hiermede worden de vertikaal gescheiden ethnologische en economische groepsbelangen gewaarborgd en tevens gecoördineerd. Deze vertikale indeling wordt echter doorkruist door andersoortige groepsbelangen die in hun horizontale spreiding bijna de hele breedte overspannen. Hiertoe behoren b.v. de belangen van de blanke en gele minderheden die moeilijk geographisch te localiseren zijn. Er zijn gerechtvaardigde bezwaren tegen om hun politieke en economische status bijzonder te releveren, maar in de sociale en culturele structuur verdienen ze zeker een eigen positie in het belang van de algemene samenhang.

Stelling 2: De autochtone bevolking, hoofdzakelijk behorende tot het Oud-Mongoloïde en Neo-Melanesische hoofd-ras, vertoont een sterke innerlijke gevarieerdheid. Hieroverheen zijn in de loop der historie vier belangrijke expansie-golven overgevoerd. Door de verspreide ligging der diverse eilanden zijn deze golven niet overal gelijkmatig verspreid. Deze expansies hebben cultuurhistorisch gezien het beeld van Indonesië totaal veranderd, en een eventuele „autochtone cultuur” volledig verdrongen. Deze vier golven zijn de Hindoe-expansie, de Mohammedaanse expansie, de gele expansie en de blanke expansie. De Hindoe-expansie leidde tot culturele, de Mohammedaanse tot religieuze, de gele tot economische en de blanke tot politieke dominatie. De Indische en Voor-Aziatische golf hebben zich biologisch practisch geheel geassimileerd. (De Indische en Arabische minderheden van tegenwoordig zijn onaanzienlijk en hebben zich in latere periodes gevormd). De gele en blanke expansie-golven bereikten Indonesië pas in de Nieuwe Geschiedenis en vloeien voort uit een massa-probleem (zie stelling 5).

Stelling 3: De belangrijke wereldbeschavingen zijn hoofdzakelijk opgebloeid in het randgebied van Eurazië. Ze zijn in vier groepen in te delen: Het Europese, Voor-Aziatisch-Egyptische, Indische en Chinese blok. Nu bestaat er een uiterst merkwaardig cultuur-historisch parallelisme in de ontwikkeling van de Europese en Chinese beschavingen.

Deze stelling van het parallelisme China-Europa vormt de kern van dit artikel. Uitvoerig uitgewerkt zou deze grondge-

dachte kunnen leiden tot een revolutionaire herwaardering van de rol die de Europese en Chinese beschaving elk in de wereld-geschiedenis hebben gespeeld. We zullen hier vanwege plaatsgebrek volstaan met enige aanduidingen die deze uitspraak enigszins kunnen motiveren.

China.

Oorspronkelijke natuurgemeenschap verbrokkelde omstreeks de 7e eeuw v. Chr. Aanvang van gevarieerde en diepzinnige wijsgerige speculaties. Opkomst van het Klassieke Humanisme:

Confucius (551—479 v. Chr.) Socrates (470—399 v. Chr.)

en leerlingen:

Mencius en Hsun Tse

Plato en Aristoteles.

Hiernaast vele andere wijsgerige scholen, o. a.:

Yang Choe

Epicurus

Taoistische school

Stoa

Omstreeks de 2e eeuw v. Chr. stichting van een machtig imperium: Wereldrijk der Han-dynastie. Wereldrijk der Caesaren.

In plaats van de natuurgemeenschap steunend op persoonlijk gezag en ethische regels een staatsvorm op legale basis. Codificering van wetten.

Omstreeks het begin van de jaartelling opkomst van sterke religieuze stromingen.

Uit Voor-Indië komt het Boeddhisme met Hindoeïstische invloeden.

Confucianisme tot staatscultus verheven (136 v. Chr.)

Chinese legers in voortdurende strijd tegen Noord-westelijke „barbaren”.

Verdrijving van de Hunnen Westwaarts veroorzaakte de Grote Volksverhuizing.

Op de eenheid van het Han-rijk volgde de verbrokkeling. San Kuo en „Zes dynastieën”.

Hereniging onder de Soei-dynastie.

Wederopbloei in de Taoistische-Boeddhistische T'ang-periode.

Europa.

Hoogtij van de Middeleeuwse kunst. Hoogstaande mystiek.

Islam bracht scheiding tussen „Oost” en „West”.

Strijd van China tegen Mongolen en Tartaren.

Strijd van Christelijk Europa tegen Turken en Saracenen. Kruistochten.

Uitvinding van de boekdrukkunst. Renaissance en „herontdekking van de klassieken”.

Imperialistische Yuan-dynastie.

Imperialistische Habsburg-monarchie.

Opleving van de wereldhandel. Uitzwermen over zee.

Expedities van Cheng Ho naar Achter-Indië, de Indonesische archipel, India, Perzië en Afrika.

Expedities van Columbus, Vasco da Gama, Magelhaans en anderen.

Begin van de gele en blanke expansies.

Volksverhuizingen. Kolonisaties

De Li Hsueh van het Neo-Confucianisme (Choe Hsi e.a.) geeft een eigen interpretatie der klassieken.

Humanisme in Italië, Frankrijk en de Nederlanden. Eigen interpretatie der klassieken.

Idealistische school van Loe Chioe Yan en Wang Yang Ming.

Idealistische school van Fichte en Hegel.

Practische filosofie en staatsfilosofie van Tai Toeng Yuan en K'ang Yoe Wei.

Positivisme en Sociologie van A. Comte. Staatsfilosofie van K. Marx.

Politieke prominentie verplaatst zich naar Japan.

Politieke prominentie verplaatst zich naar de Verenigde Staten van Amerika.

Spreiding van het Boeddhisme: India, China, Japan.

Spreiding van het Christendom: Klein-Azië, Rome, West-Europa, Amerika.

Botsing van Japan en U.S.A. in de Pacific-oorlog: Pearl-Harbur, Singapore, Indonesië!

China en Europa wederom gescheiden door een Centraal-Euraziatisch rijk!

Stelling 4: Naast de opmerkelijke analogie zijn er natuurlijk ook betekenisvolle verschillen. Ze maken het wezenlijke onderscheid uit tussen de Europese en Chinese geest. Ook dit anti-parallelisme tussen China en Europa wordt hier slechts zeer schetsmatig aangeduid:

Door de officiële erkenning van het Confucianisme kreeg de Chinese samenleving een meer ethische binding.

Door de officiële erkenning van het Christendom kreeg de Europese samenleving een meer sacrale binding.

De wijsgerige belangstelling van de Chinees is meer gericht op de mens en op levensbeheersing.

De levensinstelling is concreet en pragmatisch.

De Chinese geest is humanistisch en tolerant.

De Chinese levensvisie is in hoofdzaak monistisch: gemeenschapsgevoel, eenheids-gedachte, idee van levens-totaliteit.

Ontbreken van een hoog ontwikkelde systematiek en methodiek.

Zeer typerend is het verschil in karakter van de blanke en gele expansie in Indonesië:

Chinese immigranten waren hoofdzakelijk handwerks- en ambachtslieden, oefenden zelfstandige kleine beroepen uit, kleinbedrijf, tussenhandel.

Sterk gemeenschapsgevoel zonder organisatorische lichamen.

Dringen zich in de Indonesische samenleving.

Acclimatiseren zich ten volle door hun tolerante en syncretistische levensinstelling.

De wijsgerige belangstelling van de Europeaan is meer gericht op de natuur en op natuur-beheersing.

De levensinstelling is vaak abstraherend en metafysisch.

De Europese geest is godsdienstig en militant.

De Europese levensvisie is sterk dualistisch: aards en bovenaards leven, individualisme en collectivisme, stof en geest.

Systematiek en methodiek leiden tot ontwikkeling van mathematiek, natuurwetenschap en techniek.

Europese immigranten waren meer ondernemende groot-handelaren, plantagebouwers, industrialisten.

Ontwikkelden direct uitgebreid gezagsapparaat. Kolonisatoren.

Organiseren zich op de Indonesische samenleving.

Acclimatiseren zich moeilijk door hun dominerend zelfbewust-zijn.

Stelling 5: Blanke en gele expansie vloeiden voort uit een massaprobleem. Het intensieve contact tussen „Oost” en „West” van de Klassieke periode werd in de Middeleeuwen onderbroken door de ontwikkeling van de Islam en het Centraal-Aziatische Mongolenrijk. Met het loslaten van het feodale systeem, de verbrokkeling van de sacrale eenheid van het Christelijk Europa en van de ethische eenheid van het Confucianistische China, de opkomst van een „derde stand”, de opbloei van een wereldhandel, de ontsluiting van nieuwe gebieden (geographisch zowel als geestelijk) zette de expansie in. Innerlijke sociale omwentelingen zetten de massa's in beweging. Emigratie was één van de oplossingen van het massaprobleem, geen definitieve maar een voorlopige. De sociale spanningen moesten tot uitbarsting komen in de latere sociale revoluties. Het massaprobleem is thans over de

gehele wereld acuut. De oplossing kan alleen een universele zijn, en ligt in de stabilisering van de volkerengemeenschap tot een gecoördineerde wereldgemeenschap en in de universele herziening van de sociale structuur. Het Indonesische minderheden-probleem staat niet los en zelfstandig, maar vormt een onderdeel van een universeel probleem. De oplossing van het ene draagt bij tot de oplossing van het andere. Minderheden vormen alleen dan problemen als hierachter grote massa's staan.

Stelling 6: De dominerende en exclusieve posities van de minderheden in Indonesië zijn vervloeid. Op de Hindoeïstisch-Boedhistische culturele ondergrond hebben latere invloeden: Islam, Christendom, Westerse wetenschap, modern industrialisme, radicale veranderingen aangebracht, en nieuwe structuren gevormd. Ook in de politieke en sociaal-economische constellatie hebben vele ingrijpende verschuivingen plaats gevonden. Het tijdperk van het koloniale bestuur is voorgoed voorbij. De sociale gelaagdheid is vervloeid en zeker zijn de dominerende posities van resp. blanken, Chinezen en Indonesiërs in een bepaalde exclusieve sociale laag verdwenen. Overgebleven zijn de specifieke ethnologische en culturele groepsbelangen. Hieruit moet een overkoepelende synthese groeien.

Stelling 7: Uit de bovenstaande stellingen volgt in grote lijnen de concrete taak die de Chinese minderheid in Indonesië beschoren is. Indonesië ligt op het kruispunt waar historische en culturele stromingen elkaar ontmoeten. Indonesië is door wijdvertakte en diepgrijpende politieke, sociaal-economische, culturele belangen met alle centra in de wereld verbonden. Uit deze heterogene veelheid moet een levende synthese groeien waarin de integrerende bestanddelen representatief zijn verwerkt. In de opbouw van deze synthese heeft ook de Chinese gemeenschap actief en welbewust mee te werken. De in het verleden aangenomen houding van passiviteit past niet langer in de tegenwoordige situatie. Vooral in de culturele synthese dient de rol van de Chinese minderheid veel actiever te zijn. (Zie stelling 3 en 4). Grondige kennis van de eigen culturele tradities is vereist. Hieruit moet door een fundamentele herwaardering dit historische erfgoed aangepast worden aan de stand en de eisen van de moderne wereldbeschaving.

Indonesië zal straks niet onafhankelijk zijn van Nederland, maar met Nederland en met de gehele wereld. Welke politieke beslissingen er ook genomen worden, hoe de politieke constellatie in de wereld zal zijn, hierdoor zal de wording van Indonesië als zelfstandige gemeenschap slechts beïnvloed en gericht kunnen worden, niet beslist. De beslissing hangt af van de constructieve voortdurende werkzaamheid van allen die aan deze

gemeenschap deelnemen. Hoe actiever aan een synthese wordt gewerkt, des te beter worden de specifieke minderheidsbelangen gediend en gewaarborgd. Wat de Chinese minderheid aan positiefs kan bieden is overduidelijk en niet enkel een probleem van theoretische bezinning en bespiegeling, maar vooral van daadwerkelijke doorleving.

Voor de Chung Hwa Hui, die het voorrecht geniet rechtstreeks met de bronnen van de Westerse beschaving in contact te komen en te leven te midden van een tijdbewuste omschakeling in het leven van West-Europa, zal dit alles niet anders dan stimulerend kunnen werken. Uit de apathische sluimer van het laatste decennium moet de belangstelling gewekt en het gevoel van medeverantwoordelijkheid geprikkeld worden. De huidige ontwikkeling wijst in de richting van doelmatige culturele samenwerking. Dit is geen utopie maar een historische noodzaak. Moge nu, 2500 jaar na de geboorte van Confucius, de Chinese gemeenschap in Nederland uit het Taoistisch gemijmer wederom in het volle leven treden en in de bres springen voor eeuwenoude humanistische waarden die in een chaotische worsteling dreigen onder te gaan. Al het nieuwe komt niet zo maar, maar groeit organisch voort uit een levend verleden door welbewuste menselijke inspanning. Moge methodische en systematische herwaardering van dit rijke verleden tot inspiratie kunnen strekken van een moderne cultuurprestatie in de geest van Confucius' revolutionaire visie!

KWEE SWAN LIAT.

Onderwijsproblemen.

Noch financiën, noch handel en nijverheid, maar opvoeding in de ruime en diepe zin van 't woord is de eerste en de opperste bekommernis van een vrij volk. De beste vaderlanders zijn noch partijleiders, noch de grootmeesters der nijverheid, noch de uitvinders, maar wel de leraars — de mannen en de vrouwen die leven en werken om zichzelf en al degenen, die onder hun invloed komen op te voeren tot dieper wijsheid, heiligheid en geluk. Dit is het edelste werk. Dat is eer, waardigheid en zegening.

Spalding.

Opvoeding en cultuur.

Het grootste goed van een volk is zijn cultuur en de voor naamste taak van de opvoeding is het doorgeven van de eenmaal door eeuwen verworven cultuur.

Een paedagoog kan terecht zeggen, dat bij een opvoeding in een volk niet alleen zijn geesteskapitaal wordt overgeplant,

maar ook heel zijn cultuur-ideaal en zijn diepste levenswaarden. Meer dan in welke andere cultuursector ook ligt dan in de opvoeding de geest van een volk. Zo zal dus naargelang hun verschillende aard, andere typen der opvoeding in diverse volken komen. Amerika met zijn praktische zin heeft een ander opvoedingstype dan Europa met zijn oude vaste cultuur.

Wanneer het leven van een volk doordrongen wordt door een overwegende aesthetische strekking, dan zal dit bestanddeel van natuurswege de grondslag vormen van zijn opvoeding. Bij de Grieken is de dichter de vader der opvoeding en de vorming wordt gezocht niet als een kostbaar goed, maar als een edel aesthetisch sieraad, dat als middel dient om de harmonische schone persoonlijkheid op te bouwen.

Bij de Romeinen, het klassieke rechts- en staatsvolk is de staatsman het ideaal van een ontwikkeld man.

Na het Griekse en Romeinse opvoedingsideaal is in Europa het Christendom de grootste gebeurtenis in de paedagogische geschiedenis; in die zin, dat met het nieuwe Christelijke levensbeginsel een nieuwe aparte opvoedingsideaal is gekomen, gebaseerd op Christus „de God-mens”. Deze periode uit de Patristiek heeft zijn hoogste punt bereikt in de Middeleeuwen.

Uit de Renaissance komt een nieuw mensentype en daarmee een nieuw vormingsstelsel.

De verlichte eeuw brengt een verlichte paedagogiek. Dit verschijnsel in de Wereldgeschiedenis waar bij een apart cultuur-ideaal met een bijzondere levensbeschouwing een apart opvoedingssysteem wordt vereist is wel de grote ontwikkelingswet van de paedagogiek.

Dit verschijnsel kan men ook in het Oosten waarnemen. Bij de oude Hindoes, waar 't aesthetisch-godsdienstige het overwegende element was, was de godsdienstige literatuur de grondslag van de Hindoese vorming. Bij de opvoeding der oude Egyptenaren, die enige overeenkomstige punten met de oude Hindoese vertoont, was de theologische literatuur de kern der opvoeding. Wat de Veda's bij de Hindoes zijn, zijn de 42 heilige Toth-boeken bij de Egyptenaren. De opvoeding is gebaseerd op het behoud ener heilige overlevering. De sterrenkunde, de artseneijkunde en alle geleerde studiën was de taak der priesters. De hoogste stand van weten en kunnen was het priesterschap. De zorg voor de verstandelijke belangen bij de leden van de lagere klasse gebeurde in de tempelscholen.

De vorming van de Chinezen mist evenals zijn cultuur de godsdienstige inslag. De zin van het volk is meer op het tijdelijke gericht en de grondslag der klassieke vorming zijn de Canonische boeken en hun talrijke commentaren. Het schoolexamen bestond uit een gedicht en een opstel. Zoals in de „Li Ki” staat dat „de ware geleerde een eerlijk hart tot zijn schat, gerechtigheid tot zijn grondeigendom en verrijking des geestes tot zijn gewin

moet maken", zo was de studie en 't onderwijs in 't oude China op een zedelijk einddoel gericht. Zowel in Oost en West kan men constateren dat de verschillende cultuuruitingen en levensbeschouwingen andere opvoedingsidealen met zich meebrengen.

Hoewel het opvoeden zo oud als de mensheid zelf is, is een wetenschappelijke bezinning op opvoedingsvraagstukken — de paedagogiek — pas later ontstaan. Het vormingsideaal van Plato, dat in zijn beroemd werk „De Republiek” wordt gevonden is zowel voor Oost en West nog steeds modern. Zijn ideaal is een klassiek voorbeeld voor de maatschappelijke functie van de opvoeding. Plato's vorming is gebaseerd op het ontdekken van "the right man on the right place". Door regelmatige selecties wil hij nagaan voor welke taak men geschikt is en welke arbeid de mens het meest bevredigt. Zijn basis van onderzoek is de natuurlijke aanleg van de mens. De ideale opvoeding is geslaagd wanneer de ontplooiing van zijn eigen aanleg tot stand is gebracht.

Opvoeden is verder volgens Plato: het bewust maken van de 100% mens. Hij streeft naar vergeestelijking van de totale mens door kritisch zelfonderzoek en een volkomen zelfbeheersing. Hij laat ons geestesoog van de wereld van de materie naar het geestesrijk wenden en daarom becritiseert hij fel iedere eenzijdigheid die tot misvorming van het menszijn leidt. Hij trekt ten strijde tegen de eenzijdige verheerlijking van de wedstrijden, tegen de jacht naar rijkdom, machtsbegeerte en naar vakbekwaamheid zonder meer. Al deze fouten signaleert hij als mogelijkheden die de blik van de waarheid vertroebelen. Plato's opvoeding duurt het hele leven voort; in de jeugd geschiedt zij door leermeesters en later als volwassene is 't mensenplicht om deze taak tot zijner totale vorming zelf ter hand te nemen. Na Plato zijn er vele paedagogische methoden geopperd en de paedagogie is langzamerhand een zelfstandig stelsel geworden, maar de grondslag van het vormingsideaal hebben wij aan Plato te danken.

Het eerst werd die opvoeding door het gezin gegeven en later is de school pas in het leven geroepen. In vroegere tijden waren het onderwijs en de vormingsinstituten een elite-voorrecht van rijken en voornamen. Na Pestalozzi (1746—1827) begon pas de „recrutement en masse”. Tot de aanraking met de Westerse Cultuur droeg 't onderwijs in de Oosterse culturen een sacraal karakter. Kennis bleef een privilege van weinigen en uitte zich maatschappelijk in een positie die zich boven de massa verheef. Het omgaan met penseel, inkt en schrijfgereedschap ging meestal gepaard met het vervullen van een ambtelijke of priesterlijke functie. Aan zeer weinigen en wel door particulier initiatief, dus vroeger door priesters en geleerden, werd onderwijs gegeven aan de bevolking. (In Egypte het tempelschoolwezen en bij de

Hindoes de Brahmanen). Een gunstige uitzondering was 't oude China, waar van staatswege voor onderwijs werd gezorgd. De oudste bronnen vermelden dat Keizer Yü (± 2200 v. Chr.) pogingen hiertoe aanwende. In ± 1100 v. Chr. verordende Keizer Tschien de oprichting van grote en kleine scholen¹⁾; verder waren in ± 800 v. Chr. de scholen staatsinrichtingen. Er waren toen hofschole en diverse scholen in de districten en provinciën. Later is 't onderwijs in China een private onderneming geworden.

Het sacrale karakter belemmert natuurlijk de algehele volksoopvoeding en een systematisch rationeel onderzoek van opvoedingsproblemen, die later tot de wetenschap paedagogiek leidt, heb ik in 't Oosten nog niet gevonden. Voor deze wetenschap moeten wij, Oosterlingen, kritisch de Westerse paedagogiek ons toeëigenen.

* * *

Adaptatie en assimilatie.

Wanneer twee culturen bij elkaar komen, dan ontstaat bij de ontmoeting een wisselwerking van waarden. Aangezien iedere cultuur in bepaalde nuanceringsverschillen is van een andere, zal het ontbrekende in de ene van de andere worden overgenomen, vooral wanneer het een zeer begerenswaardige kant heeft. De Joden, van 't Midden Oosten komende, hebben de Westelijke cultuur meermalen diensten bewezen door het overbrengen van Oosterse elementen in Europa. De sterrenkunde en de wiskunde, de vedische leervakken van de Hindoes, werden in verschillende etappen naar 't Westen overgeplant. Het tegenwoordige cijferstelsel is in 't Oosten gecreëerd en wordt nu door alle Westerse volkeren geaccepteerd. De artseneeskunde en vooral de geschiedenis stonden bij de oude Egyptenaren op een hoog peil. De Egyptenaren hielden in hun bloeitijd jaarboeken bij over de daden hunner pharao's en vereeuwigden historische merkwaardigheden met hun hiërogliefenschrift. De Joden waren ook de overbrengers van de Oosterse sageschat naar 't Westen. Het porcelein, het papier, zijde en andere cultuuruitingen werden langs de oude karavaanwegen in 't Westen geïmporteerd. Deze uitwisseling van cultuurwaarden kan echter in een geforceerde toestand gebracht worden wanneer een mogendheid met een vreemde cultuur dan de inheemse, een gebied overheerst. Hier kan een felle cultuurstrijd gevoerd worden en naar gelang het hogere niveau van de ene cultuur zal het hogere het lagere overheersen. Komen 2 culturen bij mekaar dan kunnen twee verschijnselen voorkomen, n.l. adaptatie of assimilatie.

Onder *adaptatie* wordt verstaan een aanpassing van een cultuurvorm in een andere, zo, dat de goede en essentiële delen

¹⁾ Wuttke — Geschriften der Schrift und Schriftums.

van de inheemse cultuur bewaard blijven. De aanpassing moet zodanig zijn dat de nieuwe aanwinst een impuls is tot een hernieuwde levensvatbaarheid. Over de importantie van het adapteren van sommige Westerse cultuuruitingen is vrijwel ieder Oosterling het eens. De grote moeilijkheid ligt echter in de methode van aanpassing.

Ter verduidelijking onderscheide men de volgende soorten adaptaties:

- a. een psychologische adaptatie;
- b. een sociologische adaptatie;
- c. een culturele adaptatie.

a en b liggen echter aan de oppervlakte, terwijl c de culturele adaptatie veel *dieper* reikt. De psychologische en de sociologische adaptatie kunnen echter zulke diepe vormen aannemen, dat zij tot de inheemse culturen doordringen. De gangbare opvattingen in 't Westen over adaptatie bemoeien zich met de twee eerstgenoemden, maar indien men niet steeds de inheemse cultuur, de grootste schat van het volk in 't oog heeft, vervalt men al spoedig ondanks alle goede wil in assimilatie. Zo'n plotselinge dosering van Westerse elementen zal de Oosterse cultuur ernstig schaden.

Dit verschijnsel van adaptatie treedt in alle cultuuruitingen op. In de geestes- en exacte wetenschappen, in de techniek, de missiologie en vele praktische vakken is de adaptatie van zeer groot belang. De psychologische en sociologische adaptatie zijn slechts bepaalde manipulatie's om sommige Westerse stromingen meer aanvaardbaar te maken in 't Oosten. Ze is in wezen Westers en is slechts een bepaalde manoeuvreringstactiek om botsingen te voorkomen. De culturele adaptatie gaat echter tot in de wortels van de in heemse cultuur. Werkelijke adaptatie is de culturele; de psychologische en sociologische zijn slechts *schijnadaptaties*. Echte, wezenlijke adaptatie gebeurt alleen in het karakter van de cultuur en is in hoofdzaak een kwestie van *methode*. Zij kan alleen doorgevoerd worden door persoonlijkheden die met de inheemse cultuur intensief meeleven. Zij moeten allereerst het inheemse milieu door en door kennen. Zij kan niet uitsluitend tot stand gebracht worden door het bestuderen van boeken en zelfs ook niet door een verblijf ter plaats zelf. De adaptatie-voerders moeten een kennis hebben gebaseerd op *Liefde* en zo'n kennis is zuiver een kwestie van diep-begrijpen. De meesten zijn zo zeer aan hun eigen cultuur vastgeklonken, waardoor hun gezichtskring niet verruimd is en beoordelen de inheemse cultuur volgens hun eigen maatstaven. In de onderwijsgeschiedenis van Indonesië kan slechts de psychologische en de sociologische adaptatie waargenomen worden, maar de echte adaptatie is, hoewel vele paedagogen de urgentie ervan inzien, nog niet tot realiteit gebracht. Het kan ook niet anders, een

koloniale status is zeer onvruchtbaar voor de culturele adaptatie. De belangrijkheid van deze adaptatie komt in diverse congressen en geschriften tot uiting. Paedagogen als Kraemer²⁾, Nieuwenhuis³⁾, Van Vollenhoven⁴⁾ en Jonkman⁵⁾ waren de voornaamste pleitbezorgers.

In 1939 horen wij 't N.I.O.G., doelende op de culturele adaptatie, nog zeggen:

„Wij wijzen het geestelijk imperialisme af. Wij eisen daarentegen een eigen, zelfstandige ontwikkeling van de Inheemse en Chinese culturen.”

In het bovenstaande heb ik de psychologische en sociologische adaptatie in ver doorgevoerde stadium tot assimilatie gerekend. De voornaamste drijfveer van de *assimilatie* is de culturele superioriteit. Het zou onjuist zijn om te zeggen dat allen die assimilatie toepassen van slechte wil zijn. Er zijn ook sommigen die het Oosten wilden „opheffen” en groot maken en hun ideaal was dan dat sommige gebieden een zuivere copie van Europa of Amerika zouden worden.

De *civilisatie* (gedefinieerd als neerslag van de cultuur in de uiterlijke vormen van het menselijk gedrag en in de technisch organische hulpmiddelen en het bestaan mogelijk maken of veraangename⁶⁾), is in Indonesië door vele omstandigheden helemaal niet ideaal. Het levenspeil van de massa is laag. Er heerst armoede en een culturele achterstand. Een Westers die op zuiver Westers standpunt staat, zal afgaande op deze uiterlijke factoren, geneigd zijn om te concluderen dat de oorspronkelijke cultuur inferieur is.

Tot de 19e eeuw had 't onderwijs-systeem in alle koloniale gebieden het assimilatief karakter. De leerstof bevatte alle elementen die de Westerse cultuur groot hebben gemaakt. Op de L.O. werden bij de aardrijkskundelessen de kinderen gedwongen tot het leren van de kleinste plaatsen in Nederland. In de geschiedenis werd veel aandacht besteed aan de Vaderlandse (men leze Nederlandse) en Algemene geschiedenis. De oude geschiedenis van Indonesië met zijn bloeitijdperken, die een Boroboedoe en Prambanan mogelijk hebben gemaakt werd zeer summier behandeld. Om maar te zwijgen van de geschiedenis van de Oosterse landen, want bij de Algemene geschiedenis was de Europese geschiedenis de hoofdschotel. Het zang-repertoire bestond uit: „Ik heb een wapenbroeder¹¹⁾” en „Wien Neerlands bloed”.

²⁾ Kraemer — Koloniale Studiën 1933.

³⁾ Nieuwenhuis — Ind. Gen. 10 Oct. 1924.

⁴⁾ v. Vollenhoven — Kol. Tijdschrift 1933.

⁵⁾ Jonkman — Ind. nationale grondslag van 't onderwijs ten dienste van de inlandse bevolking.

⁶⁾ Bouwman — Sociologie.

Tegen deze assimilatie-politiek heeft *Gandhi* zijn gehele leven gestreden. De verhouding, wat onderwijs betreft, tussen Engeland—India en Nederland—Indonesia kunnen we analoog stellen. Sommige Engelse uitspraken zeggen dat 't Britse gezag met zijn assimilatie-politiek de cultuur ondermijnt. In 1900 zei Sir J. Seeley in zijn "Expansion of England" openhartig: „.... dat 't Britse gezag het kleine beetje van deze soort kracht, welke India oorspronkelijk bezat, nog verminderd heeft". Hij uitte zelfs dat „India van ons afhankelijk geworden is".

Toynbee schreef in zijn "A study of history" bij de ineenslorting van beschavingen, dat, wanneer een nieuw element in de bestaande (cultuur) structuur komt, drie resultaten te verwachten zijn: of een harmonische aanpassing (wat ik boven als de culturele adaptatie heb betiteld) of een revolutie (bij de sociologische en psychologische adaptatie, wat ik schijnadaptatie heb genoemd) of een wangedrocht (wat bij de assimilatie gebeurt). „Het is ook duidelijk", zei deze grote cultuurhistoricus, „dat elk van deze drie en alle drie tegelijk in verschillende delen van dezelfde maatschappij kunnen voorkomen. Overheersende revoluties dan zal de groei (van de cultuur) steeds meer in gevaar komen. Overheersende wangedrochten dan mogen wij tot het vaststellen van een *ineenslorting* overgaan."

De assimilatie is zeer destructief en tegen dit geestelijk imperialisme kan niet genoeg gewaarschuwd worden, wil men zijn eigen cultuur behouden. Velen in 't Oosten hebben dit gevaar ingezien en hebben tegenmaatregelen genomen. Ik wijs op *Gandhi's* streven naar een „nationale school", die pas in het vrije India in het groot verwezenlijkt kon worden en ten tweede op 't streven van Indonesische paedagogen. Soerjodiningrat zei in 't 1ste Koloniaal Onderwijs Congres (1916) dat Indonesië zich door haar oude cultuur moest laten inspireren. In de Volksraad hoorde men ook af en toe stemmen die het niet eens waren met de Regeringsonderwijs-politiek. Soekawati pleitte in 1925 en Moelia in 1928 voor een culturele adaptatie. De verwezenlijking van dit streven vindt gedeeltelijk plaats in de Taman Siswa van Ki Hadjar Dewantara en in de Roëang Pendidikan van Moh. Sjafei.

* *

Opvoeding en politiek.

Hoe onvolmaakt, wat verstand, fysiek en zeden betreft, is de mens ter wereld gekomen. Tussen dit hulpeloos wezen en de persoon in de maatschappij ligt de opvoeding en het onderwijs. Het practisch effect van het onderwijs is de houding van de persoon tegen de maatschappij. De paedagoog die rekening houdt met het individu en de maatschappij kan de samenleving practisch beïnvloeden en komt op het terrein van de politiek.

Van de politiek gezien heeft ieder stelsel de jeugd nodig, daar zij die nu op de schoolbanken zitten, later de toekomst zullen bezitten. De kneedbaarheid van de jeugd op school schept de mogelijkheid om nieuwe politieke denkbeelden verder te dragen. De eerste greep van Nazi-Duitsland, Communistisch Rusland en fascistisch Japan was naar de opvoeding. In andere Oosterse landen China, Thailand, India, Egypte en Turkije nemen wij dit verschijnsel ook waar. Al wordt het onderwijs beïnvloed door psychologische en culturele gezichtspunten, in feite wordt zij door de regeringspolitiek in eerste instantie bepaald. Meestal is de politiek gebaat met de psychologische en culturele accenten, maar vooral in de koloniën gaat ze meestal niet ermee gepaard. Ieder land bepaalt naar gelang zijn politieke gerichtheid het algemeen niveau van L.O., V.H.O. en H.O., het onderwijs plan, de leerwijze, de duur, en de gerichtheid van 't onderwijs.

Zo is het Amerikaanse onderwijstype geheel verschillend van het Scandinavische en tussen deze en het Italiaanse bestaan essentiële verschillen.

Voelbaarder is de regeringspolitiek in de koloniën. De school kan de inheemse samenleving actief beïnvloeden en ze verandert overeenkomstig het onderwijssysteem. Het onderwijs schept ook factoren om bepaalde doelstellingen te verwezenlijken. Een voorname verschil tussen het onderwijs in Europa en een kolonie is het verschil in plaatsing van 't accent. In Europa heeft zij met medewerking van de politieke ideeën een cultureel aspect, daarentegen domineert in een kolonie het politiek accent.

Wat *Gandhi* eens geuit heeft¹⁾ over de toenmalige Engelse „public schools" in India, kunnen we gerust toepassen op de Gouvernmentsscholen van vóór 1942 in Indonesië. *Gandhi* constateert 3 grote bezwaren tegen deze inrichtingen:

- a. de public schools zijn doortrokken en gebaseerd op een vreemde cultuur en verwaarlozen de eigen cultuur van het land.
- b. de public schools negeren alle andere dan hersenarbeid en behandelen het gevoelsleven als zeer minderwaardig. Voor een Oosterling is dit zeer bezwaarlijk.
- c. Ze dragen de kennis grotendeels over in een vreemde taal en hier raakt *Gandhi* de wortel van de onderwijs-politiek in gebieden die geregeerd worden door vreemdelingen, n.l. het zeer delicate *voertaalprobleem*.

Gandhi vreest dat door gebruik van een vreemde taal als voertaal een geleidelijke verdringing zal ontstaan van de oorspronkelijke moedertaal door het Engels en dit zal zijn volk zeker verarmen. Terecht spreekt hij van *atrofie*. De taal als de uit-

¹⁾ „National Education" en „Defects in our educational system" (voordrachten).

drukking van het wezen is ongetwijfeld één van de sterkste en unieke culturele uitingen van een volk. Het steeds gebruiken van woorden en zinnen, waarin niet de fijnste nuances van gedachten en gevoelens kunnen worden uitgedrukt, is schadelijk voor de geest. Een systematische taalvervreemding is een aanslag op de grondslag van een cultuur. Het bezwaar ad b) dat Gandhi geuit heeft, dat de Gouvernmentsscholen te intellectueel zijn is ook voor ons Indonesiërs en Chinezen geldig. De eerste wet van alle onderwijs is: sluit aan bij het bekende. Het bekende is niet alleen de moedertaal, maar ook de omgeving en de dagelijkse toestanden. De schoolkinderen in overzeese gebiedsdelen leven in twee werelden. Thuis is dan de werkelijkheid, hetzij het drukke zakenleven, hetzij het ploegen en oogsten en dan ernaast de „weltevreemde” school, waar sommigen zich moeilijk direct kunnen instellen en wanneer ze thuis komen is 't omgekeerde 't geval. Er is dus geen harmonieus verband tussen school en leven. Het taalprobleem is zeer gecompliceerd. Er zijn paedagogen die het goed menen, die pro en contra de invoering van de Westerse taal zijn. Enerzijds pleit om politieke, culturele en nationale redenen het gebruik van de inheemse taal, anderzijds is om door te dringen in het hart van de Westerse cultuurschatten een Europese taal vereist.

In de *Philippijnen* met zijn talrijke talen, waar geen eenheidstaal was, waren diverse stemmen, die om vele redenen het vreemde Engels als voertaal wilden gebruiken. Art. 10 van de Onderwijswet bepaalde dan ook: „The English language shall be made gradually the basis of all public school instruction”. De Philippino's beschouwen het Engels niet als een aanval op hun cultuur, maar beschouwen de taalkundige eenheid als de voornaamste stap in de richting van nationale eenheid. Daarentegen heeft voor hen het Engels het voordeel, dat deze taal de taal van het economische leven is, en de toegang verschaft tot de Westerse civilisatie. Niettemin wordt wel eens melding gemaakt van oppositie tegen deze taalpolitiek⁸⁾ 9).

Voor Indonesië met het Indonesisch als eenheidstaal is de toestand geheel anders. Voor de wetenschap moet het Indonesisch echter nog meer ontwikkeld worden en voor filologen is hier een groot arbeidsterrein. De ontwikkelde Indonesische taal zal zich als iedere andere volkstaal ook lenen voor 't H.O. Ik moge hierop wijzen dat sommige Europese talen nog geen eeuw geleden ongeschikt werden geacht voor het universitaire onderwijs. In Nederland b.v. werden nog in 1825 de colleges in het Latijn gegeven, omdat men van mening was dat men alleen in deze taal logisch

⁸⁾ Onderwijsverslag. Rept. Director Education 1908.

⁹⁾ Zie ook over de Philippijnen: G. J. Nieuwenhuis — Opvoeding tot autonomie.

kon denken. Het Indonesisch als eenheidstaal en daarnaast de spreektaal als culturele uiting te handhaven komt tot uiting in het op 17 Nov. 1948 door het Rep. Ministerie van Opvoeding, Onderwijs en Cultuur aan de Volksvergadering voorgelegde wetsontwerp waarvan ik hieronder de voornaamste punten opgeef*).

In samenhang met de politiek is dan de vraag aan wie in eerste instantie de opvoeding der kinderen is weggelegd. Hierover zijn verscheidene meningen. In dictatuur-landen eist de staat het absolute monopolie op van de opvoeding. In het tegenwoordige Rusland en andere communistische gebieden ontzegt de Staat aan de ouders de vrije keuze van onderwijs. Particuliere scholen worden zo goed als niet geduld. Het *allereerste* recht van opvoeden ligt bij zijn ouders en op hen rust de taak — met medewerking van de Staat — om het kind op te voeden. De taak van de Staat is het scheppen van de mogelijkheid tot onderwijs en toezien dat er genoeg hulpmiddelen zijn om het onderwijspeil te handhaven. Onthouden de ouders om één of andere reden hun kinderen het L.O., dan heeft de Staat pas het recht om de ouders door wetgeving te verplichten hun kinderen naar school te laten gaan. Staatsmonopolie van het onderwijs is in principe in strijd met de democratische beginselen, daar ze de vrijheid van onderwijs beknot en een gevaar voor dwingelandij schept, door hen die het land besturen om misbruik te maken van de school teneinde hun partij te begunstigen.

Naargelang het Staatsbestel, zijn wat betreft dit vraagstuk 4 oplossingen gedaan:

1. Scheiding van Staat en school. Vrijheid van onderwijs zoals in Amerika.

- a) Het doel van opvoeding en onderwijs is 't vormen van een mens van zedelijkheid en kunde, 'n democratisch staatsburger, die zich verantwoordelijk weet voor het welzijn van de maatschappij en het vaderland.
- b) Opvoeding en onderwijs baseren zich op de idealen van het Indonesische volk zoals vermeld in de „Vijf Grondprinciepen”, de Grondwet van de Negara Republik Indonesia en op de Indonesisch-nationale cultuur in het algemeen.
- c) Het Indonesisch als eenheidstaal is de voertaal in de scholen in geheel de Republiek Indonesia.
- d) Alle kinderen die reeds 6 jaar oud zijn, hebben het recht en die reeds 8 jaar oud zijn de plicht naar school te gaan en wel minstens gedurende 6 jaren.
- e) In de kinderafdeling en de drie laagste klassen wordt de streektaal gebruikt als voertaal, behalve in gebieden waar de taal niet zoveel scheelt van het Indonesisch.
- f) Op grond van de vrijheid van iedere staatsburger om een godsdienst of levensbeschouwing te volgen is er gelegenheid tot oprichting van particuliere scholen, die wanneer ze voldoen aan de voorwaarden Regeringssubsidie krijgen.
- g) Op de lagere en gewone scholen (echter geen vakscholen) is iedereen van schoolgeld vrijgesteld.

2. De Staatsschool met vrijheid van onderwijs, de vrije scholen worden gesubsidieerd zoals in Nederland en België.
3. de Staatsschool met vrijheid van onderwijs, echter krijgen de vrije scholen geen staatssubsidie zoals in Frankrijk.
4. het absolute Staatsmonopolie zoals in Rusland.

Het voorgelegde wetsontwerp van de Rep. Indonesia van 17 Nov. 1948 wijst naar oplossing 2, wat mijns inziens voor het heterogene Indonesië het besté lijkt.

* *

Onderwijspolitiek in Indonesië tot 1942.¹⁰⁾

De onderwijsgeschiedenis van Indonesië tot 1942 leert ons de vele gemiste kansen, de fouten die gemaakt zijn en tevens de diepere oorzaken ervan. In Indonesië zijn er ongetwijfeld ook mannen, die met grote liefde voor het Ind. volk hebben gewerkt. Hun daden en geschriften zijn de lichtpunten van de koloniale periode. Ik noem b.v. Snouck Hurgronje, Van Vollenhoven en wat onderwijs betreft Van Deventer en sommige van de ethische school, maar zelfs zij kwamen later tot de ontdekking, dat de bodem nog niet vruchtbaar was voor hun ideeën en dat door de staatkundige constellatie van het land zij meer en meer geleid werden door de politieke doelstellingen van de regering.

Het koloniale onderwijs stelt de culturele opvoeding niet primair, maar het onderwijs is ontaard tot een welkom hulpmiddel bij 't oplossen van soc.-economische en staatkundige vraagstukken. Diverse radicale veranderingen van het onderwijsstelsel zijn niet hoofdzakelijk afhankelijk van de behoefte en de drang der bevolking, maar worden meer beïnvloed door de veranderingen in de regeringspolitiek. Men onderscheidt in de onderwijsgeschiedenis van Indonesië de volgende vier perioden:

1. de periode vóór 1845.

De V.O.C. gevolgd door het Cultuurstelsel had geen belangstelling voor het onderwijs. Het kon ook niet anders. De V.O.C., als handelslichaam, was alleen geïnteresseerd in een voordelig saldo. Het Cultuurstelsel had principieel ook geen belangstelling daar de bedoeling niet de opheffing van het volk, maar de producten waren, die de Europese markt zo zeer behoeven. Daarentegen vreesde men bij de V.O.C. dat iedere ontwikkeling tot zelfstandig handelen zou voeren en dit zou hoogstwaarschijnlijk het einde zijn van zijn monopolistische positie. Zelfs het enige overblijvende Katholieke onderwijs in Ambon, die uit de dagen van Fr. Xaverius dateerde, werd geheel vernietigd. Met de uitbreiding van 't handelsapparaat had de V.O.C. behoefte

¹⁰⁾ Dr. I. J. Brugmans — Geschiedenis van het Onderwijs in Ned. Indië.

aan jongelieden voor zijn bestuur. In 1643 werd overgegaan tot oprichting van de „Bataviase School”, die echter langzamerhand in verval was geraakt. De voertaal was Portugees en zover mogelijk werd gescheiden onderwijs gegeven aan kinderen van vrije burgers en Protestante Indonesiërs. Typerend voor deze tijd is dat het onderwijs tot armenzorg werd gerekend. Een paar maal werd door persoonlijk initiatief van ambtenaren aan onderwijs gedaan, maar het experiment viel niet in goede aarde.

2. De periode 1845 tot 1892.

In 1845 verzocht Minister Baud tot oprichting van een school voor Indische ambtenaren. Hij hoopte dat het exploitatiesysteem van 't Cultuurstelsel beter zou werken wanneer geschoold Ind. personeel aanwezig was. In de liberale oud-predikant Van Hoevell vond de minister een felle tegenstander. Hij verwachtte met zijn liberale politiek van vrije arbeid en particuliere investeringen nog groter voordelen. Er werd dus niet getwist over het exploitatiesysteem, maar over de wijze. Een nieuwe stem hoorde men in ± 1865 van F. v. Putten, de Minister van Koloniën, die verklaarde dat men naar de mogelijkheid streven moest om de Ind. bevolking gelegenheid te geven tot het krijgen van onderwijs.

In 1866 werd het Departement van Onderwijs, Eredienst en Nijverheid opgericht. In 1877 waren er reeds 3 H.B.S.-en. De bedoeling van deze opleiding was het behalen van het z.g. „groot-ambtenaarsexamen”, dat de poorten openmaakte voor hogere ambtenaarsfuncties. Op het onderwijs werd veel critiek geleverd en al spoedig besloot men op het dure en slechte onderwijs drastisch te bezuinigen. Dr. Kuyper beschuldigde de liberale partij van millioenen dorst en pleitte voor onderwijs aan de Ind. bovenlaag, terwijl het L.O. overgelaten moest worden aan particulier initiatief. Tot het einde van deze periode bleef de bevolking verstoken van onderwijs.

3. de ethische periode.

Deze periode begon met Van Deventer's artikel „Een Eerschuld” in 1899 en de troonrede van de Koningin, waar H.M. de mindere welvaart van Indonesië erkende en een commissie van onderzoek instelde. Deze periode werd voorafgegaan door een economische crisis, die de doodsteek gaf aan het particulier initiatief. Het bankkapitaal met zijn grote investeringen en grootscheepse ontwikkeling luidde een nieuw tijdperk in. Van Deventer, Snouck Hurgronje e.a. wezen op het belang van de opvoeding en men streefde op Java naar meer onderwijs, bevloeiing der velden tegen hongersnoden en de vermindering van de grote bevolkingsdichtheid; educatie, irrigatie en emigratie was de leus. Daarentegen had de Regeringspolitiek na zijn ter-

ritoriale expansie behoefte aan geschoold personeel en een meer welvarende bevolking.

In 1900 waren er 2 typen van scholen; de 1e klas scholen van 5 jaar voor de aanzienlijken en goeden en de 2e klas scholen voor de rest van de bevolking met op beide de regionale taal als voertaal. De 1e klas scholen waren de voorlopers van de H.B.S. Ter uitbreiding en reorganisatie van het onderwijs aan de gehele bevolking was het „onderwijsplan 1907” een stap verder, waarbij de dussaschool in 't leven werd geroepen.

De ethische politiek die door sommigen werd gedragen kon echter geen radicale veranderingen brengen en zij kon zich niet zo lang handhaven, zo zij niet tegen de economische belangen van de financiersgroep indruisten. Bij de Indonesiërs bleef een grote drang naar meer kennis, dat voedsel werd gegeven door de Nationale Beweging. 't Opkomend Nationalisme zag het grote belang van het onderwijs in, niet alleen voor de maatschappelijke positieverbetering, maar ook om door meer welvaart en culturele opheffing tot autonomie te streven.

4. de na-ethische periode.

In deze periode werd het begrip „ethisch” meer als een vlag beschouwd die de lading echter niet meer dekte. Na de wereldoorlog ontstond een opbloei van het Westerse bedrijfsleven. De doelstellingen van 't onderwijs waren:

- a. uitroeiing van 't analfabetisme;
- b. economische weerbaarheid van de bevolking om ze in te schakelen in de wereldhuishouding;
- c. sociaal-economische opheffing van het volk.

In deze periode kwam ook het begrip adaptatie naar voren. Dit uitte zich in aangepaste schoolboeken (psychol. adaptatie) en het meer aanpassen in de dorps- en stadsomgeving (sociale adaptatie). Paedagogische vraagstukken en het taalprobleem kwamen nu meer naar voren. Abendanon pleitte om de persoonlijke aanleg als beginsel aan te nemen, terwijl van Deventer in 1910 met nadruk zei: „het ideaal van een onderwijsinrichting is, als een ieder daar kan komen waar zijn natuurlijke gaven hem behoren te brengen” (een geluid dat ons aan Plato doet denken).

In 1918 werd de Onderwijsraad ingesteld en kwam de Schakelschool in de maatschappij. In dit jaar stelde G.G. van Limburg Stirum in de Volksraad de ontwikkeling van het Ind. Onderwijs als een voorwaarde voor staatkundige emancipatie.

In 1927 werd de H.I.O.C. ingesteld, die een onderzoek deed ten aanzien van de stand van het onderwijs. Naast de vele drastische publicaties uitte zij dat de H.I.O. niet aangepast was aan de behoeften der maatschappij.

Tot 1942 was de onderwijspolitiek steeds bepaald door de ge-

dachte aan de economische weerbaarmaking binnen het kader van een op het Westen geïnspireerde cultuur.

De resultaten op het streven naar economische opheffing mogen niet veel genoemd worden. Inderdaad, een budget van 2½ cent per dag is geen bewijs van welvaart. Prof. Boeke schreef dan ook „Java is een land van de allerarmsten”. Verder signaleert publicatie no. 11 van het H.I.O.C. dat „de Westerse op- leiding geen merkbare stimulansen heeft gegeven aan de op- komst van een zelfstandige klasse van kleine of grote inlandse ondernemers”. De ethische richting had de Nederlandse taal sterk naar voren geschoven en ten aanzien van de resultaten van deze Nederlandse culturele invloed concludeerde Prof. C. C. Berg in 1934¹¹⁾ dat het 't Westen niet gelukt was de inheemse cultuur een nieuw stelsel op te leggen. Hij achtte de Regerings onderwijspolitiek verkeerd en ontzegde haar alle culturele waarde.

Dat het Ind. onderwijs Westers was en bleef werd vaak geuit; Post¹²⁾ constateerde dit in 1932, Berg¹³⁾ in 1934 en het laatste Brugman in 1940, waarin hij zei: Het Ind. Onderwijs is ongetwijfeld Westers naar opzet en naar inhoud. Oosters is het stellig niet¹⁴⁾.

De gedane adaptatie was slechts van psychologische (Abendanon „persoonlijke aanleg”; van Deventer „natuurlijke gaven”, etc.) en van sociologische aard (aanpassen van scholen aan de bouw der inheemse maatschappij), doch weinig werd rekening gehouden met het *wezenlijke* culturele element.

Na de sociologische adaptatie kwam men nooit tot de kern- vraag, of dit Inlandse apparaat op inheemse of Westerse basis zal geschieden.

De noodzaak van de culturele adaptatie, die door idealistische paedagogen zoals Kraemer, Nieuwenhuis, Van Vollen- hoven, Jonkman e.a. bepleit werd, vond geen gehoor bij de Regering.

* * *

School Surveys.

De Amerikanen zijn de scheppers van de „School Surveys”. Onder „School surveying” of „School engineering” verstaat men het grootscheeps wetenschappelijk onderzoek van een onder- wijs-systeem, dat gebaseerd is op de cultuur, op de sociale en de psychologische wetenschap. In opvoeding en cultuur is door

¹¹⁾ Prof. C. G. Berg, Critische beschouwing van Ned. culturele invloed en Ned. culturele taal in O.-Indië.

¹²⁾ P. Post — Het volksonderwijs in Ned.-Indië.

¹³⁾ Berg — Crstische beschouwing van Ned. culturele invloed en Ned. cultu- rele taal in O.-Indië.

¹⁴⁾ Brugman — O. en W. elementen in het N.-I. onderwijs.

mij geconstateerd dat de cultuur, wil zij aan haar doel beantwoorden, een apart opvoedingssysteem vereist. In opvoeding en politiek heb ik aangetoond het grote belang om het volk via het onderwijs naar een bepaald doel te stuwten. In de onderwijs-geschiedenis van Indonesië heb ik dan via publicaties geconcludeerd dat het culturele fundament van het volk in het onderwijs vóór 1942 niet aanwezig is en heb ik de culturele adaptatie als de echte adaptatie geschilderd.

Nu Indonesië het onderwijs wil hervormen moet men allereerst de erfenis van het verleden kritisch beschouwen. Wil de onderwijsopvoeding aan de gestelde verwachtingen voldoen, dan moet men een nieuw geestelijk fundament in ogenschouw nemen. Dit is een groots constructief werk, dat veel studie vereist. Het a.s. Indonesisch onderwijsgebouw, dat aan iedereen plaats zal bieden, is niet gebaat met het veranderen van de voorgevel of het aanvullen van één hiaat. De reorganisatie mag niet oppervlakkig blijven, maar men moet doordringen tot in de kern. De oprichting van een wetenschappelijk pedagogisch centrum, een Indonesisch „School Survey”, waar pedagogen, sociologen, ethnologen en taalkundigen zitting hebben is zeer gewenst.

1. Allereerst moet nagegaan worden welke geestelijke basis de grondslag zal zijn van het nieuwe Indonesisch onderwijs.
2. Iedereen zal het eens zijn met de culturele adaptatie. Ik wijs naar India's voorbeeld van *Tagore* en *Gandhi* en *Kartini's* idealen, „die in Europa niet meer dan het arsenaal ziet, waaruit zij haar wapens kan putten voor de culturele opheffing van haar volk”¹⁵). De vraag is dan in hoeverre een culturele adaptatie mogelijk is.
3. Het begrip „kennis” heeft in het Westen een andere plaats dan in het Oosten. Wat is de functie van het denken in het a.s. Indonesisch onderwijs-systeem? Ongetwijfeld zal een nieuwe conceptie van onderwijs en kennis in Indonesië aanzienlijk verschillen dan in het Westen.
4. Indonesië is heterogeen. Het is een gebied met grote taal- en cultuurverschillen. Cultuur-ongelijkwaardigen kunnen geen zelfde onderwijs-systeem hebben.
5. Wat de voertaalkwestie betreft. Het Indonesisch zal de eenheidstaal zijn. In hoeverre kan een taalisolement van de kleine minderheden voorkomen worden? Diverse taalgeleerden moeten de Indonesische eenheidstaal zo katalytisch laten ontwikkelen, dat zij de drager kan zijn van het karakteristieke nieuwe Indonesische leven.
6. Zeer gewenst is natuurlijk de studie van de diverse talen en culturen. Bezitten deze inheemse culturen een eigen on-

¹⁵ Kartini: „Door duisternis tot Licht”: (brief van 27 October 1902).

derwijsconceptie? Kan van een Indonesisch-nationale cultuur gesproken worden? Culturele groeperingen die op een lage cultuur staan (b.v. de Papoea's), kunnen door het onderwijs hun culturele achterstand inhalen. Zeer gewenst zou het zijn wanneer er naar gestreefd wordt om bestuurseenheden ook taaleenheden te laten worden.

7. Men constateert in het Oosten bij maatschappijen een trek naar het individualisme en tal van andere gebreken, die storend kunnen werken op de verantwoordelijke staatsburger die de gemeenschap moet meedragen. Bijgeloof en fetichisme werken af en toe remmend op de vooruitgang. In hoeverre kan het onderwijs hierbij helpen? Ik wijs hier op het streven van Montessori, die in haar Casa dei Bambini een remedie geeft tegen dit laatste euvel.
8. Door het verleden zijn in sommige gebieden diverse culturen verwaarloosd, andere versteend en weer andere verdwenen. In hoeverre is het mogelijk dat het onderwijs een nieuwe herlevende Indonesische cultuur bij hen zal brengen? Zou de stelling van Mozes Hess in 1862 geuit, juist zijn, dan kan de opvoeding pionierswerk verrichten voor een Indonesisch nationale cultuur. Hess beweert dat een cultuur slechts kan worden voortgebracht door een volk, dat zich van zijn volkseenheid en verbondenheid bewust is. Het kweken van volkseenheid en verbondenheid kan bevorderd worden door het onderwijs.
9. De strijd tegen het analfabetisme eist de invoering van een leerplichtwet. Dit is echter niet direct voor alle delen van Indonesië mogelijk. Er zijn cultureel vergevorderden en cultureel achtergebleven gebieden en de onderwijswilligheid is bij de ene anders dan bij de andere. Ik wijs hier op de gedane oplossing ad d) van het wetsontwerp van 17 Nov.
10. Van zeer grote invloed voor de maatschappij is de emancipatie van de vrouw via het onderwijs. De gemiddelde vrouw wordt echtgenote en moeder; zij is de opvoedster van haar kinderen en aldus de moeder der opkomende natie. De vrouw moet actief deelnemen aan het maatschappelijk leven. Zij kan dit doen in haar gezin, maar ook door sociale activiteit. *Gandhi* uitte in 1917 op de „Gujarat Educational Conference”: „Wanneer vrouwen genoodzaakt zijn telegrafisten of letterzetters te worden, is er een breuk in de maatschappelijke organisatie. Een volk, dat deze organisatie aanvaardt, is aan het eind van zijn hulpbronnen”. „Alle streven naar nationale opheffing is vergeefs. Zolang onze vrouwen i.p.v. onze makkers en deelgenoten in vreugde en smart, onze keukenmeiden blijven”. „Stap voor stap moet zij worden ingewijd in politieke en sociale vraagstukken”.

Dit zijn maar enkele gezichtspunten, die in 't oog vallen. Er zijn nog vele problemen, die naar een oplossing verlangen.

Resumerende kan ik de volgende hoofdpunten signaleren:

1. Het opvoedingsonderwijs is een functie van het cultuurleven.
2. Er moet gestreefd worden naar Plato's vormingsideaal.
3. Culturele adaptatie, als de echte adaptatie, is noodzakelijk.
4. Er bestaat een correlatie tussen de onderwijs-opvoeding en de politiek.
5. De plicht en het recht kinderen op te voeden komt allereerst de ouders toe.
7. De oprichting van een „Indonesische School Survey" is van groot belang.

Het zou niet bevruchtend werken op de Nederlands-Indonesische samenwerking als ik zonder geldige reden sommige tere plekken moet aanroeren op de gevoerde onderwijspolitiek, maar het is onvermijdelijk en noodzakelijk om eerst een goede diagnose van het verleden op te stellen om de therapie te bepalen. De eerste stap tot de hervorming van het onderwijs in Indonesië is dan ook een vrij onafhankelijk land.

Een essentieel belang voor de reorganisatie bij het onderwijs, wat ons *Chinezen* betreft, ligt in onze aanstaande staatkundige positie. De aanvaarding of eventuele verwerping van het warga-negaraschap zal de eerste grote stap tot oplossing van het onderwijsprobleem zijn. Ieder onderwijsplan dat weinig rekening houdt met de politieke problemen zal oppervlakkig blijven. Hebben de Chinese groeperingen in Indonesië reeds over het warga negaraschap besloten, dan pas kan op dit staatkundig fundament een reorganisatie in het onderwijssysteem komen. De onderwijzers „les pionniers de l'éducation" is een zeer grootse taak weggelegd. Als vormers van de jeugdige mens raken zij de kern van de komende gemeenschap en zij zijn één van de voornaamste bouwers van de toekomstige Chinese maatschappij in een vrij en democratisch Indonesië.

Delft, Oct. 1949.

F. O. G. KHO.

Warga Negara-schap en het agrarisch probleem.

Het herverschijnen van de Chung Hwa Hui Tsa Chih heeft in Wageningen vreugde opgewekt; het betekent voor ons een doorbraak van de jarenlange isolatie.

Met het progressieve standpunt der Redactie omtrent haar taak in het politieke leven kunnen wij volkomen instemmen.

Het is inderdaad treurig, dat tot dusverre de Chinese studenten zowel in Indonesië als ook in Nederland een a-politieke houding aannemen. Vooral nu belangrijke hervormingen in Indonesië op komst zijn, kunnen wij niet langer passief toezien. We dienen ons meer te verdiepen in de vraagstukken omtrent onze positie in de nieuwe staat.

Wat betreft de problemen van en over de minderheid in een soevereine staat, verwijs ik naar het artikel van den Heer OBT in het vorig nummer. Veroorlooft U mij nu nog de zaak uit agrarisch oogpunt te bezien.

Het is opvallend, dat de Republiek in haar communiqué's steeds de nadruk heeft gelegd op de *plichten* van het Warga-negaraschap. Nu de Republiek de plichten van Warga-Negara „aseli" en „tida aseli" gelijkstelt, vragen wij ons af, hoe het met de rechten staat. Wij zouden ons geholpen voelen, wanneer een juridisch georiënteerd Chung Hwa Hui-lid, dit in de Tsa Chih uiteen wil zetten.

Wat ons in Wageningen het meest interesseert, is de vraag: „Zal de nieuwe staat de agrarische regelingen van 1870 en het vervreemdingsverbod handhaven?"

Als regel beschouwt men het „vervreemdingsverbod" — de ordonnantie van 1875, die vervreemding van inlands bezitrecht aan niet-„inlanders" nietig verklaarde — als de kern van de agrarische wetgeving. In 1870 werd verkoop van gronden, waarop „Inlandse" bezitsrecht werd uitgeoefend, verboden. De praktische betekenis van deze besluiten was, dat niet-Inheemszen geen arbeidsveld kregen in de land- en tuinbouw. Maar voor de groot-kapitalisten was er een erfpacht voor 75 jaar opgesteld. Zij ondervinden dus geen last van deze besluiten. Het waren juist de minder bemiddelde niet-inheemszen, die zich hierdoor gedupeerd voelden.

Ofschoon we het doel van de Nederlandse Regering — n.l. de bescherming van economisch zwakke Indonesiërs tegenover de economisch sterkere niet-inheemse onderdanen — ten volle waarderen, achten wij deze besluiten voor de huidige en toekomstige toestand niet meer op zijn plaats. Ook de Indische regering begon dit reeds in 1936-'37 in te zien.

Met het oog op de steeds groeiende Indonesische bevolkingsgemeenschap en hierdoor gevaar voor verpauperisering der Indo-Nederlandse onderdanen achtte zij het nodig een Commissie te benoemen, die naging in hoeverre opheffing van het „vervreemdingsverbod" mogelijk was.

De Commissie — bekend onder de naam „Commissie Spit" — kwam in 1937 met voorstellen, waarin aan niet-„inlanders" de gelegenheid werd geboden zich op de landbouw toe te leggen, terwijl de Indonesiërs hierdoor niet benadeeld werden.

Jammer genoeg liet de Commissie Spit zich verleiden tot rasdiscriminatie, want zij kende het grond-bezit alleen toe aan

Indo-Nederlanders en Europeanen, dus niet aan Indo-Arabieren en Indo-Chinezen.

Terecht oefende Prof. Logemann hierop critiek. „Schrijnend blijft, dat men die uitweg alleen biedt aan Indo-Nederlanders, terwijl de Indo-Chinezen, — en dat feit zag de commissie geheel voorbij — door een reeks blijvende oorzaken als groep in steeds moeilijker omstandigheden geraken. Binnen Indonesië kan en moet gelegenheid worden geschapen voor alle groepen onderdanen, om zich een broodwinning in de landbouw te zoeken”, aldus Prof. Logemann in „Koloniale studiën 1937”.

In zijn dissertatie toont Dr. Liem Twan Djie aan, dat het in de Chinese tussenhandel aan alle kanten hapert. Dat hij zich tot dusver kan handhaven is slechts te danken aan de geringe concurrentie van Indonesische kant. Maar wanneer we bedenken, dat in de naaste toekomst een flinke vooruitgang der Indonesiërs en bovendien Regeringssteun voor de Indonesische coöperatieve verenigingen te verwachten is, dan ziet het er voor de Chinese bevolkingsgroep niet rooskleurig uit. Dr. Sumitro waarschuwde voor onderschatting der Indonesische coöperatie! Terecht adviseren Dr. Liem en OBT voor grondige verbetering en versterking van de Chinese handel, doch m.i. is dit niet voldoende. Een ander arbeidsveld is ook nodig en ik meen dit te moeten zien in de kleine landbouw of tuinbouw!

Indonesische vrienden en collega's hebben mij te kennen gegeven, wat de Indonesische grieven t.o.v. de Chinezen zijn: o.a. de Chinezen doen niet actief mee aan het productie-proces. Hiermee bedoelen zij, dat wij geen handen-arbeid willen doen, maar hoofdzakelijk leven van de handel, speculaties, woeker, en geldschietery; en dus ten koste van anderen (Indonesiërs) leven. Maar Chinese beroepen zoals industriëlen, monteurs, chauffeurs, advocaten, doktoren, klerken en andere beroepen hebben hun sympathie.

Natuurlijk staan wij klaar met onze repliek, dat zij de functie van de handel in het economisch leven te gering waarderen. Toch moet ik hen gedeeltelijk gelijk geven. Willen wij wrijvingen vermijden dan dienen wij niet bóven, maar náást hen in het economisch leven te staan. Onze Indonesische vrienden vergeten echter, dat ons niet ten volle de gelegenheid geboden wordt om „handen”-arbeid te verrichten. Geef ons daarom de gelegenheid om ons in de landbouw te ontplooien! Dan zullen wij ook laten zien, dat wij inderdaad actief aan het productie-proces willen en kunnen deelnemen!

Nu doet zich natuurlijk de vraag voor: Hoe staat de Chinese boer in Indonesië bekend en is er inderdaad grote belangstelling in de landbouw onder de Chinezen?

Ik behoef slechts het beruchte „Kedoksysteem” te noemen, waarbij Chinezen door middel van stromannen de wet trachtten te ontduiken om op clandestiene manier toch aan grond te

komen. Wanneer onze Chinese leiders voor hun recht durfden op te komen en wij langs wettelijke manier aan grond konden komen, dan was deze vernederende houding niet nodig geweest. Belangstelling is er dus genoeg!

Met voldoening kan ik enkele gegevens omtrent de Chinese tani in Indonesië aanhalen uit literatuur, welke geschreven is door Nederlandse landbouwkundigen.

Dr. C. J. J. van Hall in „Inheemse landbouw”: „Daarentegen hebben Chinezen op Borneo's Westkust, in de Riouw Archipel en vooral op Banka met hun fijn gevoel voor tuinbouw en hun grote ijver en vindingrijkheid een cultuurwijze weten te scheppen, die uniek mag worden genoemd en vër staat boven die van de Maleier en Atjehers; zij munt uit door verfijnde methodes.”

Vooral in de groenteteelt hebben Chinese boeren een goede naam! „Het voorbeeld van de Chinese koolverbouwer heeft stimulerend gewerkt op de Karobatak, die de Chinese methoden enigszins navolgt, maar wiens werkwijze gewoonlijk minder zorgvuldig is.”

Prof. Roepke meent dat Chinese groentetelers als eerste gebruikers van Derris in de landbouw tegen insectenplaag genoemd moeten worden. Zij besproeien hun groente n.l. met Akar toeba-extract. De Nederlandse deskundigen hebben dit later wetenschappelijker aangepakt.

Intuitief weet de Chinese boer de beste bemesting toe te passen. Meermalen is het gebleken, dat zowel meststof als cultuurmethode bij nader onderzoek de juiste zijn! Ik noem hierbij iken boesoek uit Bagian Siapiapi als uitstekende meststof voor de groente. Ook het gebruik van gebrande aarde zoals de Chinezen in Bangka doen, blijkt een uitstekende methode te zijn om de bodemstructuur te verbeteren.

Ik acht voldoende aangetoond te hebben, dat er wel degelijk belangstelling en kundigheid aanwezig is onder de Chinezen. Welnu, zou Indonesië en daarmee ook de gehele wereld niet beter gediend worden, wanneer de „right man on the right place” geplaatst wordt?

Over de algehele opheffing van het „vervreemdingsverbod” maak ik me geen illusies, maar wanneer wij voor minvermogene niet Warga Negara aseli kunnen verkrijgen, dat zij in de landbouw hun broodwinning kunnen vinden, dan hebben wij al wat gewonnen.

Dat de regering de economisch zwakkere steunt is gerechtvaardigd en billijk, maar zij mag m.i. geen onderscheid maken tussen warga-negara aseli en tida aseli, anders vervalt zij zelf in de fout der koloniale politiek, die de nieuwe staat zo afkeurt.

Wageningen, 17-8-'49.

TAN HONG TONG.

Indonesië.

Mijn vaderland, tal van gedaanten heeft 's dichters
verbeelding geschapen,
waarmede ze u heeft getooid als een bruid met juweel'
om de slapen.

Gij zijt de kostbaarste steen in de gordel van
flonk'rend smaragd.

Gij zijt de feeën-prinses, ontwaakt door der
eeuwen gefluister.

Gij zijt het heerlijke land, vermaard om zijn
wonderen luister,
de trein, nog méér, 't paradijs van 't Oosten, in
hemelse pracht.

Mijn dierbaar oord! O, wat zijt gij voor mij, mijn
lief vaderland?

'k Ben één van de velen, die 't Leven u gaf als een
kostbaar pand.

Gij zijt als de palm van moeder haar handen,
slechts nietig en teer,
doch heilig, dewijl door haar ik het eerst in de weerl'd
ben gedragen.

Gij zijt als vaders voetzolen zo klein, die van
jeugdigste dagen
ik echter met kussen van grote' eerbied en van liefde vereer.

R. M. Noto Soeroto.

No. 4209 A -'49.

23 Maart 1950.

Uw schrijven No. 79488
van 22 Februari 1950.

Onderwerp: Zon Tson.

D I E N S T G E H E I M.

06.384
09.31
OP KAART

ACD/IV

DAT: 25/4

PAR: 3

24 MRT 1950

ACD/ 824/4

In antwoord op het bovenaangehaald schrijven, zij mede-
gedeeld, dat naar thans is gebleken, de in het dezerzijds schrij-
ven No. 4209 A-'49 van 15-8-1949 genoemde ZON Tson, niet te
Zaandam, doch te Zaandijk woonachtig is en daar een kleine tex-
tielzaak heeft.

Hij is gehuwd met een Nederlandse en zou de enige Chi-
nees zijn, die in de gemeente Zaandijk woonachtig is. Ende.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

2-Gravenhage, 22 Februari 1950

No.: B. 79488
Bijl.: Gene
VIII. TZ.4.
Betr.: Zon Tson

DIENSTGEHEIM

2182417

Met verwijzing naar blz. 2 van Uw rapport d.d. 15-8-1949 no.4209 A-'49 moge ik U berichten, dat de aldaar genoemde Chinees ZON TSON niet in de Bevolkingsregisters te Zaandam staat ingeschreven en nimmer aldaar ingeschreven heeft gestaan. Hij is te Zaandam geheel onbekend.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
AMSTERDAM.

J. G. Crabbendam

Betreft: de Chinees Zon Tson.

No. 274/45.

Antwoord Op: Schrijven No. 69305,
d.d. 11 November 1949.

OP KAART
ALD/IVD
DATE 26/11
PAR: J

66.384
59.81
7 FEB. 1950
ACD/79408

ca 64900

Naar aanleiding van het bovengemelde schrijven wordt U bericht, dat de Chinees Zon TSON bij de Afdeling Bevolking der gemeente Zaandam niet staat ingeschreven, en ook nimmer ingeschreven heeft gestaan.

In de gemeente Zaandam is hij niet bekend.

Zaandam, 3 Februari 1950.

OR

VERTROUWELIJK.

Verbinding no.12.

Dossier: 13/596.

Onderwerp: Chin.Vereniging "Ou Hai".

Datum ontvangst bericht: 22 December 1949.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: I.D.Amsterdam.

Medewerkende instanties:

Ondernomen actie:

23 December 1949.

Volgno.

OP'KAART
ACD: <i>ib</i>
DAT: <i>ib</i>
PAR: <i>ib</i>

30 DEC. 1949

ACD 76511

7-147

Ten vervolge op het dezerzijds schrijven van 5 December 1949 dossier 13/596 wordt hierbij aangeboden een in de Chinese taal gesteld verkiezings- en stembiljet van de vereniging "Ou Hai" te Amsterdam voor de verkiezing van een voorzitter en 20 bestuursleden.

De Nederlandse vertaling van genoemd verkiezings- en stembiljet wordt hierbij gevoegd. (einde)

3

Ben Haay
Co 64900

De Vereniging Au Hai maakt bekend dat volgend jaar, 1 Januari 1950, de derde verkiezing zal plaats vinden.

De Hr. Wu Chung Yu Chung, voorzitter van de vereniging, wil ten spoedigste aftreden.

Volgens het verkiezingsbiljet staan er vijf aanduidingen.

- 1e. Ieder lid heeft recht om te kiezen en om gekozen te worden.
- 2e. Uit de meeste stemmen worden de voorzitter gekozen.
- 3e. De bijeenkomst is 1 Januari 1950 in het verenigingsgebouw te Amsterdam.
- 4e. Verzocht wordt het ingevulde verkiezingsbiljet voor 20 December 1949 in te zenden.
- 5e. 20 Personen moeten worden gekozen voor het bestuur.

Vereniging Au Hai.

17 November 1949.

甌海同鄉會通告選字第三號

為通告事案奉理事長

余忠因事冗繁急切提出辭職等因
奉此查本會會章理事長及職員每
年應改選一次相應通知各同鄉認
真選擇熱心公益者執行會務以副
厚望為荷

甌海同鄉會文書部啓

十一、十七、

選舉細則

- (一) 凡本會會員都有選舉權及被選權
- (二) 以票數最多者為理事長
- (三) 定明年一月一日在本會開票請外地同鄉並票
- (四) 請將選舉票於本年十二月二十以前填就寄還本會
- (五) 所選人數多少由各人決定不得超二十人

決剪下

甌海同鄉會選舉示	
第三屆一九五一年十一月	
被選人姓名	合全休力量精誠團結
取大家意見協力同心	貴
甌海同鄉會文書部印發	

Nº 113

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

UITGEBOEKT

's-Gravenhage, 25 October 1949

No.: B.70893

Bijl.: Gene

VIII. T.4.

Betr.: "Chung Hwa Hui".

VERTROUWELIJK

2/73435

Met verwijzing naar het vermelde in het U bekende geheime rapport van de Inlichtingendienst der Gemeente Politie te Amsterdam van 3 October j.l., no.6519-'49, handelende over het in hoofde dezes vermelde onderwerp, moge ik U verzoeken mij wel te willen berichten of er nog aanvullende gegevens over de bewuste bijeenkomst beschikbaar zijn.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

J.G.Crabbendam.

Aan de Heer
Hoofdecommissaris van Politie,
te
's-GR A V E N H A G E.

for file

VERTROUWELIJK

10 NOV. 1949

Verbinding: No.12

Doss.13/142

Onderwerp: CHUNG HWA HUI

Datum ontvangst bericht: 3 November 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan: I.D. Amsterdam

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

8 November

1949. 73435

(K)

B.O.S. van 25 October 1949
No.70893 M.v.B.Z.

es

Naar aanleiding van nevenvermeld schrijven wordt medegedeeld, dat de in het geheime rapport van de Inlichtingendienst der Gemeentepolitie te Amsterdam van 3 October 1949 No.6519 -'49 genoemde TAN, Po Gwan, wonende te 's-Gravenhage, in feite is Mr.TAN, Go Gwan, deskundige van de Republikeinse delegatie bij de R.T.C.

Hij is tel republikeins nationalist en kan gerekend worden te behoren tot de linkervleugel van de Socialistische partij.

Verdere aanvullende gegevens over de bijeenkomst werden niet verkregen. (einde)

3

Verbinding: 13

31 October 1949.

No. 6519 A - '49.

G e h e i m.

Onderwerp: CHUNG HWA HUI,
(CHUNG SAN HUI)

Da-tum ontvangst bericht: 31-10-49.

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.

Waardering bericht: Betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: -

Medewerkende instanties: geen.

Ondernomenacties: geen.

ok
Op Zondag 30 October 1949, werd van 20.00 tot 23.00 uur, door de Indo-Chinese vereniging "Chung Hwa Hui", in het Ooster Instituut, Rapenburg 61, te Leiden, een bijeenkomst gehouden, waarop door Mr. O.E.I. Yong Tjioe, verbonden aan één der delegaties van de Ronde Tafel Conferentie, een lezing werd gehouden, met als onderwerp: "Toekomst der Hoakiao's, kansen, rechten en plichten".

Deze bijeenkomst was ook toegankelijk voor de leden van de te Amsterdam gevestigde Indo-Chinese studenten vereniging: "Chung San Hui", en werd bijgewoond door ongeveer 75 personen, (Indo-Chinezen) w.o. 10 dames. (Capaciteit der beide zalen 100 personen)

De heer O.E.I. begon zijn lezing, met het feit te memoreren, dat hij ongeveer drie jaar geleden, ook een lezing had gehouden. (Ongeveer 3 jaar geleden werden door Mr. O.E.I. Yong Tjioe, voor de vereniging Nederland- Indonesië, op meerdere plaatsen in Nederland lezingen gehouden over Indonesië. 0) In die tijd - aldus Mr. O.E.I. - was alles zo duister en onoverzichtelijk en waren de sentimenten zo hoog opgelaaid, dat men de rode lijn, welke door de geschiedenis loopt, eigenlijk niet kon onderkennen. Thans, na drie jaar, is deze rode draad heel wat duidelijker geworden.

In de eerste plaats achtte hij voor de Chinezen in Indonesië, nodig, strijdvaardigheid van de Chinese groep als geheel, om niet ten onder te gaan.

Er heeft in Indonesië een verschuiving van de macht plaats gehad, van de Peranakan (Indo-Chinezen) Chinezen, naar de totok-Chinezen. (In China geboren en in Indonesië verblijvende Chinezen 0.) Dit zijn twee zeer heterogene groepen, tussen welke groepen zeer sterke spanningen bestaan, welke in feite een dodelijke "struggle for life" zijn.

Hier naast vinden men de na-ijver van de autochtone bevolking, zodat de Chinese bevolkingsgroep in Indonesië in een zeer moeilijke positie verkeert.

De Chinezen in Indonesië moeten los komen uit hun passief negativisme. De Peranakan-Chinezen leggen het in dit opzicht af tegen de totok-Chinezen. Bij een eventuele strijd tussen deze groepen, zullen de Peranakans ten slotte mogelijk hun toevlucht nemen tot hun grondwettelijke rechten. Hierbij wilde spreken het accent leggen op de zelfwerkzaamheid, als goede staatsburgers.

De Nederlanders - aldus spreker - zijn hun macht en gezag in Indonesië kwijt. Voor de Nederlanders daar is nu een heroriëntering nodig. Zij zullen moeten krijgen een grote waardigheid en fatsoen, gebaseerd op hun werkzaamheid voor de nieuwe staat. Het gerucht gaat door heel Indonesië: als de Hollanders er uit zijn komt de tijd voor ons Chinezen, eventueel door middel van omkoperij en corruptie. Dit noemde spreker, verrot en funest.

Primair achtte hij nodig, een goed gezags-apparaat. Een apparaat, dat minstens het goede Hollandse ambtenaars-corps van vroeger evenaart. Hierbij gaf hij enige zeer sprekende verhalen en voorbeelden, over de ontzaglijke en funeste voedsel-smokkel-

rij door Chinese smokkelaars. Het gevaar noemde hij daarbij groot dat wanneer de Belanda: (Nederlanders) weg zijn, men van Chinese zijde de sabotage zal voortzetten. Het Nederlandse gezags-apparaat - het ambtenaren corps - wordt/is desparaat. De Indonesiers en de Chinezen, moeten dit onmiddellijk goed kunnen vervangen, anders is alles verkeken.

Leven
De Chinezen moeten komen tot een houding van bewijste zelfwerkzaamheid, daar zij Indonesië in twee jaar kunnen maken of breken. Dit omdat op de im- en export na, het gehele economische/in handen van de Chinezen is. De Hollanders zullen slechts tot aan de kusten kunnen komen. Wat er thans in Indonesië door de Chinezen wordt vertoond, -noemde spreker- desastreus. Het gevolg hiervan zal zijn, dat straks de haat van de bevolking over gaat van de Belanda's op de Chinezen. De nieuwe regering heeft geen gezags-apparaat ter ha-rer beschikking, om alles degelijk te controleren en na te gaan. Willen de Chinezen geen Bartholomeusnacht over zich laten komen, dan zullen zij hun houding moeten wijzigen, in zijn geheel veranderen.

Tweede: De toekomst voor de Chinezen in Indonesië, biedt ontzaglijk veel mogelijkheden. Hierbij noemt hij: Nijverheid, weverijen, rijstpellerijen, olie ect. ect. De Peranakans hebben verloren tegen de totoks. De eerste zullen zich moeten heroriënteren en op nieuw aanpakken.

Derde. Nieuwe mogelijkheden noemde hij: Opbouw en wederopbouw. Opbouw in minsten 5 tot 6 jaar. Openlegging van Borneo, mechanisatie van de visserij. De vroegere "poenale sanctie", zal nu transmigratie moeten worden, oftewel het verplaatsen van vrije mensen, met een betere toekomst. Hierbij deede hij een dringend beroep op het grote aanpassingsvermogen van de Chinezen.

Vierde: Samenwerking met de Indonesiërs. Dit - aldus spreker - is gebleken het wezelijk gevaar te zijn geweest voor de Nederlanders. Onze samenwerking moet er een zijn van, eerlijke van harte gaande samenwerking van Indonesiërs en Chinezen.

De toekomst - aldus besloot spreker zijn betoog - is vol gevaren. Wij Chinezen moeten deze gevaren zelfbewust tegemoet treden. Hierbij deed hij andermaal een dwingend beroep op vooral de Chinese studenten, om samen te werken met de Indonesiërs, daar zonder deze eerlijke samenwerking, geen aanspraak kan worden gemaakt, op een rechtspositie. "Wordt ambtenaar van de nieuwe staat. Dient deze staat, ook al wordt dit dienen mogelijk slecht betaald."

Ten aanzien van de spreker, geeft informateur, dan nog het volgende: Een niet-ronduit, uitgesproken betoog, door zeer manifest volbloed socialist, die bij de ~~zich~~ voorgestelde maatregelen zelf nog iets linkser staat. (Een harde autoritair optredend figuur.)

Duidelijk gaf spreker te kennen, dat hij zich op één lijn stelt, met de van huis uit "nationalen/nationalisten."

/ aan
Hij is tegen het aantal aan de Chinezen toegewezen zetels. De hierbij ~~aan~~ de Nederlanders als minderheid toegewezen (hij noemt het veroverde) zetels, noemde hij te hoog. Hij zou liever zien, dat de Chinese krachtsinspanning, gelijk en geheel opging in en meeging met die van de Indonesiërs, d.w.z. dat de Chinezen als belangrijke figuren zullen optreden in de verschillende Indonesische politieke partijen.

Zijn gehele betoog was in feite, een requisitor tegen de individualistische op eigen gemakkelijke baat berekende Chinezen.

Hij staat fel tegenover de "koloniale Hollanders". Overigens sprak hij, afgezien van enige kleine "sneers" niet over de Nederlanders, daarbij uitgaande van het standpunt, dat de Hollanders

toch al volkomen hebben afgega^daan en overwonnen zijn.

Hij ga-f een heel schril beeld van de toestanden en de misstanden welke thans in Indonesië bestaan. In het bijzonder wees hij daarbij op de misstanden, welke werden veroorzaakt door Chinezen.

Het gehele betoog kan worden aangemerkt, als niet "op-ruiend", wel ~~ge~~gevaarlijk- overtuigend, dank zij de eerlijkheid, ook in zelfcritiek, ~~en~~ en de bijzonder onconventionele wijze van voordracht.

Enige ter vergadering aanwezigen, gaven blijk het geheel met spreker eens te zijn. Enige anderen stonden er kritisch tegenover, doch lieten dit kennelijk beleefdheidshalve niet merken.

De algemene stemming der vergadering, is - zoals gewoonlijk op deze bijeenkomsten het geval is - niet aan de dag getreden en was ook niet met enige zekerheid te peilen. Einde.

8 November

49

B. 72852

VIII. 72.7.

een

UITGEROC

ZEER GEHEIM

Bijeenkomst van
"Chung Hwa Hui"

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernaevens aan te bieden een verslag van een op 30 October j.l. door de landelijke vereniging "Chung Hwa Hui" te Leiden gehouden besloten bijeenkomst.

Ter bekorting moge naar de inhoud daarvan verwezen worden.

 HET HOOFD VAN DE DIENST.

AAN:

Z. M. Minister President,
Z. E. de Minister van Binnenlandse Zaken,
Z. E. de Minister van Buitenlandse Zaken,
Z. E. de Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

Mr. L. Vinthoven.

te
's-GRAVENHAGE.

Onderwerp: Vergadering van
"Chung Hwa Hui"

Op Zondag 30 October 1949 werd door de landelijke Chinese Vereniging van Studerenden in Nederland, de "Chung Hwa Hui" een bijeenkomst gehouden te Leiden, waar onder de 75 aanwezigen zich ook vertegenwoordigers bevonden van de Amsterdamse Studentenorganisatie "Chung San Hui". Spreker op deze samenkomst van Indo-Chinezen was Mr. Goei Yong Tjioe, gedelegeerde ter Ronde Tafel Conferentie. Gesproken werd over de toekomst, kansen, rechten en plichten der Chinezen.

De heer OEH begon zijn lezing met het feit te memoreren, dat hij ongeveer drie jaar geleden ook een lezing had gehouden. (Voor de vereniging Nederland-Indonesië op meerdere plaatsen in Nederland). In die tijd - aldus Mr. OEH -, was alles duister en onoverzichtelijk en waren de sentimenten zo hoog opgeleaid, dat men de rode lijn, welke door de geschiedenis loopt, eigenlijk niet kon onderkennen. Thans, na drie jaar, is deze rode draad heel wat duidelijker geworden.

In de eerste plaats achtte hij voor de Chinezen in Indonesië nodig strijdvaardigheid als groep om niet ten onder te gaan.

Er heeft in Indonesië een verschuiving van de macht plaats gehad van de Peranakans (Indo-Chinezen) Chinezen, naar de totok-Chinezen, (in China geboren en in Indonesië verblijvende Chinezen). Dit zijn twee zeer heterogene groepen, tussen welke zeer sterke spanningen bestaan, die in feite een dodelijke "struggle for life" zijn, aldus spreker.

Hiernaast vindt men de naijver van de autochthone bevolking, zodat de Chinese bevolkingsgroep in Indonesië in een zeer moeilijke positie verkeert.

De Chinezen in Indonesië - aldus Mr. OEH - moeten los komen uit hun passief negativisme. De Peranakans-Chinezen leggen het in dit opzicht af tegen de totok-Chinezen. Bij een eventuele strijd tussen deze groepen zullen de Peranakans tenslotte mogelijk hun toevlucht nemen tot hun grondwettelijke rechten. Hierbij wilde spreker het accent leggen op de zelfwerkzaamheid als goede staatsburgers.

De Nederlanders - aldus spreker - zijn hun macht en gezag in Indonesië kwijt. Voor de Nederlanders is daar nu een heroriëntering nodig. Zij zullen moeten krijgen een grote waardigheid en fatsoen, gebaseerd op hun werkzaamheid voor de nieuwe staat. Het gerucht gaat door heel Indonesië: als de Hollanders er uit zijn komt de tijd voor ons Chinezen, eventueel door middel van onkoperij en corruptie. Dit noemde spreker zeer funest.

Primair achtte hij nodig een goed gezags-apparaat. Een apparaat, dat minstens het goede Hollandse ambtenaars corps van vroeger evenaart. Hierbij gaf hij enige voorbeelden van de ontzaglijke en funeste voedsel-smokkelhandel van Chinese smokkelaars. Het gevaar noemde hij groot, dat wanneer de Nederlanders uit Indonesië weg zijn men van Chinese zijde de misdragingen (sabotage) zal voortzetten. Het Nederlandse gezags-apparaat - het ambtenaren corps - is despotisch. De Indonesiërs en de Chinezen moeten dit onmiddellijk goed kunnen vervangen anders is alles verkeken.

De Chinezen moeten komen tot een houding van bewaste zelfwerkzaamheid, daar zij Indonesië in twee jaar kunnen maken of breken. Dit omdat op de in- en export na het gehele economische leven in handen van de Chinezen is. De Hollanders zullen slechts tot aan de kusten kunnen komen. Wat er thans in Indonesië door de Chinezen wordt vertoond noemde spreker desastreuus. Het gevolg hiervan zal zijn, dat straks de haat van de bevolking over gaat van de Beland's op de Chinezen. De nieuwe regering heeft geen gezagsapparaat

ter harer beschikking om alles degelijk te contrôleren. Willen de Chinezen geen Bartholomeusnacht over zich laten komen, dan zullen zij hun houding moeten wijzigen.

De toekomst voor de Chinezen in Indonesië biedt ontzaglijk veel mogelijkheden. Hierbij noemde spreker: de rijverheid, de weverijen, de rijstpellerijen, de olie enz. De Peranakans hebben verloren tegen de totoks. De eerste zullen zich moeten heroriënteren en opnieuw aanpakken.

Als nieuwe mogelijkheden noemde hij: de opbouw en wederopbouw. Opbouw in minstens 5 tot 6 jaar, openlegging van Borneo, mechanisatie van de visserij. De vroegere "poenale sanctie" zal nu transmigratie moeten worden (het verplaatsen van vrije mensen met een betere toekomst). Hierbij deed hij een dringend beroep op het grote aanpassingsvermogen van de Chinezen.

Samenwerking met de Indonesiërs - aldus spreker - is gebleken het wezenlijk gevaar te zijn geweest voor de Nederlanders. Onze samenwerking moet er een zijn van eerlijke, van harte gaande samenwerking van Indonesiërs en Chinezen.

De toekomst - aldus besloot spreker zijn betoog - is vol gevaren. Wij Chinezen moeten deze gevaren zelfbewust tegemoet treden. Hierbij deed hij andermaal een dringend beroep op vooral de Chinese studenten om samen te werken met de Indonesiërs, daar zonder deze eerlijke samenwerking geen aanspraak kan worden gemaakt op een rechtspositie. "Wordt ambtenaar van de nieuwe staat. Dient deze staat, ook al wordt dit dienen mogelijk slecht betaald".

's-Gravenhage, 8 November 1949.

Verbinding: 13
No. 6519 - '49.

3 October 1949.

bijlage: een G E H E I M.

Onderwerp: Bijeenkomst der
"CHUNG HWA HUI".

Datum ontvangst bericht: 3-10-49.

Betrouwbaarheid bericht: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan: I.D. 's Gravenhage.

Medewerkende instanties: geen.

Ondernomen acties: geen.

Volgno.

4 OCT. 1949

ACD/ 40893

A d m
Volgens de in afschrift hierbij gevoegde convocatie, werd op Zaterdag, 1 October 1949 te 14,00 uur, in een der zalen van het restaurant: "Het Verre Oosten", Groenmarkt 37 te den Haag, onder auspiciën van de "CHUNG HWA HUI", een bijeenkomst gehouden, waarop door TAN Po Gwan, wonende te den Haag, - verdere personalia /werd onbekend - een causerie/ gehouden, over het begrip: "Warga Negara" en de positie van de Indo-Chinese bevolkingsgroep ten opzichte hiervan.

Deze bijeenkomst was mede toegankelijk voor de leden der in Amsterdam gevestigde Indo-Chinese vereniging: "CHUNG SAN HUI I."

De bijeenkomst werd bijgewoond door ongeveer 150 personen - zaal capaciteit 200 personen -, w.o. enkele Indo-Europeanen en ongeveer 10 vrouwen. Indonesiërs werden niet opgemerkt.

Door de heer TAN Po Gwan, werd in de Indonesische taal, een uitvoerig, juridisch, staatsrechtkundig, betoog gehouden, wat ongeveer 2 uur duurde.

Uitvoerig besprak hij daarbij, de nationaliteitswetgeving van de R.I.S. (Republik Indonesia Sarekat) en stelde daar tegenover de Nederlandse wetgeving dienaangaande. (Wet op het Nederlands onderdaanschap.)

De rede alsmede het daarop gehouden debat, kan gekenschetst worden, als van juridisch-technische aard, met voorbeelden uit de praktijk als toelichting.

De positie welke door TAN Po Gwan, als inleider daarbij werd ingenomen, kan kort samengevat, als volgt worden omschreven:

- 1e. door hem werd zoveel mogelijk de voor- en nadelen der Indo-Chinezen van e.e.a. naar vorengebracht,
- 2e. hij, zij het met enige critiek, voorstander bleek te zijn van de Indonesische (R.I.S.) nationaliteitswetgeving,
- 3e. gematigd tegenstander bleek te zijn van de wet op het Ned. onderdaanschap.

Op deze bijeenkomst is niet kunnen blijken, welk standpunt t.a.v. deze materie door het bestuur der CHUNG HWA HUI of CHUNG SAN HUI, wordt ingenomen.

Wel bleek, dat een zeer groot gedeelte der aanwezigen, de R.I.S. nationaliteitsregeling, voor hen persoonlijk, onaangenaam, onbillijk en onrechtvaardig vonden.

X
Tijdens deze bijeenkomst, werd door TAN Po Gwan medegedeeld dat hij op 2 October d.o.v., ten huize van KWEE Tjay Tjiang, geboren te Tegal, 25 September 1919, wonende Gerrit van der Veenstraat 167 bv, te Amsterdam, - zie Uw schrijven No. 25224 van 24-11-47 en het dezerzijds schrijven No. 10489 van 10-2-1948 - een excerpt zou geven van dit betoog. Hiervan heeft hij echter geen gevolg gegeven, althans op deze datum werd ten huize van KWEE vd. geen bijeenkomst gehouden. Einde.

CHUNG SAN HUI.
AMSTERDAM.
Secretariaat:
Churchilllaan 191. II

Amsterdam, 28 September 1949.

L.S.

De ruime opkomst voor het vraaggesprek met de Chinese delegatie-leden van de Republiek Indonesia en de B.F.O. heeft het Chung San Hui bestuur geïnspireerd tot het organiseren van een causerie over het Warga Negara-schap, waarvoor het de Heer Mr. Tan Po Gwan bereid heeft gevonden.

Gezien ook deze causerie van essentieel belang werd geacht, heeft het Chung Hwa Hui-bestuur voornoemde bijeenkomst weer voor onze leden toegankelijk gesteld.
PLAATS en TIJD van bijeenkomst: Restaurant "Het Vere Oosten" zaal I, Groenmarkt 37 te Den Haag op 1 October 1949 om 14,00 uur, waarbij na afloop van de causerie gelegenheid bestaat tot discussie.

Voor Chung San Hui-leden alleen toegankelijk op vertoon van dit convocaat.

Het Bestuur.

INTGERBOEKT

31 October

49

Besprekingen in Chinese
Ambassade te 's-Gravenhage

Ik heb de eer Uwe Excellentie het navolgende mede te delen.
Te Amsterdam bestaat een zogenaamde Chinese Belangenvereniging, die zich ten doel stelt de belangen te behartigen van de in Nederland verblijvende "Overzee-Chinezen" (emigranten). Dit omvat het verlenen van morele en financiële steun, waar zulks nodig wordt geoordeeld. Soortgelijke verenigingen bestaan ook naar verluidt te 's-Gravenhage, Rotterdam, Leiden en te Utrecht.

Het stichten van een landelijke vereniging met hetzelfde doel werd vooral in de jaren 1946 - 1947 in sterke mate gestimuleerd door de Chinese Ambassade te 's-Gravenhage. Zo daartoe aanleiding bestond werden vooral in deze jaren vertegenwoordigers van de plaatselijke belangenverenigingen door de Chinese Ambassade opgeroepen, om besprekingen te voeren, rakende de belangen van de h.t.l. verblijvende Chinezen. Naarmate echter door het oprukken der communistische troepen in China de toestand voor de nationale Chinese regering ongunstiger werd en bleek, dat daarmede ook de stemming van een deel der in Nederland verblijvende Chinese emigranten veranderde in pro-Lao Tse Tung, werden bedoelde besprekingen op de Chinese Ambassade in het geheel niet meer of slechts sporadisch gehouden. Iede als gevolg van de onderlinge politieke verdeeldheid der in Nederland verblijvende Chinezen kon tot dusver een algemene landelijke Chinese belangenvereniging niet worden opgericht.

Nadat geruime tijd geen besprekingen op de Chinese Ambassade te Den Haag met de vertegenwoordigers van de plaatselijke verenigingen waren gehouden, werden deze kortgeleden uitgenodigd om op 10 October 1949 ter gelegenheid van de Wuchang-dag op de Chinese Ambassade te verschijnen teneinde deze dag daar te vieren. Mogelijk als gevolg hiervan werden daags daarop met bedoelde vertegenwoordigers op de Ambassade besprekingen gevoerd, o.a. over de destijds door de Nationale Chinese Regering beschikbaar gestelde gelden voor het verlenen van steun aan in Nederland verblijvende behoeftige Chinezen en voor het opzenden van deze personen naar China.

Voor dit doel zou destijds door de Chinese Ambassade te Den Haag een bedrag van 10.000 pond zijn ontvangen. In daartoe tot oordelen bevoegde Chinese kringen is men de mening toegedaan, dat van dit ter beschikking gestelde geld nog wel een bedrag van 5 tot 6000 pond over moet zijn.

Daar men in de pro-Lao Tse Tung groep de overtuiging is toegedaan, dat door het steeds verder oprukken der communistische troepen

- 2 -

Aan:

Z.E. de Minister President,
Z.E. de Minister van Binnenlandse Zaken,
Z.E. de Minister van Buitenlandse Zaken,
Z.E. de Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
Z.E. de Minister van Justitie,
te
's-GRAVENHAGE.

in China de positie van de Chinese Nationale Regering op den duur niet houdbaar zal zijn, zou tijdens vorenbedoelde bespreking voornamelijk door deze groep er met klan en in vrij hartige be-
woordingen op zijn aangedrongen de gelden dusdanig te verdelen of op een of andere wijze veilig te stellen, opdat deze eventu-
eel door de bestaande Chinese belangenverenigingen voor het ge-
stelde doel zullen kunnen worden aangewend en niet voor andere
doeleinden zullen worden gebruikt of verloren zullen gaan. Tij-
dens de Ambassade werd toen kenbaar gemaakt, dat men hierop
niet verkoos in te gaan en dat de gelden, zoals tot dusverre,
bij de Ambassade in beheer zouden blijven. E.o.a. heeft tot ge-
volg gehad, dat de stemming en de sfeer op de bijeenkomst vrij
gespannen was.

Ook zou tijdens deze bijeenkomst critiek zijn uitgeoefend
op de Chinese consulaire vertegenwoordigers in Nederland. Door
deze vertegenwoordigers of op hun initiatief zijn n.l. in de
laatste jaren meerdere geldinzamelingen gehouden onder de in
Nederland verblijvende Chinezen ten behoeve van verschillende
hulpacties in China. Algemeen is men de mening toegedaan, dat
de ingezamelde bedragen veelal niet naar China zijn overgemaakt,
doch nog zouden berusten bij deze consulaire vertegenwoordigers
dan wel voor andere doeleinden zijn aangewend.

Ten aanzien van de al of niet juistheid van dit laatste
beschik ik tot dusverre niet over nadere gegevens.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

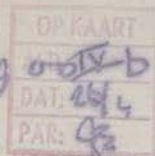
Ir. L. Einthoven.

No.4209 B - '49.

6 September 1949.

Onderwerp: Chinese Handelsvereniging
" O U H A I "

G E H E I M.

Volgno.

8 SEP. 1949

ACD/69305

Ten vervolge op het dezerzijds schrijven No.4209A-49 van 15 Augustus 1949, zij medegedeeld, dat naar is gebleken, de daarin genoemde MAI Tson Wie, ten rechte is genaamd:

MEI Chung Wee, geboren te Chekiang, 29 November 1911, textielhandelaar, wonende te Amsterdam, Albert Cuypstraat 185 III. Einde.

0.2.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 11 November 1949

Nc.: B. 69305

Bijl.: Gene

VIII. 12.4.

Betr.: Chinese Handels-
vereniging "OU HAI"

VERTROUWELIJK

BOEKT

Met verwijzing naar het U toegezonden geheime rapport van de Inlichtingendienst der Gemeentepolitie te Amsterdam van 15 Augustus j.l., no.4209 A - '49, handelende over de in het geheime rapport van Uw Inlichtingendienst van 23 Juni j.l. Doss.13/596 genoemde vereniging "OU HAI", moge ik U verzoeken mij wel nader te willen inlichten over het bestaan dezer vereniging te Uwent en nopens hetgeen verder van belang te achten is.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
's-GRAVENHAGE.

J.G.Crabbendam.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

UITGEBOEKT

's-Gravenhage, 6 Januari 1950

No.: B. 69305

Bijl.: Gene

VIII. TZ.4.

Betr.: De Chinees Zon Tson

VERTROUWELIJK

2/73419

Ik moge U om bericht verzoeken op mijn vertrouwelijk schrijven van 11 November 1949, no. 69305, handelende over de in hoofde dezes genoemde persoon.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

L.L. van Laere.

Aan de Heer
Commissaris van Politie,
te
Z A A N D A M.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

UITGEBOEKT

's-Gravenhage, 11 November 1949

No.: B. 69305

Bijl.: Gene

VIII. 12.4.

Betr.: De Chinees Zon Tson

VEBTROUWELIJK

2/8348 P.

Ik moge U verzoeken mij te willen inlichten over de personalia en antecedenten van de in hoofde dezes genoemde persoon, die te Uwent woonachtig moet zijn en die commissaris is in het bestuur der te Amsterdam bestaande Chinese handelsvereniging "OU HAI".

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

J.G.Crabbendam.

Aan de Heer
Commissaris van Politie,
te
Z A A N D A M.

01/658

NOTITIE VAN B.VIII.

AAN: ACD.

Bijl.: één.

Onderw.: Delftse studenten-
vereniging Chin Hui.

4 Juli 1949.

Volgno.

6 JULI 1949.

ACD/ 65530

Onverschiks ontvangen van ID Delft de ledenlijst van
de Delftse Chinese Studentenvereniging "Chin Hui".

Verzoeken agenderen en opbergen in OD.658.

B.VIII.

進會
D E L F T
— —
LEDENLIJST

Bestuur 1948-1949.

Voorzitter : Tan Khik Gie
Secretaris : Tan Tjhan Lin
Penningmeester: Teng Siang Tin
1e Commissaris: Tjia Ing San
2e Commissaris: Thung Kim Ek

Secretariaat : Nassaulaan 92
Delft.

Adres v.d. penningmeester: Ternatestr. 68
Delft.

Erelid:

Dr Ir Tchen Chan Mou - Appt. Beacon no.5
1801 Calvert street, N.W.
Washington D.C. - U.S.A.

A.

1. Ang Khoen Ie W Delfgauwseweg 379, Delft.

C.

2. Cho Junichi W Nassaulaan 38, Delft.

G.

3. Gan Sing Tian E Ternatestraat 87, Delft.

4. Go Tie Tjo E Prof. Krausstr. 82, Delft.

H.

5. Mej. Han Bhik Hwa T Henegouwerplein 6a, R'dam.

6. Han Swie Tik W Jaagpad 148b, Delft.

7. Mevr. Han Swie Tik -"-

8. Han Tat Wan	V Henegouwerplein 6a, R'dam.
9. Ho Sou Lie	T Kon. Emmalaan 16, Delft.
<u>I.</u>	
10. Ie Hin Wan	M Corn. Trompstr.17, Delft.
11. Ie Keng Djin	R Timorstr.23, Delft.
12. Mevr. Ie Keng Djin	"
13. Injo Kiat Siang	Acc. Bickerlycstr.16'', A'dam.
<u>K.</u>	
14. Kwa Hian Tjay	T Julianalaan 135, Delft.
15. Kho F.O.G.	T Sabangstr.28, Delft.
16. Kho Yam Coan	V Nassaulaan 102, Delft.
17. Kho Siem Khway	S Delfgauwseweg 247, Delft.
<u>L.</u>	
18. Lie Hong Tjoen	T Azaleastr.59, Den Haag.
19. Lie Kim San	W Gasthuislaan 43, Delft.
20. Lie Ting Khoo	T Alyd Buserstr.25, Delft.
21. Ir Lie Tjoen Hoo	B Stationsweg 60, Den Haag.
22. Lie Tiam Sioe	T Frederikstr.155A, Den Haag.
23. Lie Tiam Tjoan	N Nicolaistr.14, Den Haag.
24. Liem Bian Tien	W Delftsestraatweg 208, Delft.
25. Mej. Liem Hiang Nio	T Spiekmanstr.30, Delft.
26. Liem Hoo Swie	T Post v.d. Burgstr. 24, Delfgauw.
27. Liem Liang Hien	C Is. Hoornbeekstr.5, Delft.
28. Liem Sian Hong	E Oude Delft 89, Delft.
29. Liem Soen Tjoan	C Van der Vennestr.59, Den Haag.
30. Liem Tjing Tien	T J.W.Frisostr.36, Delft.
31. Liem Tjing Liam	W Post v.d. Burgstr.24, Delfgauw.
32. Liem Tiauw Hien	C Delfgauwseweg 279, Delft.
33. Lo Kok Djoe	E Coenderstr.42, Delft.
34. Lo Kok Poo	M.T.S. "-"

N.

35. Ng Tet Soei	T St. Aldegondestr.25, Delft.
36. Nio Tjoe Hauw	M Vijver Noord 19, Delft.
37. Njoo Djie Tick	V Binnenwatersloot 18, Delft.

O.

38. Oei Han Liong	T Rijswijkseweg 628, Den Haag.
39. Mevr. Oei Han Liong	"
40. Oei Hoo Djoen	T Hugo de Grootplein 22, Delft.
41. Oei Kim Tjiang	V Fr. Mauritsstr.28, Delft.
42. Ir Oei Hwie Tjwan	T Marathonstr.21, Breda.
43. Ongkiehong, G.E.	W Mauritslaan 22, Rijswijk - Z.H.
44. Ong Sing Han	E Weteringkade 82, Den Haag.
45. Ong Tiong Lian	W Rotterdamseweg 151, Delft.
46. Ong Tjin Gwan	W De Colignystr.149, Delft.
47. Ong Tjing Gie	T Leen v.N.O.Indië 219A, Den Haag.
48. Mevr. Ong Tjing Gie	"
49. Oey Teng Moh	T Nassaulaan 102, Delft.

P.

50. Ir Peng Swe-tse	C Is. Hoornbeekstr.9, Delft.
51. Mej. Phoa Giok Ing	Verpl. Westeinde 132, Den Haag.
52. Phoa Yan Tjong	W Timorstr.27, Delft.
53. Pouw Houw Pin	W Kon. Emmalaan 120, Delft.

S.

54. Sie Goan Lie	T Hugo de Grootstr.91, Delft.
55. Sie Hian Jang	T Delfgauwseweg 155, Delft.
56. Sie Hian Liat	E Delfgauwseweg 279, Delft.
57. Sie Swan Khoen	V Binnenwatersloot 18, Delft.

T.

58. Tan Bing Gie	T Oosteinde 226, Delft.
59. Tan Bing Shin	B Oosteinde 226, Delft.
60. Tan Bian Seng	T Hugo de Grootpl.22, Delft.

61. Tan Boen Gwan	E Noordeinde 28, Delft.
62. Tan Djoen Tiang	E Lange Geer 58, Delft.
63. Tan Eng Kie	T De Colignystr.119, Delft.
64. Tan Eng Tjong	B Westplantsoen 41, Delft.
65. Mej. Tan Gick Lwan	Med. Engelenburgstr.74, Den Haag.
66. Tan Gwan An	E De Colignystr.161, Delft.
67. Tan Houw Tjiang	B Achterom 131, Delft.
68. Tan Jang Nie	W Delfgauwseweg 379, Delft.
69. Tan Joe Jong	T Nassaulaan 91, Delft.
70. Tan Khik Gie	E Engelenburgstr.74,
71. Mevr. Tan Khik Gie	Den Haag.
72. Tan Kian Hok	W Haagweg 158, Rijswijk-Z.H.
73. Mevr. Tan Kian Hok	---
74. Ir Tan Koen Hick	T Oranjeplantage 38, Delft.
75. Tan Koen Soan	T Oranjeplantage 38, Delft.
76. Tan Oei Han	S Annastr. Delft.
77. Tan Sing Liong	E Piet Heinstr.38, Delft.
78. Tan Soen Hong	E Timorstr.23, Delft.
79. Mevr. Tan Soen Hong	---
80. Tan Soen Tjhing	N Timorstr. 23, Delft.
81. Tan Tek Tjie	E Koningin Emmalaan 44, Delft.
82. Tan Thian Sing	W Coatsingel 91, Delft.
83. Tan Tiang Gie	W Delftsestr.weg 208, Delft.
84. Tan Tjhan Lin	T Nassaulaan 92, Delft.
85. Tan Tjong Kie	C Vlamingstr.33a, Delft.
86. Tan Twan Hong	E Rietveld 83, Delft.
87. Tan Wie Goan	V Piet Heinstr.6, Delft.
88. Teng Siang Tin	S Ternatestr.68, Delft.
89. The Kian Tjiang	W Hof v. Delftlaan 24, Delft.
90. The Kian Soei	E Hof v. Delftlaan 24, Delft.
91. Mej.Thio Gouw Nio	Tandarts Lange Geer 58, Delft.
92. Thio Seck Tjhiang	C Ternatestr.105, Delft.
93. Thung Kim Ek	T Hof v. Delftlaan 36, Delft.

94. Thung Liang Hin	C	Emmastr. 36, Rijswijk-Z.H.
95. Mevr. Thung Liang Hin		---
96. Tio Liang Hin	T	Korte Geer 11, Delft.
97. Tjan Hok Liang	T	Koornmarkt 71, Delft.
98. Tjia Ing San	T	Nassauplein 5, Delft.
99. Tjoa See Tjoan	T	Costeinde 226, Delft.

Y.

100. Yap Kie Han	W	Geertruide v. Oostenstr.6,
Delft.
101. Yap Kie Tik	V	Cort v.d. Lindenstr.58,
Delft.
102. Yap Kie Yan	V	-"-

Nieuwe leden:

Kringleidars:

Orgaan: Redactie: Thio Seck Tjhiang,
Ternatestr.105, Delft.
Administratie: Liem Hoo Swie
Sie Hian Liat
Kwa Hian Tjay

Commissie van Bijstand & Kennismaking:

Tan Boen Gwan	-	Noordeinde 28	Delft.
Oey Teng Moh	-	Nassaulaan 102	Delft.

Debatafd.: Thung Liong Hin

Contactcommissie: Ong. Tjing Gie

Technisch Dispuut: Oei Hoo Djoen

Recreatieafd.:

Voordracht, muziek & dans: Tan Jang Nie
Sport & spel: Tan Tiang Gie
Uitstapies: Lie Tiam Sioe

Stencilad.: Fouw Houw Pin

— 99 —

Hulprenningmeesters:

Thung Kim Ek
The Kian Soei
Pouw Houw Pin
Kho Siem Khway
Lie Hong Tjoen
Lie Tiam Sioe

III
Nota van DIS
aan Plv.Hfd.D. *B*

no. 64900

Betr.: brief 69305 inzake Zon Tson
en rappelbrief dienaangaande
aan I.D. Zaandam.

Hoofd Inspecteur van Politie Coelingh verzoekt, indien
mogelijk, nog enig respijt bij de beantwoording van bovenaange-
haalde brieven aangezien een vrij uitvoerig onderzoek tegen deze
Chinezen gaande is.

Zodra mogelijk zal worden geantwoord.

*Geen
Benoef-
waarten* *III*
11/11
10.1.1950/Dis.

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

B.
No.:64900.

UITGEBOUW

's-Gravenhage, 29 Juni 1949.

2/68058

Onderw.: Chinese Handels-
vereniging "Ou Hai".

G E H E I M.

VIII. TZ.4.

Met verwijzing naar het U toegezonden geheime rapport van de Inlichtingendienst der Gemeentepolitie te 's-Gravenhage van 23 Juni j.l., Doss.13/596, handelende over de in hoofde dezes genoemde Chinese Handelsvereniging, heb ik de eer U te verzoeken mij wel te willen inlichten over de daarin bedoelde communistische beïnvloeding en over de daarbij betrokken personen.

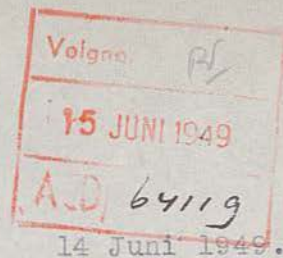
HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens deze:

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
A M S T E R D A M.

L.L.van Laere.

NOTITIE VAN B.VIII.

GEHEIM.

Mededelingenblad van Chung Hwa Hui, ondershands
ontvangen van ID.Delft.

Verzoeken te agenderen en opbergen in OD.658.

B.VIII.

DD 658
AAN B VIII.
VAN HC.

Betr.: Chinese Belangenvereniging.

Acht U het naar aanleiding van onze bespreking met de P.G.'s nuttig om hen de namen van de bestuursleden op te geven of lijkt het U beter te wachten totdat van linkse activiteit blijkt ?

9/12-49

Op 12/12/49 geadviseerd "Beter te wachten tot van linkse activiteit blijkt" B.VIII.

CHUNG HWA HUI

Nederland

Secretariaat
Vliet 44
Leiden.

Questoriaat
Mathenesserlean
565A
Rotterdam.

2e Algemene Vergadering
te houden op 21 Mei 1949 in
"Ons Huis", Oude Delft 201, Delft

Aanvang 15.00 uur.

Agenda

1. Opening.

2. Notulen.

3. Installatie Candidaat-leden:

Hr. en Mevr. Kwu Hian Bo, Bosdrift 32, Hilversum.
Lie Kim Lay, Groenenstr. 18, Bennekom.

Hr. Theng Koen Ho, v. 't Hoffstraat 45a, Leiden.
Tjia Kie Njan, c/o AMVJ gebouw, A'dam.
Ong Bing Yong, Florisplein 2b, Groningen.
Gouw Soan Toeng, Vreewijkstraat 10, Leiden.

4. Ingekomen stukken.

5. Verslag Verificatie commissie.

6. Verslag Hsioh Pan.

7. Begroting Bestuursjaar 1948/1949.

8. Het Bestuur stelt voor als leden v.d. Raad van Ouden:

de Heren Drs. Khouw Bian Tie
Ir. Tan Khoen Hick
Iiem Tjoe Ho

Tegencandidaten kunnen bij het secretariaat worden ingediend.

9. Voorstel tot liquidatie van het Repatriërings- Medisch - en Katendrechtfonds.

10. Bestuursmededelingen.

11. Rondvraag.

12. Sluiting.

Secretariaat:

Vliet 44

Leiden.

"Mededelingenblad".

Het bestuur van de Chung Hwa Hui voor het jaar 1948-1949 is als volgt samengesteld:

Oey Liang Lee -- voorzitter
Ong Tjing Gie -- vice-voorzitter
Mej. Lie Mei Kwio -- secretaresse
Khouw Hoey Tjoe -- penningmeester
Oei Tjiën Kie -- 1^e commissaris
Te Hin Wan -- 2^e commissaris

Ter ere en nagedachtenis van de grote Chinezenvriend en -kenner Mr. P.H. Fromberg - wiens korte levensschets hieronder volgt - heeft de Chung Hwa Hui een boekwerk uitgegeven, getiteld:

Mr. P.H. Fromberg's Verspreide Geschriften.

Dit lijvige standaardwerk op 't gebied van Chinezen en Chinezen-wetgeving in 't toenmalige Ned.-Indië wordt de leden tegen de kostprijs beschikbaar gesteld; + f 7,- voor een gebonden exemplaar en f 4,- voor een ingenaaid exemplaar. Opgaven bij het secretariaat: Vliet 44, Leiden.

Korte levensschets:

Pieter Hendrik Fromberg, 16 Jan. 1857 te Amsterdam geboren, genoot zijn academische opleiding te Leiden en verwierf aldaar in 1882 na promotie op proefschrift en stellingen de doctorsgraad. Het volgende jaar begon zijn loopbaan in Indonesië bij de landraden te Koedoes en Japara en in 1885 als waarnemend lid van de Raad van Justitie te Semarang. In 1887 benoemd tot griffier bij de Raad van Justitie aldaar, in 1889 tot substituut officier v. Justitie te Makassar, werd hij hier in 't zelfde jaar lid van de Raad van Justitie. In 1892 volgde zijn benoeming tot referendaris bij 't Dep. v. Justitie en in 't volgend jaar tot voorzitter van de Landraden te Makassar, Maros, Segeri, Pangdadjene en Tjamba. Hem werd in 1894 de belangrijke regeringsopdracht tot herziening van de privaatrechtelijke toestand der Chinezen.

In zijn standaardrapport daaromtrent openbaarde zich Fromberg's ontzaglijke kennis van de Chinese sociale wetgeving.

Na zijn benoeming tot lid v.d. Raad v. Justitie te Batavia (1896) werd hij 't volgende jaar belast met 't geven van onderwijs in het Ned.I.burg.recht, handelsrecht en burg.procesrecht aan het Gymnasium Willem III te Batavia. Bij keuze werd hij in 1903 lid van het H.G.H. om in 1908 op verzoek eervol te worden ontslagen.

In Nederland bleef hij een warm strijder voor de Chinezen, klassiek is zijn brochure over "de Chin.beweging op Java" (1911). Voor de Chinese studerende hier te lande was hij een vaderlijke vriend in de ruimste zin des woords.

Wederom vertrok hij naar de tropen, waar hij op verzoek zijn krachten dienstbaar stelde aan het uitwerken v.h. Unificatie-probleem, en kwam na 2 jr. in Aug. 1923 met zijn echtgenote in zijn vaderland terug. Hij overleed op 2 Januari 1924.

Zijn Chinese vrienden droegen de baar..

VERSLAG OVER HET VERENIGINGSJAAR 18 JANUARI '48-12MART '49.

Gesteld voor de taak een jaarverslag van onze vereniging te schrijven, rijst voor mij de vraag, of het verslag van de secretaris zich dient te bepalen tot een rangschikkend en ordende beschouwelijheid, dan wel of het verder moet gaan en de gegroeppeerde feiten van het jaar 1948 zal toetsen op hun waarde voor de ontwikkeling van de Chung Hwa Hui.

Ondanks het bezwaar van grotere subjectiviteit beantwoord ik deze vraag in de laatste zin. Enerzijds is immers kritiek uit een ernstig opgezet verslag niet te weren, en is het dus juist deze kritiek zo duidelijk en verantwoord mogelijk te geven, anderzijds is de grotere subjectiviteit geen bezwaar te noemen. Het jaarverslag van de secretaris is het verslag van het lid, dat in het betreffende jaar secretaris was. Van hem wordt niet geeist de feilloze, door ieder juist gezochte weergave der recente geschiedenis, maar alleen zijn eigen visie, die niet meer gewicht heeft, dan het secretariaat en zijn persoon eraan geven.

Op 17 Januari 1948 werd het bestuur van de Chung Hwa Hui als volgt samengesteld;

Voorzitter	: Liem tjae Ho
Vice-voorzitter	: Go Lam San
1e secretaris	: Gouw Soen Hok
2e secretaris	: Kwee Kiam King
1e penningmeester	: Liem Hie Kian
2e penningmeester	: Oey Beng To
Commissarissen	: Khouw Bian Tie Liem Twan Djie Go Lam Djoen
Toegevoegde comm.	: Oey Tjin San Phoa Jan Tjiong

Nog nimmer in zijn bestaan heeft de Chung Hwa Hui zulk een uitgebreid bestuur gehad. Dit is het gevolg van het feit, dat de jongere leden het niet aandurften een bestuursfunctie te aanvaarden, maar aan de andere kant hebben de ouderejaars door hun studie te weinig tijd, om zich volledig te kunnen geven aan de vereniging. In de loop van het jaar hebben echter vier leden van het bestuur hun functie neergelegd. De heren Liem Twan Djie, Go Lam Djoen en Liem Hie Kian zijn naar Indonesië teruggekeerd en de heer Oey Tjin San heeft geresigneerd voor de Chung Hwa Hui te moeten bedanken, nadat de Chung Hwa Hui zich tegen de fusie, maar voor een federatie met de Chung Hwa Hui had uitgesproken.

Reeds spoedig na het optreden begint het nieuwe bestuur met noeste vlijt te werken aan de verwozenlijking van punt 1 van haar bestuursprogramma, t.w. het bevorderen van de eenheid in de Chinese samenleving hier te lande.

Bijeenkomsten werden georganiseerd met de besturen van de plaatselijke verenigingen, om in gezamenlijk overleg te komen tot het doel, dat wij ons allen gesteld hebben. Het was in het begin nog een tasten en zoeken naar de juiste vorm en richting. Twee stromingen zijn te onderscheiden: zij die op een unitair standpunt staan en zij, die meer hielden verwachten in een federatie, hoewel spoedig is gebleken, dat de meningen in wezen slechts weinig verschillen.

Een voorstel van de Chung Hwa Hui, vervat in de volgende vier punten zijn aan de plaatselijke vertegenwoordigers verzonden:

2. Iedere pl. ver. heeft volledige autonomie, met inachtneming van het algemeen Chinees belang, dat tot de competentie van de Chung Hwa Hui behoort.

3. Algemene vergaderingen worden tot het minimum beperkt.

4. Om alsnog op de hoogte te blijven van de stromingen, die er in de Chung Hwa Hui leven, laat het C.H.H. bestuur zich omringen door een collegiaal orgaan.
Het Collegiaal Orgaan bestaat uit vertegenwoordigers van de plaatselijke afdelingen en heeft formeel slechts een adviseerende stem.

Op deze 4 punten werd op de bijeenkomst van 10 April reeds overeenstemming bereikt, zelfs met de Chung San Hui : : : : ? ? ? ?

Bij het opstellen van een ontwerp statuten en reglementen op deze basis, stuitte wij echter op onoverkomelijke juridische bezwaren, waardoor wij zijn overgegaan tot het indienen van de volgende 15 punten:

1. De C.H.H. blijft haar karakter als vereniging behouden.
2. De pl.ver. worden onderafdelingen van de C.H.H.
3. Deze onderafdelingen krijgen volledige autonomie.
4. Alles, wat onder deze autonomie valt wordt volledig opgesomd.
5. Wat niet omschreven wordt, valt onder de competentie van de Chung Hwa Hui.
6. De Algemene Vergaderingen worden tot een uiterste minimum beperkt
7. Ten einde alsnog op de hoogte te blijven van de stromingen in de Chung Hwa Hui, laat het bestuur zich bijstaan door een Collegiaal Orgaan, bestaande uit de besturen van de diverse onderafd.
8. Dit Coll.Org. heeft formeel slechts adviseerende bevoegdheid.
9. Alle besluiten van het bestuur van de C.H.H. worden genomen in overleg met het Collegiaal Orgaan.
10. Conflictenregeling.
In geval tussen bestuur van de C.H.H. en een onderafdeling een conflict bestaat, wordt het conflict voorgelegd aan de Raad van Ouden.
11. Deze Raad van Ouden is een rechtsprekend college.
12. Partijen zijn gebonden de uitspraak van de R.v.O. op te volgen.
13. De in ongelijk gestelde partij heeft het recht, na bovenvermelde uitspraak, in hoger beroep te gaan bij een parlement.
14. Het parlement wordt verkozen op basis van een evenredige vertegenwoordiging.
15. De parlamentsleden zijn vertegenwoordigers van de Chung Hwa Hui en worden gekozen op een Algemene Verg. van de C.H.H.

Na het bereiken van een overeenstemming hierover, werd door het bestuur gewerkt aan het opstellen van een ontwerp statuten en reglementen. Een bijzonder woord van lof mag hier wel aan het adres van de heer Tan Kian Lok gericht worden, zonder wiens hulp en toewijding dit ontwerp niet in die korte tijd had kunnen worden volbracht. Wie nu mocht denken, dat alle moeilijkheden uit de weg waren geruimd, zou al spoedig het tegengestelde bemerken. Immers als een donderslag bij heldere hemel kwam op een bijeenkomst, waar op de besturen van de diverse plaatselijke verenigingen hun amendementen op dit ontwerp zouden indienen, de mededeling van de voorzitter van de Chung San Hui, dat de Chung San Hui slechts op federatieve basis met de Chung Hwa Hui zou kunnen samenwerken.

Ook later is gebleken, dat ten aanzien van 2 amendementen van Delft op het Huishoudelijk Reglement enige moeilijkheden zijn gerezen, die tot dit ogenblik, bij het opmaken van dit verslag, nog niet zijn opgelost. Laten wij echter hopen, dat een vol-

dit

Niet onvermeld mag blijven, dat ondanks alles, de verhouding van de Chung Hwa Hui tot de plaatselijke verenigingen steeds zeer vriendschappelijk is geweest. Het bestuur van de Chung Hwa Hui was steeds vertegenwoordigd op de feesten door de plaatselijke verenigingen georganiseerd. Ik noem hier onder andere de Tjap Go-Meh feesten in Rotterdam en Amsterdam, de Dics van de Pien Lun Hui en het lustrum van Chin Hui.

Eveneens bij bijzondere gebeurtenissen voor de leden, zoals huwelijken, geboorten, promoties enz., gaf het bestuur acte de presence.

Onze 37ste Dics Natalis werd op Zaterdag 17 April in Den Haag gevierd met des middags een causerie van Z.E.min. L.Götzen met als onderwerp "Enige economische aspecten in Indonesië", en des avonds in Restaurant Lensvelt Nicola met een diner dansant, waaraan Z.E.minister Götzen en echtgenote en de staf van de Chinese Ambassade mede aanzaten. Ook de Chinese Ambassadeur gaf van zijn belangstelling blijk, door in de loop van de avond enige tijd onder ons te vertoeven.

Een in overleg met het Collegiaal Orgaan opgesteld plan tot het organiseren van een Congres te Woudschoten, viel, na moeizamen en kostbare voorbereidingen, volkomen in het water, door een ontstellend gebrek aan belangstelling van de leden.

Wuchang-dag werd sober herdacht met een lezing van de heer Yap Kie Han, die als onderwerp had gekozen: "Nationale Problemen."

Voor het eerst stond dit jaar het Sien Tjhia-feest onder auspiciën van de Chung Hwa Hui.

Onze verhouding tot de Ambassade kan in één woord voortreffelijk worden genoemd. Diverse keren zijn een paar leden van het bestuur op audientie geweest bij Z.E. de Ambassadeur. Op Wuchang-dag waren een 50-tal leden ter Ambassade uitgenodigd.

Een poging door het bestuur ondernomen om weer contact op te vatten met de Chinese Studenten organisaties in het Buitenland, met name Frankrijk, Duitsland en Groot-Brittannië, heeft helaas niet de gewenste resultaten opgeleverd.

Nog steeds contact wordt onderhouden met Ta Hsioh Hsioh Sing Hui afd. Batavia, Hwa Tjiau Hwoe Kwan, Roepi, P.I., P.P.I., I.S.S., landelijke Rooms-Katholieke Studentenorganisatie, Zendingschool te Leiden en de Asvo afd. Groningen.

Ook heeft het bestuur zijn medewerking verleend aan het organiseren van een Congres door het Humanistisch Studenten Verbond.

Op de lustra van de Indologenvereniging en de Verenigde Faculteiten te Leiden was ook het bestuur vertegenwoordigd.

Het bestuur was ook aanwezig op de viering van de 3e verjaardag van de Republiek Indonesia te Amsterdam.

Ter gelegenheid van het rogeringsjubileum van Koningin Wilhelmina heeft het bestuur gelukstelegrammen gestuurd, terwijl de inhuldiging van Koningin Juliana door onze voorzitter werd bijgewoond.

De Chung Hwa Hui was op 2 Juni op het departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen uitgenodigd, ter bespreking van de hulpverlening aan de Indonesische Studenten en Hogescholen in het kader van de World Students Relief.

Naar aanleiding van de 2e politionele actie hebben wij een telegram gezonden aan de ministerraad met de volgende inhoud:

Het bestuur van de Chung Hwa Hui - Nederland, in aanmerking nemende, dat in het gebied van Midden Java, waar thans een militaire actie wordt gevoerd, zich zeer vele bloed- en aanverwanten van de leden van onze vereniging bevinden, doet op Uwe Excellenties een eerbiedig doch dringend beroep, om alle verantwoordelijke maatregelen tot bescherming van de Chinese bevolking in deze gebieden te doen nemen en zo veel mogelijk te doen voorkomen, dat verhoogd gevaar voor lijf en leven van deze groep wordt geschapen.

Het moge uiterlijk schijnen, alsof de Chung Hwa Hui in het afgelopen jaar gebrek aan activiteit heeft getoond; dit verslag echter moge daarvan getuige zijn, dat de activiteit niet zo zeer naar buiten dan wel in de vereniging zelf gericht is geweest, een noodzakelijkheid gesteld door de inwendige hervormingen, die zich in de loop van het jaar in de Chung Hwa Hui hebben voltrokken. Tot slot moge ik er op wijzen, dat het nieuwe bestuur een zeer zware taak wacht en dat van hen een brede visie wordt verwacht, teneinde de vele moeilijke vraagstukken en problemen, waarvoor onze vereniging zich geplaatst ziet, op te lossen.

Gouw Soen Hok

h.t. secretaris

C.H.H.

V E R S L A G van de P E N N I N G M E E S T E R
OVER DE PERIODE NOV. 1947 - NOV. 1948.

Dames en Heren,

In het hierondervolgende stel ik me voor U enige beschouwingen te geven over het financiële aspect van het bestaan van onze vereniging gedurende November 1947 - November 1948. De verslagperiode kan echter ook zonder bezwaar geacht worden te lopen tot heden, Maart 1949, aangezien er in de maanden na November 1948 geen bijzondere financiële gebeurtenissen plaats vonden. Bij deze algemene beschouwingen zal ik met U een eenvoudige financiële analyse opbouwen, welke ons in staat zal stellen tot zeer interessante conclusies te komen.

Als uitgangspunt voor de analyse van de financiële gesteldheid van de vereniging nemen we het doel, dat de ver. zich voorstelt te bereiken. Zulk een uitgangspunt is zeer bruikbaar en bovendien gewenst, wil er van een vruchtbare analyse sprake zijn. De resultaten hiervan kunnen ons dan aanwijzingen geven, die een conclusie wettigen omtrent het al of niet bereiken van dat doel. Dit vraagstuk is voor ons - en leden en bestuur - van kapitaal belang.

Laten we dan het doel van onze vereniging heel algemeen definiëren als: "het ontwikkelen van activiteiten, zodanig, dat onze ver. ook buiten de kring der leden gekend wordt en een goede naam geniet". Op het eerste deel der definitie komt het voornamelijk aan. Vanzelfsprekend valt binnen deze definitie het werken van de ver. binnen de kring der leden, zoals het onderhouden van het onderlinge contact en het verstevigen der banden onder de leden. Een zeer ruime definitie dus en zonder nadere concrete toelichting van de inhoud ervan. Nochtans is zulk een definitie voldoende voor onze analyse.

De ontplooiing van activiteiten - het hoofdelement in onze definitie - is, zoals gezegd, een zeer bruikbaar uitgangspunt. Zij is immers de basis, waarop alle financiële gebeurtenissen steunen. Activiteit vereist de nodige financiën, om te worden uitgegeven, en de uitgaven tracht de vereniging te helpen.

probleem dus of deze gelden wel voldoende binnenkomen, m.a.w. of de contributies voldoende betaald worden om dergelijke activiteiten mogelijk te maken. Is dit probleem van evenwicht tussen uitgaven- en inkomstenzijde onderzocht, dan kunnen we nog een stap verder gaan en zien in welke richting de ontvangen gelden besteed worden, om dan te concluderen of zulks wel de juiste richting is, beantwoordend aan het doel der ver.

Laten we ons thans eerst met de inkomstenzijde bezighouden. Onze inkomsten bestaan voornamelijk uit contributies en een enkele maal uit donaties, bij bijzondere gelegenheden. De donaties, die dit jaar ruim f 300.- bedroegen, en door de C.H.H. ontvangen ter gelegenheid van de viering van haar Dies Natalis, wil ik verder buiten beschouwing laten, zijnde een relatief onbelangrijke en voorts een zeer variabele factor.

Alvorens ik U inlicht over de in dit jaar ontvangen contributies, is het m.i. interessant na te gaan in welke mate onze leden in de loop der jaren voldaan hebben aan hun plicht tot contributiebetaling. Hiervoor is het niet nodig om ons in het historische verloop der jaarlijkse contributiebetaling te verdiepen, en kunnen we volstaan met na te gaan hoeveel de tot heden geaccumuleerde achterstand bedraagt.

Accumulatie van achterstallige contributies, in totaal en verdeeld over de verschillende steden.

stad	achterstand tot 1/11/"48	in % v.h. totaal	aantal leden op 1/11/"48	aantal leden met achterstand v. 2 jr.
Amsterdam	2186.25	37	72	21
Leiden	1349.50	22	89	6
Delft	524.25	8	44	2
R'dam	449.75	7	23	3
Den Haag	565.--	9	35	2
Utrecht	180.50	3	14	-
Wageningen	50.40	1	6	-
Andere steden	724.75	13	30	10
Totaal	6.029.40	100	313	44

Achterstand per lid: pl.m. f 20,---. *WAS NIET MEER TE PLAKKEN*

We moeten hierbij wel bedenken, dat de absolute bedragen en percentages der diverse steden niet zonder meer met elkaar vergelijkbaar zijn, omdat we te maken hebben met een verschillend aantal leden. Het is wel kenmerkend, dat Amsterdam met een kleiner aantal leden dan Leiden een ruim 1 1/2 maal zoveel achterstand heeft. ???
Bedenklijk is het grote aantal leden, dat meer dan 2 jaren achterstand heeft. Wat er met deze achterstallige contributies ge-
welke maatregelen moeten worden getroffen t.a.v.

waarmede het nieuwe bestuur zich zal moeten bezighouden.

Geven de cijfers ons interessante inlichtingen en zouden we aan de hand van deze cijfers nog vele gevolgtrekkingen en verwachtingen kunnen maken, nochtans zijn ze niet van veel waarde om het enthousiasme tot betalen in de verslagperiode na te gaan. Hiervoor hebben we immers andere cijfers nodig, en wel de verhouding tussen wat in deze periode betaald moet worden en wat betaald is. Hieronder dan de betreffende cijfers:

Stad	Te betalen contributies	Betaald gedurende '47-48	%
Amsterdam	72 x 18 = f 1296.-	475.08	36
Leiden	89 x 18 = 1602.-	867.25	54
Delft	44 x 18 = 792.-	535.--	67
R'dam	23 x 18 = 414.-	208.--	50
Den Haag	35 x 18 = 630.-	515.50	81
Utrecht	14 x 18 = 252.-	152.75	60
Wageningen	6 x 18 = 108.-	93.50	87
Andere steden	30 x 18 = 540.-	321.50	60
Totaal	5634.-	2934.58	52%

De percentages zeggen ons duidelijk waar we de welwillende betalers moeten zoeken en waar niet. Speciale vermelding verdient het hoge percentage betalingsbereidheid van Wageningen en Den Haag, resp. van 87 en 81%. Vooral Wageningen dient geprezen te worden, als we beseffen hoe weinig contraprestatie van de ver. de leden daar ontvangen. Het is overigens opvallend, dat, hoezeer stiefmoederlijk bedeed deze leden zijn vanwege hun verre ligging van het centrum der C.H.H.-activiteiten, zulks toch geen afbreuk doet aan hun bereidheid tot regelmatige voldoening hunner contributies. In dit verband is ook een percentage van 60% van de "andere" steden vermeldenswaardig. Alle lof aan deze leden in de verten!

Bij de beoordeling van deze cijfers, die geacht worden betrekking te hebben op de periode tot November v.j., moeten we wel bedenken, dat er verschillende factoren zijn, die enig afbreuk doen aan hun zuiverheid. Er zijn b.v. betalingen opgenomen, die op de periode vooruitlopen, anderzijds zijn ook leden met toegestane reductie voor vol aangeslagen en echtparen als afzonderlijke leden behandeld.

Dit is dan wat de inkomstenzijde betreft.

De uitgavenzijde laat ons de volgende bedragen zien.

"Kosten voor de interne huishouding":	(Afgerond)
1. Secretariaat, w.o. <u>alle</u> adm.kosten, drukkosten, porto.	418
2. Bibliotheek	326
3. Reiskosten bestuursleden	280
<u>"Activiteitskosten"</u>	
4. vergaderingen, lezingen e.d.	118
5. representatiekosten. w.o. commissie bij de I.S.S. en reiskosten, niet vallende onder 3.	294
6. Dies en congres, geschenken	394
7. Hich Pan - bijdrage	-
8. Andere kosten drukkosten notulen, ontw.statuten e.d.	912
Totaal	2742

In de eerste plaats kunnen we opmerken, dat de inkomsten, daarnet vermeld, de uitgaven volkomen dekken. Er is een batig saldo van ruim f 400.-. Voor de in dit jaar ontplooiden activiteiten waren dus wel voldoende fondsen aanwezig, zonder dat kapitaalintering nodig was.

In welke richting zijn de uitgaven besteed? Hiertoe heb ik de uitgaaf-posten verdeeld in 2 groepen, waarvan de eerste de "kosten voor de afdoening van interne zaken der clubhuishouding" uitmaken. De 2e groep posten bevatten de z.g. activiteitskosten, nl. de kosten, verbonden aan het ontplooiën van activiteiten naarbuiten en ten behoeve van de leden gemaakt. Hierin kunnen we een onderscheid maken tussen de "zuivere act.kosten", betrekking hebbend op het ontplooiën van act. naarbuiten alleen, en de "andere act. kosten".

Als we dan tegenover elkaar stellen de kosten voor de interne huishouding tegenover de zuivere activiteitskosten, dan zien we, dat de eerste groter zijn dan de tweede, nl. resp. 1024 en 806. Dit betekent, dat de bezetting der kosten te zwaar is naar de interne kant, hetgeen niet de juiste richting van besteding der gelden is voor een vereniging, die haar activiteiten voornamelijk naar buiten moet richten.

Een grote post vormen de andere act.kosten, nodig in het belang der leden zelf, zoals drukkosten voor notulen en ontwerpstatuten.

Nemen we dan de interne kosten tegenover de activ.kosten in ruime zin, dan kunnen we zeggen, dat de ver. niet al te zeer in-actief is geweest. Aldus de conclusie, die we kunnen trekken na onze eenvoudige analyse.

Ik wil dit verslag niet eindigen dan nadat ik Uw aandacht gewestigd heb op problemen, die zich direct na de fusie zullen voordoen. Deze opmerkingen kunnen zeer zeker niet op volledigheid bogen, doch niettemin zijn ze nuttig gemaakt te worden.

1. Het nieuwe bestuur zal, zoals reeds opgemerkt, een oplossing dienen te vinden voor de achterstallige contributies, die tot ruim f 6000.- geaccumuleerd zijn;

2. Zeer belangrijk is om, nu de lokale verenigingen afdelingen van de C.H.H. zijn geworden, doeltreffende regelingen vast te stellen omtrent de financiële werkwijze tussen de moedervereniging en hare afdelingen. Een uniforme inrichting der boekhoudingen is m.i. in de eerste plaats noodzakelijk en is technisch ook gemakkelijk uitvoerbaar.

3. We moeten bedenken, dat het gevaar groot is, dat bij een ondoelmatige werking van de financiële organen dubbele kosten worden gemaakt, die bij een behoorlijke coördinatie van activiteiten achterwege kunnen blijven.

Indien we deze grondbeginselen in het oog houden, dan zal m.i. in de toekomst een verwarring in de financiële administratie tussen de moederver. en de lokale afdelingen gemakkelijk voorkomen worden. Analooq aan het gezegde: Mens sana in corpore sano. wil ik de besturen dan ook graag toeroepen: Een gezonde vereniging eist een gezonde financiële administratie!

Tot slot wil ik nog gaarne mijn dank betuigen aan allen die mij in de afgelopen periode in mijn taak als penningmeester behulpzaam zijn geweest, in het bijzonder aan de plaatselijke commissarissen der vereniging, die zich belast hebben met de inning van contributies.

Ik heb gezegd,

R'dam, 12 Maart 1949.

Oey Beng To
h.t. penningmeester
C.H.H.

13/12 - "48. : Jaarverslag: vertegenwoordiging in de I.S.S.

Mijnheer de Vz., Dames en Heren.

In aansluiting aan mijn verslag dd. 7/2-1948, waarin reeds vele belangrijke hoofdpunten werden behandeld wil ik U thans de werkzaamheden van de I.S.S. van f genoemde datum voorleggen.

In dat verslag maakte ik reeds gewag van meer plannen, die nog deze zomer ten uitvoer zijn gebracht. Hiervoor kan ik U dus verwijzen naar mijn vorig verslag.

Op de conferentie te Wassenaar van 13 t/m 15 Februarie van dit jaar zag de C.H.H. zich vertegenwoordigd door Uw verslaggever. Er werden diverse lezingen en beschouwingen gehouden over een "Verenigd Europa" vanuit politieke, sociale en culturele gezichtshoeken. Verscheidene conferenties zijn er voorts door de I.S.S. gehouden, waarvan de voornaamste wel zijn die van Combloux gezamenlijk met de

Unesco en de conferenties in Duitsland. De wereldconferentie van de I.S.S., die in Rangoon gehouden zou worden kon wegens binnenlandse troebelen ald ar, geen voortgang vinden.

Verder werden de Europese conferenties van de Amerikanen en Canada-zen door de I.S.S. voorbereid en ook het contact met de Duitse studenten werd door haar geregeld. Z6 zag men vele Duitsers gedurende de zomermaanden in Texel werken, gezamenlijk met andere nationaliteiten.

Voorts werden study-tours naar diverse landen geëntameerd terwijl publicaties zoals het blad "Universiteit" en de British I.S.S. review ons doen kennismaken met wat er in de buitenlandse studentenwereld omgaat.

Reeds uit deze beknopte opsomming kunt U opmaken, van welk een betekenis de I.S.S. is voor het contact tussen de studenten van verschillende landen op cultureel-geestelijk gebied.

Ook de relief werd niet vergeten: veel is er aan China o.a. besteed geweest. Ik moge hierbij nog gewag maken van de begroting van dit jaar, groot #2 miljoen, van de W.S.R., die tot voor kort nog één geheel vormde met de I.S.S.. Van dit bedrag zal 40% of te wel voor meer dan 2 miljoen gulden voor relief aan China worden geschenken. Hier ziet men een daadwerkelijke hulp zonder slechte trom en vliegende vaandels, en ik mag dan ook de hoop uitspreken, dat dit werk bij U veel belangstelling zal kunnen opwekken, welke zich dan vooral in het financiële kan uitdrukken.

Van belang is ook dat namens de W.S.R., de Hr. Knoppers onlangs in Indonesie is geweest, zodat ook thans aan de universiteiten aldaar, ook die van de Republiek middels Batavia, relief zal worden geboden.

De W.S.R., die zoals ik reeds zei, tot voor kort nog een geheel met de I.S.S. vormde, is vorige maand daarvan gescheiden, terwijl de I.S.S. thans een fusie heeft aangegaan met de N.B.S.S., U welbekend om de buitenlandse reizen en de studentenuitwisselingen. Ik wil dan ook mede vanuit dit standpunt hen, die reeds gebruik hebben gemaakt of alsnog gebruik zullen maken van dat bureau, erop wijzen dat er een zekere noblesse oblige bestaat. Ik betreur het, dat nog niet veel Chinese studenten zich als friend hebben opgegeven, wat ik voorname-lijk wijt aan hun onbekendheid met de werkzaamheden daarvan. Nochtans hebben zij van voordelen mede genoten. Mogen dan ook nu nog velen onder U zich opgeven als friend van de I.S.S. voor slechts 5- per jaar aan het Kapenbure 34.

Rest mij nu nog een woord van dank aan mijn medewerker de Heer Tan Tjong Gwan, die mij gedurende mijn afwezigheid verving en o.a. meehielp het kasverslag van de I.S.S. te verifiëren.

IK dank U

Tio Tieng Hoo

DE "VRIJ AZIE CONFERENTIE" TE AMSTERDAM

Ter voldoening van een verzoek van de organisatie-commissie van de onder auspiciën van de "Grabungan Perkulobulan Indonesia" staande, te Amsterdam gehouden "Vrij-Azie"-week, waaraan de gelijknamige conferentie op 16 en 17 Maart zou worden vastgeknoopt, gingen 2 leden onzer vereniging als waarnemers op de 16e Maart "ter conferentie" (Besloten op de algemene vergadering van 12 Maart j.l.)

Er zouden zeer gewichtige besluiten worden genomen; men leze de desbetreffende circulaire van het Free Asia Committee.:

"It (the committee) calls on the democratic Chinese, Viet-Nameese, "Malayans and other Asiatics in Europe, and the European organizations which support their struggle, to send delegates to the Conference on 16 and 17 March in Amsterdam, to discuss joint action in respect of the present situation in East-Asia in general and in Indonesia in particular, where the people only now truly fight united for the realization of the goals set at their August-revolution 1945.

"It calls on them to lay the formation with this conference for "a permanent Asiatic Council in Europe with the view of taking the lead of the powerful united front, whenever the rights and freedoms of the people of East-Asia are endangered".

Een conferentie waarop velen zeker reeds lang gewacht hebben. Elke conferentie heeft echter te kampen met het grote probleem van een voldoende bezetting van de aanwezige zetels. Zo ook deze conferentie. Zoals men zich haar heeft voorgesteld is ze niet doorgegaan, juist door die moeilijkheid. Er deden zich technische moeilijkheden voor, voornamelijk ten aanzien van de overtocht van de buitenlandse afgevaardigden, zo lichtte men ons in. De organisatie-commissie heeft toen maar besloten om aan de conferentie een voorlopig en besloten karakter te geven en die te houden op Woensdagochtend 16 Maart, inplaats van 16 en 17 Maart des avonds.....!, met het gevolg dat de C.H.H.-conferentiegangers achter het net visten. Wel mochten ze des avonds een interessante lezing van de heer Lim Hong Bee horen over:

"The national and social revolution in Malaya".

De inlichting werd verkregen, dat men later nog weer eens terug zal komen op het voorgestelde "Permanent Asiatic Council". Voorlopig dus afwachten.

Balans voor de C.H.H.:

Debet: twee tientjes voor diverse kosten der 2 afgevaardigden.

Credit: bovenstaande regels.

Oey Bong To

Khouw Hocy Tjoe

San
Kh. Sa
W
E

A
T
M
D

Volgno. *af*

15 JUNI 1949

ACD/ 64114

NOTITIE VAN B.VIII.

Den Haag, 14 Juni 1949.

Orgaan van Chin Hui, de vereniging van Chinese
studerenden te Delft, ondershands ontvangen van
ID.Delft.

Verz. agenderen en in OD.658.

B.VIII.

Bijlage in Pers archief

NOTITIE VAN B.VIII.

Volgno.

28 MRT 1949

28 Maart 1949.

ACD/58616

Volgens een mededeling in "De Volkskrant" van 26 Maart 1949 is het bestuur van de vereniging "Chung Hwa Hui" voor het jaar 1948-1949 als volgt samengesteld:

- x| Voorzitter : Oey Liang Lee;
- x| Vice-voorzitter : Ong Tjing Gie;
- x| Secretaresse : Mej. Lie Mei Kwie;
- x| Penningmeester : Khouw Hoey Tjoe;
- x| 1ste Commissaris : Oei Tjien Kie; en
- x| 2de Commissaris : Te Hin Wan.

Verzoeken te agenderen en aan mij terug.

B.VIII.

*Ad
ver. opteigen in
o.d. 65-8
BVIII
18/2.*

Een aantal leden van de Chinese studentenvereniging „Chin Hui” uit Delft bracht Zaterdag een bezoek aan de Haagsche Courant. Het gezelschap op en om de pers.

*Haagsche Courant van
7 Februari 1949*

Bijlagen: drie

7 Januari 1949.

Onderwerp: OOSTENWIND (Tung Feng)
(CHUNG SAN HUI)GEHEIM

11 JAN 1949

AO 53181

Door de alhier gevestigde vereniging van Indo-Chinezen CHUNG SAN HUI, wordt onder de naam "OOSTENWIND" (Chinese naam "TUNG FENG") een in de Nederlandse taal gesteld maandblad uitgegeven, waarvan de nummers 1, 2, en 3 van de 2de jaargang respectievelijk van October, November en December 1948 ter inzage hier bij worden gevoegd.

Zo uit de bestuursmededelingen opgenomen op de pagina 3 van de October editie kan blijken, hebben voor het verenigingsjaar 1948-1949, zitting in het bestuur der vereniging de volgende personen:

Voorzitter: KWA Hong Giek, won. Leidsegracht 117 II
Secretaris: TAN Tjong Tik, won. Olijmplein 14 A I 160 II
Penningmeesteresse: EWJONG Tjhoen Moij Maria won. Churchilllaan
le Commisaris: THE Slauw Giap, won. Zocherstraat 60 III
2e id. GOUW Jam Hok won. Corn. Krusemanstraat 42 III
allen te Amsterdam.

Het secretariaat is gevestigd ten huize van de secretaris TAN Tjong Tik Olijmplein No 14, A. I, tel. 26089, Amsterdam.

In de redactie van het blad "OOSTENWIND" hebben zitting HAN Liat Nio Mej, won. Nic Maestraat 88 boven, Amsterdam.

OEL Tjin San, won. Wouwermanstraat 8 b. id.

THE Slauw Giap, won. Zocherstraat 60 III id.

Het redactie adres is ten huize van OEL Tjin San, Wouwermanstraat 8 boven te Amsterdam.

De administratie van het blad wordt gevormd door: TAN Tek Yong (Jong) won. Churchilllaan 298 I te Amsterdam en KOO Sing Tiang, won. Slaakstraat 6 III id.

Het adres van de administratie van het blad is Churchilllaan 298 I ten huize van TAN Tek Yong.

"Double ten" is de titel van een artikel, waarin een overzicht wordt gegeven van de grote Chinese revolutie, welke op 10-10-1911 te Wuchang onder leiding van Dr. Sun Yat Sen is uitgebroken en waaruit de huidige Chinese republiek is ontstaan.

Met "Double ten" wordt hier bedoeld, de 10 dag van de 10de maand. Ook wordt deze dag vaak aangeduid met "WUCHANGDAG" derhalve genoemd naar de plaats waar deze revolutie is uitgebroken.

Door de Chinezen wordt deze dag als een grote nationale feestdag gezien en ook als zodanig herdacht. Niet gebruikelijk was het tot dusver, dat deze dag ook door Indo-Chinezen werd gevierd of herdacht, doch zoals in de bestuursmededelingen in de October editie is bekend gesteld, was het de bedoeling, dat deze dag door de alhier gevestigde Indo-Chinezen, onder auspiciën van de landelijke Indo-Chinezen vereniging "CHUNG HWA HUI" zou worden herdacht. Of deze herdenking al of niet heeft plaats gehad is dezerzijds niet bekend.

Onder de titel: "Bij de overdracht" zijn enige mededelingen van de redactie van het blad opgenomen. Hieruit blijkt, dat het blad "OOSTENWIND" in December 1947 onder leiding van HAN Bing Kong won. Keizersgracht 162 te Amsterdam en NG Po Kioen, won. Rubensstraat 48 boven id.

aanvankelijk in gestencilde vorm onder de leden van de CHUNG SAN HUI werd verspreid. Thans echter zou het blad ook worden verspreid onder de leden van de landelijke vereniging CHUNG HWA HUI en van de CHIN HUI. Deze laatste is de in Delft gevestigde plaatselijke vereniging van Indo Chinezen.

Aangekondigd wordt, zullen worden opgenomen over de SAN MIN CHU I (de 3 volksprincipes) van Dr. SUN JAT SEN.

Verder wordt de verwachting uitgesproken, dat zich voldoende medewerkers zullen aandienen voor artikelen zowel op staatkundig als op cultureel gebied.

N.a.v. een artikel getiteld: "Indonesische Universiteit Indonesia", zoals dit werd opgenomen in het weekblad "de Groene Amsterdammer" van 19 Juni 1948, werd door GOUW Jam Hok een als ingezonden verweer tegen dit artikel aan de redactie van "de Groene Amsterdammer" gezonden, welke echter weigerde dit verweer op te nemen.

Nadat in dit verweer is opgemerkt, dat men over het algemeen bij de Nederlanders h.t.l. er nog maar weinig ontmoet, die een juist begrip hebben van de kwestie Nederland - Indonesië en de onderlinge verhoudingen van de verschillende bevolkingsgroepen daar te lande, zowel voor als na de Japanse bezetting, wat een gebrek zou zijn van de slechte voorlichting dienaangaande van het Nederlandse publiek, komt GOUW tot de kern van zijn betoog en zegt hij:

"In het bewuste artikel merkt de schrijver op, dat: "Chinese studenten zelden dienaren der Wetenschap zijn om haarzelfs wille, zij studeren om een maatschappelijke positie, zij willen arts of advocaat worden. Op deze wijze is het moeilijk ooit tot een "wetenschappelijk klimaat" te komen, dat Indonesië zo hard nodig heeft".

Even verder laat hij dan volgen:

"Maar zelfs afgezien van deze in het buitenland vertoevende studenten, zal de Chinese student van Indonesië zich dit alles niet zo maar hoeven te laten welgevalen. De schrijver heeft het euvel, dat ontegenzeggelijk bestaat, ter tafel gebracht maar verzuimd de mogelijke oorzaken op te sporen. Het is in de eerste plaats een éenzijdige bewering om de wetenschapsbeoefening die zo gering is uitsluitend aan de Chinese studenten toe te kennen. Bij de andere bevolkingsgroepen was dat gemis minstens even groot. In de tweede plaats was de geringe neiging tot de wetenschappelijke arbeid niet moeilijk te verklaren. In den maatschappij, waar niet in de eerste plaats naar capaciteit en kennis werd gekeken, maar waar de huidskleur tot op zeer grote hoogte iemands salaris bepaalde, kon men van de "kleurlingen" moeilijk verwachten, dat zij een wetenschappelijke belangstelling aan de dag zouden leggen. De beoefening van wetenschappen vereist een zekere onbezorgdheid omtrent de waardering, die redelijkerwijs verwacht kan worden. In een koloniaal geregeerd land sprak het vanzelf, dat bij de geregeerden over het algemeen de zorg om de economische positie groter is dan de aandacht voor de wetenschap."

Verder wordt het artikel aldus besloten:

"Het is klaarblijkelijk moeilijk zich te bevrijden van het begrippencomplex, dat het koloniaal systeem heeft ontketend. Het is algemeen bekend, dat de verschillende bevolkingsgroepen in Indonesië op kunstmatige wijze gescheiden werden. Het was niet te verwonderen, dat er een ongezonde sfeer van competitie ontstond, die de betrokkenen tot wederzijds afgunst opvoedde. Wanneer nu, op het ogenblik dat men reikhalzend naar een overeenkomst uitkijkt, zo wordt gezinspeeld op een "overheersing

at enkele
artikelen

" van Vreemde Oosterlingen", dan kan men geen hoge verwachtingen hebben van die overeenkomst.
" Hoe in Indonesië het minderheden vraagstuk ook opgelost zal worden, dat de "Vreemde Oosterling" in de oude vorm moet verdwijnen, is de wens van alle Indonesiers en Chinezen. Laat men er zich bewust van zijn, dat er naast een geest, die alleen maar belust is op een maatschappelijke positie er ook nog een andere strijdbare bestaat onder de Chinezen van Indonesië: één die afgerekend heeft met de koloniale levenshouding van een minoriteit en de "wait and see" politiek beu is; dat er nog een groep jongeren bestaat die, wanneer zij haar studie in Europa heeft beëindigd, terug zal gaan naar Indonesië, om doelbewust daar mede te werken aan de opheffing van het land en zijn bevolking, om haar krachten te geven aan het land nimmer inwoning, om van dat land een TERHUIS te maken, gesteund door progressieve Indonesiers, een land waar zij niet meer de dieldelige naam zal hoeven te hebben van Chinees, Nederlands Onderdaan, Vreemde Oosterling."

Onder de titel: " Inaugurale rede van de voorzitter der CHUNG SAN HUI", is opgenomen de rede van de voorzitter der vereniging, KWA Hong Giok, zoals deze werd uitgesproken op de eerste leden vergadering, welke door het sedert kort opgetreden bestuur werd gehouden.

Nadat hij, KWA, de aanwezigen een welkom heeft toegeroepen, deelde hij mede, onder welke omstandigheden hij tot voorzitter werd gekozen en zegt daaromtrent het volgende:
" Maar juist dat " eer en geweten" noopt mij U te vertellen, waar om ik mij beschikbaar heb gesteld. Nu 3 weken geleden kwam een van onze meest actieve leden om mij hiertoe over te halen. Op mijn tegenwerping, dat ik mij volkomen met de keuze van de 2 gestelde kandidaten kon verenigen, merkte hij op " Ja, maar jij bent "nationalist"

Naar aanleiding hiervan geeft hij dan een uiteenzetting over de neiging welke in de kringen der C.S.H. zou bestaan om de h.t.l. verblijvende Chinezen uit Indonesië in 2 groepen te verdelen. Aan de hand van de geschiedenis gaat hij dan na hoe men vermoedelijk tot deze 2 groepen indeling is gekomen, waarbij hij terug gaat tot 1911 het jaar van de grote Chinese revolutie onder leiding van Dr. SUNG JAT SEN. Hierbij merkt hij dan op, dat deze revolutie de Chinese op Java behoudens dan het afsnijden van de gehate staart (Tauwtjang) - onbewogen zou hebben gelaten, daar men als levende in een koloniaal land niets van politiek moesten hebben.

In dit verband zegt hij dan het volgende:

" Enkele gestudeerden, door het ideaal gegrepen, gingen terug naar China, doch reeds spoedig kwamen enkelen, wier idealisme niet sterk genoeg bleek, om de zoveel lagere levensstandaard, dan waar zij aan gewend waren, te aanvaarden, terug, de lateren ook, omdat zij niet tegen ~~xxx~~ de corruptie op konden. Maar het geloof in een China, dat ook voor het Chinese minderheidsprobleem in Indonesië, een oplossing kan geven, is bij hen nooit te loor gegaan. Deze op China georiënteerden, groepeerden zich om de " Sin Po".

Nadat hij dan vervolgens heeft opgemerkt, dat de 2 millioenen in Indonesië levende Chinezen wel begrepen, dat zij, wanneer zij dit wensten of wilden, niet allen tegelijk naar China zouden kunnen vertrekken, doch velen gedoemd zouden zijn om in dat land te blijven, zegt hij verder:

" Door de Japanse oorlog en de daaraan gepaard gaande bezetting

" van vele Aziatische landen, veranderde de constellatie in deze
" gebieden zo sterk, dat dezelfde revolutie, die in China in 1911
" begon, zich na de oorlog ook voltrok in andere landen van Azie.
" Ik spreek hier opzettelijk van dezelfde revolutie, omdat Dr SUN
" Jat Sen, China eigenlijk op één lijn had gesteld met de koloniën
" in Azie gelegen. Hij beschouwde China immers ook als een kolonie
" hij noemde het zelfs een hypo-kolonie. Zo kunnen wij de Chinese
" revolutie van 1911 beschouwen als het begin en dus een onder-
" deel, van het grotere gebeuren, dat zich nu voltrekt in Azie.
" Wij denken hierbij aan Viêt-Nam, Indonesie, Birma, India, ja zelfs
" het Midden-Oosten. Door deze grootse veranderingen zijn naast de
" idealen van de Chinese revolutie, die van Viêt-Nam, van Indonesie
" etc. ontstaan. "

Verder zegt hij dan omtrent de indeling van de Indo-Chi-
nezen in 2 groepen het volgende:

" Terugkomende op ons punt van uitgang, meen ik, dat de indeling in
" de "nationalisten" en "Indonesiers" van de Chinezen hier te land
" de, niet geheel met de werkelijkheid overeenkomt. Juister schijnt
" mij de volgende indeling:

1e. Diegenen onder ons, die door hun opvoeding vooral doordrongen
zijn van het nationalisme van Dr SUN Jat Sen en zich daardoor
geroepen voelen eventueel als uiterste consequentie terug te
keren naar China om hun krachten te wijden aan de opbouw
aldaar.

2e. Diegenen onder ons, die misschien van huis uit niet zo sterk
doordrongen zijn geweest van het nationalisme van Dr. SUN Jat
Sen. Daardoor zijn zij veel ontvankelijker voor de idealen van
de Indonesische vrijheidsstrijd, daar zij de onmogelijkheid
van een repatriëring van de gehele Chinese bevolkingsgroep
inzien en dus de uitkomst, die het Indonesisch Statsburger-
schap biedt, aangrijpen, als een bevredigende oplossing.

3e. Zij, die door het verlies van een of meer familieleden, of uit
sluitend door het horen of lezen over zulke gevallen van moord
en mishandeling, een samengaan met de Indonesiërs van de hand
wijzen. Wij komen dus tot deze conclusie op grond van emotie -
nele drijfveren.

Hieraan knoopt hij dan de volgende eigen definitie vast:
" Het is deze laatste groep, die zich met diegenen, die terug willen
" naar China, de eerste groep dus, rekenen onder "nationalisten".
" Ik wil echter opmerken, dat juist zij, die onder de eerste groep
" vallen en waaronder ik mijzelf reken, vaak de zuiverheid en
" rechtvaardigheid van de Indonesische idealen inzien. Hoe kan het
" ook anders, daar Dr. SUN Jat Sen, toch ook vooral opwekte om altijd
" tijd en overal de strijd om nationale onafhankelijkheid met al-
" le krachten te steunen.
" De derde groep, nu nog stellig de grootste, zal allengs kleiner
" worden, als de verbittering van nu, door de tijd zal zijn vermin-
" derd. "

Vervolgens wordt door hem een vrij uitvoerige uiteenzet-
ting gegeven omtrent het huidige gebeuren in Indonesie, waarin vol-
gens hem een onderdeel moet worden gezien van het veel grotere
gebeuren in geheel Oost-Azie, waarbij hij opmerkt, dat dit alles
een voortzetting zou zijn van de Chinese revolutie.

Aan het slot van zijn betoog, wordt door hem omtrent de
naam van de vereniging opgemerkt, dat Chung San de naam was, waar-
onder Dr. Chung Jat Sen onder zijn intieme vrienden bekend stond,
(Hieruit kan dus worden afgeleid, dat de CHUNG SAN HUI is genoemd
naar Dr. Chung Jat Sen. Hui of Hwe betekent n.l. vereniging O)

In de editie van November 1948 No 2 is onder de titel:
" Een erfenis van Nederlands-Indië. Het Chinezen vraagstuk " een

artikel opgenomen, waarin het Chinezen minderheids vraagstuk in Indonesie aan een bespreking wordt onderworpen en waarin scherpe critiek wordt uitgeoefend op het bewind, zoals dit voor de Japanse bezetting, door de toenmalige Ned-Indische regering werd gevoerd.

Wat dat is opgemerkt, dat een staat gelukkig kan worden geacht, wanneer deze binnen haar grenzen geen minderheden problemen kent, daar deze kwestie, s tot oorlog kunnen leiden, wordt omtrent het Chinezen minderheids vraagstuk in Indonesie het volgende gezegd:

"Zo heeft ook de jonge republiek Indonesia een dergelijke gevaarlijke zaak, een probleem, wat door de voormalige Nederlands-Indische politiek geschapen werd en nooit opgelost: het Chinezen vraagstuk. Door middel van de dienst van Oost-Aziatische Zaken werd met succes een geraffineerde politiek gevoerd, die de Chinese groep van ruim 2 miljoen zielen inschakelde in het koloniale uitbuitingsproces, echter zonder dat deze groep zelf zich bewust is van de ondankbare functie, die haar van regeringswege werd opgelegd".

Vervolgens wordt opgemerkt, dat er al Chinezen in Indonesie waren voordat de Hollanders daar kwamen en onder Coen er zelfs Chinezen geïmporteerd werden om Batavia mee te helpen opbouwen en later zelfs deze stad hebben helpen verdedigen, vervolgt het artikel aldus:

"Maar wanneer een deel tot welstand geraakte - naast handelshuizen hadden ze zelfs een belangrijke tak van industrie in handen: de suikermolens - groeide ook de afgunst en haat, die culmineerde in de Chinezenmoord van 1740. Toen in de 19e eeuw Z. W. Borneo de aanrucht trok door het goud, dat daar gevonden werd, werden weer Chinezen gehaald, die de mijnen moesten ontginnen. Met hun komst kwam ook nieuwe welvaart. Wat eens oerwoud was, werd omgetoverd tot bloeiende centra. Toen was het echter tijd om maatregelen te nemen tegen deze Chinezen, die door de materiële achtergrond welke ze nu hadden, wel eens gevaarlijk konden worden voor de regering. Welke gevaarlijke tegenstanders ze waren, bleek wel uit de Kongsie-oorlogen, die hiervan het gevolg waren en die vrij lang hebben geduurd (1850 - 1855.)"

Dan wordt er op gewezen, dat de Chinezen zich later tevreden moesten stellen met de secundaire handel, waardoor zij als het waren het opkopen van bevolkingsproducten, waardoor zij als het waren een bumper vormde, tussen de werkelijke kolonisator en de gekoloniseerden, zegt de schrijver het volgende:

"De Chinees is Oppottunist, de Chinees zuigt de Indonesische bevolking uit, de Chinees is volkomen gespeend van idealisme. Niet onbegrijpelijk komen deze qualificaties juist van ethische schrijvers, die echter door zulk geschrijf de Chinezen, die toch al door materiële belangen aanleunen tegen de koloniale diehards nu nog verder in de richting van de reactionairen drijven."

Komende tot de bespreking van de positie der Chinezen in het bestel van de republiek Indonesia wordt dit als volgt omschreven:

"Om de republiek Indonesia te vernietigen heeft de Nederlands-Indische regering, die het karakter van een middenstand zeer goed bleek te kennen, van de geboden kansen na de militaire actie van 20 juli, dankbaar gebruik gemaakt. Had in 1932/33 de Nazi-propaganda de Duitse middenstand, vooral de kleine middenstand, die steeds wankelde tussen vrees voor de opkomende arbeidersbeweging en het groot-kapitaal, met succes opgezweept te-

" gen de arbeidersklasse; hetzelfde deed de Regeringsvoorlichtingsdienst in Batavia.

" Chinezen stuurden telegrammen en delegaties naar de U.N.O. en naar de Nanking-regering om de Republiek te veroordelen, Chinezen richtten zelfs "veiligheidscorpsen" ter versterking van de Nederlandse, bezettende legermacht op. De Chinese gedelegeerde in de U.N.O., dr Tjiang Tin Fu, werd van Nederlandse zijde zo overstelpt met "documenten" van Chinese ~~bron~~ bron zelf, dat hij de verzuchting slaakte: "Het schijnt dat de Hollanders meer van Chinezen houden dan Chinezen van Chinezen".

" De R.V.D. behoefde geen Aneta-telegrammen om te roepen, maar gaf zelfs opzettelijk gruwelberichten van Chinese bron. "Het Chinese dagblad Kong Po, of Sin Po meldt,....." Steeds werd de nadruk gelegd op de tegenstelling tussen de superieure Chinezen en de inferieure Indonesiers. De progressieve Nederlanders echter bedekten de geïmproviseerde moorden met de mantel der liefde. Schreef Van Randwijk niet, "de Chinezen zich vetmesten van de ellende der Indonesische bevolking"?"

Nadat vervolgens het e.e.a. is gezegd over de middenstandspositie, welke door de Chinezen in Indonesie wordt ~~ge~~ ingenomen en in dit verband is opgemerkt, dat daardoor de idealen van de revolutie bij hen geen weerklank kunnen vinden, terwijl de massa in China wel begrip heeft van de revolutionaire gedachten, wordt het artikel alus besloten:

" Verneugend is het feit, dat de jonge republiek Indonesia begrip toont voor het Chinese probleem en direct wenst af te rekenen met deze erfenis van het koloniaal regime. Nu geen dienst voor Oost-Aziatische Zaken meer, die een wig drijft tussen de economisch belangrijke groep der Chinezen en de nationalistische beweging der Indonesiers. De progressieve regeringen Sjahrir en Sjarifbedin, het belang inziende van de Chinese groep, stelden een "departement voor de minderheden" in, dat tot taak heeft de Chinese, Arabische en Indo-Europese minderheden te doorringen van de noodzakelijkheid om de massa mede te helpen opheffen, waardoor de koopkracht die de massa dan zal bezitten, ook ten goede zal komen aan deze minderheden zelf, vooral aan de Chinese en Arabische middenstand. Zo er dan toch een klasse-maatschappij in Indonesia ontstaat, dan zal als gevolg van deze werkzaamheid de klassenstrijd, die zich nog als rassenstrijd manifesteert, langzamerhand een zuiverder karakter krijgen. Maar/uiteindelijk doel is, de nieuwe staatsburger van Indonesia - waarmede de minderheden bedoeld worden - binnen korte tijd op te voeden tot "waarachtige democraten en patriotten van Indonesia" (memorie van toelichting wet op het Indonesisch Staatsburgerschap 10 April 1946), die in de gemeenschappelijke strijd met de massa om het algemene welvaartspeil te verhogen, de klassehaat zullen vergeten en als Indonesische burgers niet meer het groepsbelang voorop stellen, maar alleen het geluk en de vrede van Indonesia als doel stellen."

T.

Het verslag uitgebracht door het echtpaar TAN King Poo, chirurg, wonende te Amsterdam J.v. Lennepkade 59 huis, over hun bezoek aan de zomer-conferentie van de Chinese Studenten in Engeland kan verder onbesproken blijven. Wel echter blijkt ook weer uit dit verslag, dat alom bij de studerende Chinese jeugd reeds geruimen tijd de mening had post gevat, dat de huidige Chinese regering onder leiding van CHIANG Kay Shek en de regerings-partij de KUO MIN TANG in feite hebben ~~afgedaan~~, of zichzelf hebben overleefd.

Naar dezerzijds werd vernomen, zouden in de clubhuizen van de Chinese studenten in het buitenland - hier werd o-a- Parijs genoemd - bij wijze van demonstratie tegen de huidige Chinese re-

gering, de kleren zijn tentoongesteld, van de studenten, welke in China omkwamen bij demonstraties tegen het CHIANG Kay Shek regime in China.

In de edities van November en December 1948, wordt veel aandacht besteed aan de samenvoeging der verschillende locale Chinese verenigingen in de landelijke CHUNG HWA HUI.

In een uitvoerig artikel van de hand van LIEM Tjae Hoo voorzitter van het landelijk bestuur der CHUN HWA HUI, wordt aan de hand van de geschiedenis het standpunt uiteengezet zoals dit door de C.H.H. t.o.v. deze aangelegenheid wordt ingenomen.

Verder is opgenomen een artikel over deze aangelegenheid, getekend door federalist.

Voorts is in het November-nummer een resolutie opgenomen, zoals deze werd aangenomen door de algemene leden-vergadering, welke op 21 October 1948 door de CHUNG SAN HUI werd gehouden en welke resolutie is ondertekend door:

GO Gien Tjwan, wonende Valeriusstraat 130 boven te Amsterdam,
TAN Tjong Lian, id. Olijmpiaplein 14 A I te Amsterdam, en
ONG Hwie Djan, id. Marnixstraat 290 te Amsterdam.

In de editie van December j.l. is over deze kwestie nog een uitvoerige uiteenzetting gegeven, door KWA Hong Giok, voorzitter van de CHUNG SAN HUI.

Uit al deze artikelen blijkt, dat de CHUNG HWA HUI - dit is de oude landelijke vereniging van Indo-Chinezen h.t.l. - zich hierbij op het standpunt stelt, dat alleen een samengaan van de bestaande 4 plaatselijke verenigingen van Indo-Chinezen h.t.l. namelijk t.w. de:

- a. CHUNG SAN HUI te Amsterdam,
 - b. CHIN HUI te Delft,
 - c. PIEN LUN HUI en } welke verenigingen vermoedelijk te den Haag
 - d. KUAN CHUNG. } en Leiden zijn gevestigd,
- in fusie-verband de enige mogelijkheid biedt om een goede blijvende eenheid tot stand te brengen.

De Amsterdamse vereniging Chung San Hui, welke met haar + 200 leden de grootste van deze 4 blijkt te zijn, is de mening toegedaan, dat alleen in federatief verband de eenheid bevorderd kan worden en hoewel dit niet onmiddellijk in de meerbedeelde resolutie tot uiting komt, is voldoende gebleken, dat zij onder geen enkel beding haar zelfstandigheid, door het aangaan van een fusie, wenst prijs te geven. Dit laatste is begrijpelijk, daar men hierbij moet bedenken, dat door de Chung San Hui thans de grootste activiteit naar buiten aan de dag wordt gelegd.

Weliswaar zijn vrijwel alle h.t.l. vertoevende Indo-Chinezen als lid van de landelijke Chung Hwa Hui ingeschreven, doch nierin moet meer een vorm worden gezien. Uit het blijvende gebrek aan geldelijke middelen, waaraan de C.H.H. lijdende is, kan n.l. met vrij grote zekerheid worden geconcludeerd, dat door het merendeel der leden, in welke vorm dan ook, geen contributie wordt betaald. Het laat zich aanzien, dat door de onwil, welke kennelijk door de Chung San Hui aan de dag wordt gelegd, tot het samengaan anders dan in federatief verband, terwijl de C.H.H. angstvallig blijft vasthouden aan de fusie-idee, alle in het werkgestelde pogingen om deze verenigingen samen te voegen, z.g. op het dode spoor zijn gekomen, zodat samenvoeging voorlopig wel niet mogelijk zal zijn.

Onder de titel "An appeal to world youth and students" is een in de Engelse taal gesteld artikel opgenomen met betrekking tot de toestanden in China. In een rectificatie, opgenomen in de December-editie, wordt medegedeeld, dat dit appél, gericht tot de jeugd

en studenten over de gehele wereld, werd overgenomen uit "Bulletin no. 4", het orgaan van de "National student Federation of China".

Uit de bestuursmededelingen in de November-editie blijkt voorts, dat op 11 November 1948 werd opgericht het "Dispuut Patkua" en dat het bestuur hiervan voor 1948-1949 werd samengesteld als volgt: Praeser TAN Tjong Liam, wonende Olympiaplein 14a-I, Amsterdam; Quaestor KOO Sing Tiang, wonende Slaakstraat 6-III, Amsterdam; Ab-Actis OEH Kiem Giok (Mejuffrouw), wonende Rooseveltlaan 128-I, Amsterdam.

De algemene ledenvergadering, welke op 21 October 1948 werd gehouden, -op deze vergadering werd de reeds elders gememoreerde resolutie aangenomen-, werd -volgens deze mededelingen- slechts bezocht door 25 leden.

Op deze vergadering werd besloten, dat nieuwe leden een kennismakingstijd zullen hebben door te maken, gedurende welke tijd zij door meerdere bestuursleden en leden der verschillende commissies zullen worden bezocht.

Verder zijn opgenomen verschillende namen van nieuwe leden en candidaatleden. Bij dezerzijds schrijven no. 822D-46 van 28 December 1948 werden deze namen met personalia bereids bij kartotheekkaarten toegezonden.

In de editie van December 1948 is onder de titel "The best years of our lives" een door OEH Tjin San ondertekend artikel opgenomen. Nadat hij hierin een beschouwing heeft gegeven over het bewuste in de Westerse cultuur en het onbewuste in de Oosterse cultuur merkt hij op, dat dit onbewuste steeds een nadelig stempel heeft gedrukt op de Oosterse bevolking. Nadat het Oosterse volk echter enige malen op onzachte wijze in aanraking was geweest met de Westerse volkeren is daarin geleidelijk verbetering gekomen. Bij zijn nierover gehouden beschouwing releveert hij als uitgangspunt de Opium-oorlogen, welke tenslotte via vele kleinere revoluties culmineerden in de grote Chinese revolutie van 1911.

Hij komt dan tot de bespreking van de grote schokken, welke de laatste jaren door de Oosterse volkeren zijn gegaan en merkt daarbij op, dat dit alles de "peranakan-Chinees" (in Indonesie geboren Chinees - Nederlands Onderdaan) onberoerd heeft gelaten. De grootste heldendaden van deze Chinezen ~~is~~ zijn om naar Nederland te gaan en hier voor de buitenwereld een "schijn-eenheid" op te houden. Ook klampen deze Chinezen - aldus schrijver- zich ondanks het hemelsbrede verschil in opvattingen en denkwijze dienaangaande graag vast aan de Chinezen uit China.

Nadat hij er vervolgens op heeft gewezen, dat "de eeuwige ruzies" in "zijn vaderland" (China) worden betreurd, wachten zij met een "wijze glimlach" tot de stormen zullen zijn voorbijgetrokken. Verder zegt hij dan:

"Dit nog tot daar aan toe. Voor de oorlog kon de Peranakan-Chinees zich een zekere neutraliteit (euphemisme voor karakterloosheid en opportunisme) veroorloven. In een Nederlands-Indie, waar slechts slechts de overheerser moet denken en doen, en waar de grote massa niet rijp genoeg geacht werd tot zelfstandigheid, kon de Peranakan-Chinees zich de luxe permitteren van een slaap der Onbewustheid en dus zich onttrekken van een verantwoordelijkheid. Maar in een onafhankelijk Indonesia is dit niet meer mogelijk. Integendeel, dan rust op hem juist de dure plicht om ook zijn krachten in te spannen tot de bewustmaking van het gehele volk! In een onafhankelijk Indonesia berust de verantwoordelijkheid van het wel en wee van het land in laatste instantie bij het volk, dus ook bij de

Peranakan-Chinees! Daaraan is niet te ontkomen. Het is daarom een gebiedende noodzaak nu zich reeds op de problemen te bezinnen. Het is een gebiedende eis een klaar besef te hebben van de verschillende ideële stromingen, in het bijzonder in de door de Peranakan-Chinees zo verafschuwde politiek! Ja, wie daartoe reeds in staat is, is verplicht partij te kiezen, mits hij dit uit overtuiging doet."

Na vervolgens nog even gewezen te hebben op het nadelige van de opvoeding der Peranakan-Chinees besluit het artikel aldus:

"Het wordt ten hoogste tijd, dat de Peranakan-Chinees zichzelf ontdekt. Dat hij bewust zichzelf tracht te zijn. Dat hij een klaar besef krijgt van zijn taak, zelfstandig durft te denken, te kiezen en te doen! In het bijzonder geldt dat voor ons, die het voorrecht hebben in Nederland te zijn. Hier hebben wij de gelegenheid in aanraking te komen met overtuigde marxisten, socialisten, anti-revolutionairen, liberalen; met rationalisten, katholieken, calvinisten, theosofen, existentialisten. Hier hebben wij de gelegenheid om te trachten een duidelijk besef te hebben van wat deze richtingen inhouden en om af te wijzen wat niet waar zijn kan, en om ons in dienst te stellen van wat ons grijpt.

Niet later, maar nu, in "the best years of our lives".

Onder de titel "Dr SUN Yat Sen en zijn San Min Chu I" is in de editie van December 1948 het eerste artikel opgenomen van een beschrijving over het leven van Dr SUN Yat Sen.

Door de redactie van het blad wordt medegedeeld, dat door het bestuur der vereniging en het bestuur der CHUNG HWA HUI - geheel los van de kwestie fusie of federatie- besprekingen worden gevoerd om te komen tot samenwerking met het blad betreffende.

Verzocht wordt de 5 hierbij gevoegde exemplaren van het blad "Oostenwind" na inzage wel te willen terugzenden. Indien hierop prijs wordt gesteld zal getracht worden een 2e abonnement te krijgen op het blad, zodat dit regelmatig in "originale" kan worden toegezonden. Einde. -----

2 Mei

7.

B.X.14557.

vdm.

TZ.3.

GEHEIM.

as

Chinezen.

Ik heb de eer U uit te nodigen wel te willen doen onderzoeken of te Uwent nog bestaat de Chinese vereniging Hwa Chiao Hweo Kuan en zo ja, mij te willen inlichten nopens het doel der organisatie, het aantal leden en de samenstelling van het bestuur.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST
Namens deze:

J.G.Crabbendam.

Aan de Heer Hoofdcommissaris
v. Politie,

's-GR A V E N H A G E.

Coll.: *af*

UITGEBREID

2 Mei

7.

B.X.14556.

vdM.

TZ.3.

GEHEIM.

B.

Chinezen.

Ik heb de eer U uit te nodigen wel te willen doen onderzoeken of te Uwent nog bestaat de Chinese vereniging Hwa Chiao Hueo Kuan en zo ja, mij te willen inlichten nopens het doel der organisatie, het aantal leden en de samenstelling van het bestuur.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST
Namens deze: $\frac{2}{2/1}$

Aan de Hoofdcommissaris van Politie,
te
ROTTERDAM.

J.G.Crabbendam.

11.: 1/19

6. Low, Chuen, geboren 15-3-1899 te Canton, wonende Atjehstraat 61a te Rotterdam;
7. Tang, Tung Shan, geboren 11-11-1904 te Kwantung, wonende Delistraat 24 te Rotterdam; en ;
8. Tong, Yu Fong, geboren 9-1-1893 te Canton, wonende Atjehstraat 59b te Rotterdam.

Uit deze acht personen wordt voor iedere bijeenkomst afzonderlijk een persoon gekozen, die tijdens deze bijeenkomst als voorzitter fungeert, terwijl Tang, Tung Shan, blijvend belast is met de controle op de geldmiddelen.

Het vorenbedoelde bestuur wordt bijgestaan door twee daartoe aangestelde personen, n.l. :

- MNV. a. Yuen, Woh, geboren 19-9-1891 te Canton, wonende Atjehstraat 44 te Rotterdam, en ;
- DDO/b. Ling, Hoe Kin, geboren 29-6-1892 te Canton, wonende Lombokstraat 5 te Rotterdam, die respectievelijk de functie van secretaris en penningmeester vervullen, waarvoor zij een geldelijke vergoeding ontvangen, doch geen beslissende stem hebben in bestuursaangelegenheden.

In Amsterdam en Den Haag bestaan onder dezelfde naam soortgelijke verenigingen. Hoewel de verenigingen op deze plaatsen voortdurend met die te Rotterdam in contact staan - en omgekeerd - kan toch niet gesproken worden van een landelijke organisatie, doch moeten deze als afzonderlijke plaatselijke vereniging worden beschouwd.

Wel echter wordt, wanneer een der leden verhuist van de ene plaats naar de andere, daarvan kennisgeven aan het bestuur der vereniging van de plaats, waar hij zich vestigt en wordt hij in zijn nieuwe woonplaats automatisch als lid van de plaatselijke vereniging ingeschreven.

Verzonden aan : Hoofd Centrale Veiligheids Dienst,
Javastraat 68 te 's-Gravenhage.